

DŮVODOVÁ ZPRÁVA I. OBECNÁ ČÁST

a) Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen a odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Návrh zákona byl zpracován na základě programového prohlášení vlády, v němž se vláda zavázala v oblasti územního plánování a stavebního řádu, připravit novelu stavebního zákona, která přinese zjednodušení a zrychlení povolovacích řízení. Z časových důvodů, zejména pro potřebu uvést zjednodušení procesů do praxe co nejrychleji, bylo přistoupeno ke zpracování návrhu novely stavebního zákona a souvisejících zákonů, a nikoliv ke zpracování věcného záměru a následně návrhu nového stavebního zákona. Návrh je předkládán v souladu s Plánem legislativních prací vlády na rok 2015.

Podrobně je zhodnocení stávajícího stavu popsáno v části 1. 3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti a zhodnocení budoucího stavu pak v části 1. 5 Popis cílového stavu Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů a regulace podle obecných zásad (RIA).

Stávající znění zákona ani předkládaný návrh nepředstavuje negativní dopady ve vztahu k zákazu diskriminace, a ve vztahu k rovnosti žen a mužů.

b) Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhované změny napravují výše uvedené nedostatky a rizika, zejména pak kritizovaný stav zdoluhavého a složitého povolování stavebního záměru.

Hlavními změnami v předkládané novele zákona na úseku územního plánování jsou tyto oblasti:

1. Uplatňování závazného stanoviska dotčenými orgány územního plánování koordinující využití území
2. Zpřesnění poskytování údajů o území pro územně analytické podklady
3. Prodloužení lhůty pro úplnou aktualizaci územně analytických podkladů
4. Možnost zajištění zpracování územní studie žadatelem
5. Možnost zrušení části územního plánu, která v nezastavěném území znemožňuje realizaci důležité veřejně prospěšné stavby obsažené v politice územního rozvoje nebo vymezené v zásadách územního rozvoje
6. Zjednodušení a výrazné zkrácení pořizování aktualizací a změn územně plánovací dokumentace
7. Povinnost vyhotovení úplného znění po aktualizaci nebo změně územně plánovací dokumentace, vztah k nabytí účinnosti a úhradě nákladů za úplné znění, jeho doručování
8. Zkrácení lhůt pro přezkum opatření obecné povahy podle správního řádu i soudního řádu správního na 1 rok

Hlavními změnami v předkládané novele zákona na úseku územního rozhodování a stavebního řádu jsou tyto oblasti:

1. Společné povolení pro realizaci záměru

2. Integrace posuzování vlivů na životní prostředí do územního a společného řízení
3. Řešení problematiky vstupu dotčených orgánů do postupů podle stavebního zákona a stanovení obsahu závazných stanovisek
4. Upřesnění správních úkonů prováděných k uvádění staveb do užívání (kolaudace), znovuzavedení kolaudačního rozhodnutí

Další dílčí změny sledující základní cíle novely, tedy zjednodušení a zrychlení procesů a procedur, zvýšení kvality fungování veřejné správy a vyjasnění kompetenčních a terminologických problémů.

Podrobně je zhodnocení budoucího stavu popsáno v části 1. 5 Popis cílového stavu Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů a regulace podle obecných zásad (RIA).

d) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Předkládaný návrh je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, zejména s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky (Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.), čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví.) a s jejím čl. 4 odst. 1 (Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.). Navrhovaná právní úprava plně respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky.

e) Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je slučitelná s právními předpisy, judikaturou i obecnými právními zásadami EU. Stanovené cíle plně respektují požadavky Směrnice EIA, jakož i požadavky na účast veřejnosti v rozhodování, které může mít vliv na životní prostředí (Aarhuská úmluva).

V předloženém návrhu zákona jsou zohledněny a částečně implementovány především následující předpisy EU:

- Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí;
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků;
- Aarhuská úmluva;

Navrhovaná právní úprava je plně slučitelná s těmito předpisy i s judikaturou Soudního dvora EU. Navrhovaná právní úprava je rovněž v souladu s Aarhuskou úmluvou, konkrétně zejména s jejími čl. 6, 7 a 9.

Podrobně je zhodnocení slučitelnosti navrhované právní s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie popsáno v části D Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů a regulace podle obecných zásad (RIA).

f) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

V návrhu zákona je brán zřetel i na ustanovení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), zvláště na její články 6 a 8 čl. 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě. Předkládaný návrh novely stavebního zákona je s uvedenými principy v souladu.

Konkrétních mezinárodních smluv ani jiných závazků, vyplývajících pro ČR z Evropské dohody, se navrhované řešení přímo nedotýká. Navrhovaná právní úprava je tedy plně slučitelná s těmito předpisy, s judikaturou Soudního dvora EU i s mezinárodními úmluvami, kterými je Česká republika vázána.

Podrobně je zhodnocení navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána popsáno v části E Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů a regulace podle obecných zásad (RIA).

g) Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet a veřejné rozpočty je popsán v části A Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů a regulace podle obecných zásad (RIA), a to samostatně za úsek územního plánování a samostatně za úsek územního rozhodování a stavebního řádu.

Předkládaný návrh dále nepředstavuje negativní dopady na podnikatelské subjekty a spotřebitele. Výhodou novely zákona je možnost žadatele zvolit si způsob, tedy zda chce využít institutu společného řízení nebo postupovat dle současných pravidel. Zkušenosti žadatelů, kteří by měli být schopni na základě svých předchozích aktivit a odhadu reakcí státních orgánů a dalších oprávněných osob nejlépe posoudit rizika plynoucí ze zvolené varianty, dovolují předpokládat, že si žadatelé dokáží sami nejlépe zhodnotit, kdy se jim vyplatí „riskovat“ větší náklady na přípravu dokumentace pro společné řízení s vidinou rychlejšího zahájení investičních prací a tedy i rychlejšího dokončení investice. Z těchto dvou hlavních důvodů nejsou náklady vyčísleny, protože výše uvedené úvahy indikují, že případné zvýšené náklady některých investorů budou více než kompenzovány přínosy plynoucími ze zjednodušení procesu společného řízení a možného zkrácení délky řízení před zahájením vlastní investice.

Předkládaný návrh nepředstavuje negativní dopad na životní prostředí. Stanovené cíle plně respektují požadavky Směrnice EIA, jakož i požadavky na účast veřejnosti v rozhodování, které může mít vliv na životní prostředí (Aarhuská úmluva). Navržené principy odpovídají požadavkům Směrnice EIA, konkrétně bodu 37 preambule, kdy z důvodů zvýšení účinnosti

posuzování je nezbytné snížit složitost správních postupů a v důsledku toho mají být stanoveny koordinované nebo společné postupy v oblasti ochrany životního prostředí. Předkládaný návrh nepředstavuje negativní dopady ve vztahu k zákazu diskriminace, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny.

h) Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Předkládaný návrh novely stavebního zákona a souvisejících zákonů, nově nezakládají ani nerozšiřují zpracování osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů. V případě nově navrhovaných typů řízení (Územní řízení s EIA, Společné řízení, Společné řízení s EIA), kdy je zcela na vůli stavebníka (investora) možnost jejich využití k realizaci stavebního záměru, naopak přejímá stávající systém zpracování osobních údajů, pro který platí příslušná ustanovení správního řádu.

i) Zhodnocení korupčních rizik

Obecně je nutné konstatovat, že tam, kde je nezbytné správní uvážení, není možné korupční riziko zcela vyloučit a územní plánování nebo rozhodování o záměrech v území podle stavebního zákona se bez správního uvážení neobejde. Minimalizace rizik byla sledována už při návrhu stavebního zákona, tedy v letech 2005 a 2006. Většina nově navrhovaných ustanovení je z hlediska možného korupčního rizika neutrální, nemění jej.

V části G Zhodnocení korupčních rizik Závěrečné zprávy z hodnocení dopadů a regulace podle obecných zásad (RIA) jsou vyhodnocena ustanovení, která podle názoru předkladatele mohou mít nějaký nový vliv.

j) Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Předkládaný návrh nepředstavuje negativní dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K části první – změna stavebního zákona

K čl. I

K bodu 1 - § 2 odst. 1 písm. b)

Úprava souvisí se zavedením společného povolení, ve kterém je spojeno územní rozhodnutí a stavební povolení do jednoho společného povolení, které bude mít pouze jeden výrok, tzn., že stavba bude jedním rozhodnutím umístěna a současně povolena.

K bodu 2 - § 2 odst. 2 písm. e)

Jedná se pouze o legislativně technickou úpravou. Toto ustanovení vymezuje obsah pojmu „obecné požadavky na výstavbu“, který je souhrnným pojmem a zahrnuje obecné požadavky na využívání území, technické požadavky na stavby a technické požadavky na „bezbariérové užívání staveb. Zatímco první dva požadavky korespondují s názvem prováděcích vyhlášek (501/2006 Sb. a 268/2009 Sb.), třetí požadavek nikoli. Proto se navrhuje uvést i třetí požadavek do souladu s názvem prováděcí vyhlášky, která upravuje problematiku „bezbariérového užívání staveb“ (vyhláška č.398/2009 Sb.); vlastní cílová skupina je definována v této vyhlášce.

K bodu 3 - § 2 odst. 8 a 9

Definování pojmu „soubor staveb“ a „stavba hlavní, včetně stavby vedlejší“ bylo vyvoláno jednak tím, že tyto pojmy jsou již dnes ve stavebním zákoně i v prováděcí vyhlášce používány a v praxi někdy činí výkladové problémy. Jejich definování si vyžádalo i zavedení nového procesu společného řízení, jehož předmětem může být soubor staveb, jejichž součástí mohou být stavby v působnosti různých stavebních úřadů. Určení stavby hlavní je rozhodující pro určení příslušnosti k vedení společného řízení

K bodu 4 - § 3 odst. 2

Řešení případné pochybnosti, zda se jedná o stavbu nebo zařízení, se nechává na obecné právní úpravě – správním řádu.

K bodu 5 - § 3 odst. 3

Jde o zpřesnění zavedeného pojmu staveniště v tom smyslu, že staveništěm se nerozumí pouze místo, na kterém se stavba provádí, ale je to místo, na kterém se stavba odstraňuje.

K bodu 6 a 7 - § 4 odst. 2

Vzhledem ke skutečnosti, že společné povolení bude vydáváno různými stavebními úřady včetně Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva dopravy, Ministerstva vnitra Ministerstva spravedlnosti, vodoprávních úřadů, drážních úřadů atd. a o umístění staveb budou kromě uvedených orgánů rozhodovat též obecné stavební úřady na různých úrovních, musí být koordinace využití území a další úkoly územního plánování vyplývající ze stavebního zákona zajištěny závazným stanoviskem úřadu územního plánování obce s rozšířenou působností podle § 6 odst. 1 písm. c) nebo krajského úřadu podle § 7 odst. 1 písm. c) tohoto zákona, což si vynutilo doplnění první věty odst. 2.

Doplněný text v druhé části odst. 2 reaguje na současnou neutěšenou praxi s velmi závažnými důsledky, kdy se značná část dotčených orgánů ve svých stanoviscích k opatřením obecné povahy často odchyluje od zmocnění, které je obsaženo ve zvláštních právních předpisech, požadavky formuluje po zcela volné úvaze a neodůvodňuje je. To platí obdobně i pro závazná

stanoviska dotčených orgánů. Náležitostí závazných stanovisek budou upraveny v § 149 odst. 2 správního řádu, přičemž se obdobně použijí i na stanoviska dotčených orgánů.

K bodu 8 - § 4 odst. 4

Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu. Ustanovení se vztahuje též na závazná stanoviska, jak je zřejmé z předcházejících vět tohoto odstavce.

K bodu 9 - § 4 odst. 5

Vzhledem ke skutečnosti, že územní rozhodnutí nebude ve značné části případů vydáváno, musí být zajištěna přímá vazba mezi závazností územně plánovací dokumentace a rozhodnutím. Např. zásady územního rozvoje rozhodly po důkladném prověření o vymezení koridoru, ve kterém má být hledáno přesné umístění stavby nebo jiného záměru a otevírání již odmítnutých variant mimo koridor při umisťování bude nepřípustné. Naopak zvažování variant uvnitř koridoru je přípustné i po této úpravě, protože zásady územního rozvoje rozhodly jen o šíři koridoru. Obdobné bude nově platit i u územního plánu. Vztah k regulačnímu plánu se novelou nemění.

K bodu 10 - § 4 odst. 6

Ve vazbě na zavedení nového procesu společného řízení dochází ke změně koncepce vstupu jednotlivých dotčených orgánů, které pokud budou vydávat do společného řízení své závazné stanovisko, musí s plnou zodpovědností přebrat následně i odpovědnost za ochranu veřejných zájmů, které tímto hájí. Z tohoto důvodu je nově stanovena povinnost kontroly podmínek závazného stanoviska. Podle § 149 odst. 1 správního řádu je obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí stavebního úřadu. Plnění podmínek převzatých ze závazného stanoviska do výrokové části správního rozhodnutí kontroluje ten dotčený orgán, který je stanovil. Stavební úřad při takové kontrole poskytuje dotčenému orgánu potřebnou součinnost.

K bodu 11 až 14 a 16 - § 6 odst. 1 písm. e) a f), § 6 odst. 2 a § 7 odst. 1 písm. c)

Jedná se o stěžejní ustanovení, bez kterého by novela řádně nefungovala, i když přináší zvýšení administrativní zátěže, které je však sníženo ustanovením § 96b odst. 1 a 2 na nezbytnou míru. Před novelou umisťoval stavby jen obecný stavební úřad, po novele budou smět umisťovat stavby nejen obecné stavební úřady (na různých úrovních), ale všechny stavební úřady (tzn. i jiné a speciální), včetně Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva dopravy, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti, vodoprávních úřadů, drážních úřadů a řady dalších. Proto je nezbytné závazným stanoviskem orgánu územního plánování koordinovat využití území a plnit další cíle a úkoly územního plánování. Dále musí být zajištěn soulad s politikou územního rozvoje, ve které vláda kromě jiného stanovuje záměry mezinárodního a republikového významu, a soulad s územně plánovacími dokumentacemi vydávanými zastupitelstvy krajů a obcí. Pokud bude záměr umisťován ve správním obvodu jedné obce s rozšířenou působností, bude orgánem uplatňujícím závazné stanovisko úřad územního plánování obce s rozšířenou působností. Bude-li záměr umisťován ve správním obvodu více obcí s rozšířenou působností, bude závazné stanovisko uplatňovat krajský úřad, popřípadě více krajských úřadů (přenesení na úroveň Ministerstva pro místní rozvoj by nebylo žádoucí, protože na rozdíl od krajských úřadů nemá podrobné podklady nezbytné k závaznému stanovisku).

Dosud orgány územního plánování vydávaly jen nezávazná vyjádření, což by po novele bylo naprosto nedostačující. Jiného názoru byl Nejvyšší správní soud, který vydávání vyjádření a ne závazného stanoviska zpochybnil. Současné ustanovení navíc nestanovovalo dostatečně, co

je předmětem vyjádření. Dosud některé úkony plnily duplicitně orgány územního plánování i stavební úřady. To je v § 90 odst. 2 odstraněno.

Novela stavebního zákona ve značné míře omezuje vydávání samostatných územních rozhodnutí a místo nich bude vydáváno závazné stanovisko do společného rozhodnutí. Tím je na druhé straně administrativní zátěž snižována.

Nově je navrženo, aby všechny úkony územního plánování s výjimkou některých méně důležitých staveb (viz níže) plnily orgány územního plánování a nebyly tyto úkony děleny mezi různé orgány včetně různých ministerstev, která budou stavby umisťovat. Území je jen jedno a umisťování staveb v něm musí být koordinováno. Nové ustanovení odstraňuje i pochybnosti v řízeních podle zvláštních právních předpisů, kde nebylo zřejmé, zda orgán územního plánování uplatňuje v řízeních vyjádření nebo závazné stanovisko. Pracovníci orgánů územního plánování mají na rozdíl od jiných orgánů pro uvedené činnosti zkoušky zvláštní odborné způsobilosti a orgány územního plánování jako jediné mají k dispozici i všechny potřebné odborné podklady. Proto bylo nutné nahradit současné ustanovení zákona, které by bylo v nových podmínkách naprosto nedostatečné

Zvýšený rozsah agendy Ministerstvo pro místní rozvoj jednoznačně vyčíslilo a prokázalo přínosy tohoto řešení, které převažují. Je také navrženo pokrytí této činnosti zvýšením příspěvku na výkon přenesené působnosti v souladu s RIA. Na základě doporučení Legislativní rady vlády je navrženo neuplatňovat závazné stanovisko úřadu územního plánování ke všem stavbám, ale ponechat v pravomoci stavebních úřadů koordinaci méně významných stavebních záměrů uvedených v § 103 odst. 1 (viz § 90), které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení, i když zvláště v případě staveb pro zemědělství do 300 m² zastavěné plochy a inženýrských sítí je toto řešení sporné. V případech, kdy budou stavební úřad a příslušný orgán územního plánování součástí jednoho úřadu, nebude závazné stanovisko orgánu územního plánování obstarávat stavebník, ale stavební úřad

Vydávání závazného stanoviska orgánu územního plánování a jeho obsah jsou upraveny v § 96b.

K bodu 15 - § 6 odst. 3

Jedná se pouze o „přehlednění“ působnosti stavebních úřadů, kdy stávající úprava vymezovala pouze působnost na úseku územního rozhodování, ostatní působnosti byly vymezeny pouze obecně. Nově je působnost stavebních úřadů jednoznačně rozčleněna na dva základní úseky, a to na úseku územní rozhodování a na úseku stavebního řádu.

K bodu 17 - § 8 odst. 2

Obdobné ustanovení stavební zákon již obsahuje (§ 70), kdy řeší souběžné pořízení regulačního plánu a změny územního plánu. Souběžné pořízení je možné v případech, kdy má jedno zastupitelstvo kompetence vydat obě dokumentace. Obecně nebylo možné takové ustanovení navrhnout i pro vztah mezi územním plánem a zásadami územního rozvoje, ale v případě Prahy se jedná o výjimku, kdy zastupitelstvo hlavního města má kompetenci vydávat jak zásady územního rozvoje a jejich aktualizace, tak územní plán a jeho změny. Ustanovení odstraní zbytečné prodlevy, kdy změna územního plánu nebo i nový územní plán navrhly vhodnější řešení, než bylo obsaženo v zásadách územního rozvoje, ale vydání muselo být odloženo i o několik let až do doby, kdy nabyla účinnosti aktualizace zásad územního rozvoje, ve které bylo vhodnější řešení promítnuto. Novela tento nedostatek odstraňuje.

K bodu 18 a 19 - § 13 odst. 2 až 4

Ve vazbě na nově zavedený proces společného řízení, kdy budou stavby související s úložišti radioaktivních odpadů obsahujícími přírodní radionuklidy a stavby náležející k provozním celkům, jejichž součástí je jaderné zařízení, a stavby zařízení pro přenos elektřiny, zařízení

pro přepravu plynu, a dále stavby zařízení pro uskladňování plynu nebo výroby elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 100 MW a více, povolovány výhradně v tomto řízení, se ruší působnost Ministerstva pro místní rozvoj k vydání územního rozhodnutí u těchto staveb.

V souvislosti s nově navrhovaným zmocněním Ministerstva pro místní rozvoj k vydání prováděcího právního předpisu, kterým se stanoví správní obvody obecných stavebních úřadů, se ruší oprávnění kraje určit obecní úřad obecným stavebním úřadem a současně oprávnění k odejmutí této působnosti.

K bodu 20 a 21 - § 13 odst. 5

Jedná se pouze o legislativně technickou úpravu, která souvisí se změnou úpravě odstavce 2 tohoto ustanovení a se zrušením § 120.

K bodu 22 - § 13 odst. 6

Nově se navrhuje zmocnění pro Ministerstvo pro místní rozvoj k vydání právního předpisu, ve kterém stanoví správní obvody obecných stavebních úřadů.

Požadavek na vydání takového právního předpisu vychází z požadavků praxe, kdy je třeba při výkonu působnosti stavebních úřadů v souladu se stavebním zákonem vycházet z místní příslušnosti stanovené obecně závazným právním předpisem. V tomto ohledu je stávající situace nevyhovující, neboť správní obvody jednotlivých stavebních úřadů nejsou přímo stanoveny žádným obecně závazným právním předpisem, což výrazně komplikuje výkon veřejné správy zejména s ohledem na princip právní jistoty a dodržování zásady přehlednosti výkonu veřejné správy v území. Vhodným řešením je proto přijetí předmětné prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu.

K bodu 23 - § 15 odst. 1 písm. b)

Provedená úprava je reakcí na změnu zákona č. 266/1994 Sb., o drahách.

K bodu 24 - § 15 odst. 2

Formulační úprava třetí věty souvisí se změnou koncepce koordinace území a posuzování souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování ze stavebních úřadů nově na úřady územního plánování, popřípadě krajské úřady.

K bodu 25 - § 15 odst. 3

Ustanovení se vypouští, neboť v případě pochybností o charakteru stavby jde o spor o věcnou příslušnost mezi správními orgány podle správního řádu a případně i kompetenční spor podle soudního řádu správního, nelze tedy stanovit, že rozhodující je pouhé stanovisko správního orgánu, které spor o příslušnost vyřešit nemůže.

K bodu 26 - § 16 odst. 2 písm. d)

Do výčtu staveb, k jejichž povolení je příslušné Ministerstvo průmyslu a obchodu, se navrhuje doplnění staveb ropovodů a produktovodů.

Stavba ropovodu je zařazena mezi projekty společného zájmu (PCI) ve smyslu Nařízení (EU) č. 347/2013 ze dne 17. 4. 2013. Proces povolování PCI bude upraven zvláštním zákonem splňujícím požadavky Nařízení, kde všechny tyto projekty budou v působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu. Ministerstvo průmyslu a obchodu je stanoveno Usnesením vlády ČR č. 733 ze dne 10. 9. 2014 vnitrostátním příslušným orgánem odpovědným za uskladňování a koordinaci procesu udělování povolení pro PCI. Je žádoucí, aby ropovody a produktovody, které jsou stejného charakteru (přepravují produkty ropy), spadaly do působnosti jednoho stavebního úřadu.

K bodu 27 - § 16 odst. 4

Vypuštění textu souvisí se změnou koncepce koordinace území a posuzování souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování ze stavebních úřadů nově na úřady územního plánování, popřípadě krajské úřady.

K bodu 28 - § 16 odst. 5

Ustanovení se vypouští, neboť v případě pochybností o charakteru stavby jde o spor o věcnou příslušnost mezi správními orgány podle správního řádu a případně i kompetenční spor podle soudního řádu správního, nelze tedy stanovit, že rozhodující je pouhé stanovisko správního orgánu, které spor o příslušnost vyřešit nemůže.

K bodu 29 a 30 - § 17 odst. 1 a 2

Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se zrušením § 120; ruší se odkaz na toto ustanovení.

K bodu 31 - § 18 odst. 3

Jedná se o upřesnění textu ve vztahu ke koordinaci záměrů s nároky na využití území, zajišťovanou orgány územního plánování. Veřejné zájmy vyplývají i ze stavebního zákona.

K bodu 32 - § 18 odst. 5

Cílem územního plánování je podle stavebního zákona i ochrana nezastavěného území. Pro většinu staveb a zařízení je nutné nejprve vymezit zastavitelnou plochu územním plánem, popřípadě u záměru nadmístního významu zásadami územního rozvoje, a pak je teprve možné vést řízení, ve kterém může být jejich realizace povolena. Ustanovení § 18 odst. 5 umožňuje vyjmenované stavby, zařízení a jiná opatření v nezastavěném území umisťovat (vést řízení o jejich umístění) i bez opory spočívající ve vymezení plochy nebo koridoru pro ně v územně plánovací dokumentaci. Dosud tak bylo možné umístit bez územně plánovací dokumentace i dálnice a přenosovou soustavu republikového významu, které patří do veřejné infrastruktury, ale ne elektrickou přípojku k samotě nebo polní cestu. Tento stav navržený text napravlující.

Ustanovení odst. 5 bylo zneužíváno a pod rouškou staveb pro zemědělství a lesnictví byly budovány stavby pro bydlení a rekreaci na naprosto nevhodných místech, kde to územní plán nepředpokládal. Novela má zamezit obcházení zákona.

K bodu 33 až 36 - § 19 odst. 1

Je navrženo zpřesnění úkolů územního plánování s ohledem na současné potřeby rozvoje území a ochrany jeho hodnot. Základem vnímání kvality měst a obcí je kvalita jejich veřejných prostranství, tj. náměstí, ulic, parků apod. Tento základní princip urbanismu je potřeba promítnout i do zákona a zvýšit nároky na posuzování, tvorbu a úpravy veřejných prostranství.

Při umisťování stavby nebo její změny musí být dbáno také na využití navazujícího území. Například v území s úzkými parcelami může povolení oken obytných místností v boční stěně domu z hlediska odstupových vzdáleností znemožnit umístění obdobného domu na sousední parcele a tuto parcelu naprosto znehodnotit.

Ke snižování ohrožení území, například povodněmi, není vždy možné vystačit jen s přírodě blízkými opatřeními, někdy bude nutné budovat i protipovodňové stavby.

V současné době není s výjimkou Ministerstva pro místní rozvoj orgán, který by měl za úkol hájit zájmy obyvatel z hlediska vytváření podmínek pro jejich rekreaci. Nejedná se jen o střediska cestovního ruchu, ale též o víkendovou a každodenní rekreaci, která musí být zajišťována na místní úrovni.

K bodu 37 - § 19 odst. 2

Dalším krokem k zajištění plné kompatibility stavebního zákona s unijním právem (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES - dále jen „směrnice SEA“) je přesné převzetí některých stavebním zákonem dosud ne zcela přesně používaných termínů.

K bodu 38 - § 20 odst. 1

Doplňuje se čárka za slovem zadání. V této podobě byla změna stavebního zákona schválena, ale při zveřejnění ve Sbírce zákonů čárka vypadla. Ministerstvo vnitra odmítlo opravit písařskou chybu a požadovalo změnit text novelou zákona, což se tímto děje.

K bodu 39 - § 22 odst. 3

Od 1. ledna 2013 se již neuplatňují stanoviska při veřejném projednání, ale až po jeho konání. Navržený text uvádí do souladu toto ustanovení s ustanoveními o projednávání jednotlivých druhů územně plánovací dokumentace.

K bodu 40 - § 27 odst. 1

Původní předpoklad zákona, že Ministerstvo pro místní rozvoj nebude pro svoji činnost potřebovat územně analytické podklady (včetně rozborů) se ukázal jako chybný, proto je zařazen zpřesněný text. Aby navrhované ustanovení nevyvolávalo nové náklady poskytovatelům údajů, bude Ministerstvo pro místní rozvoj přebírat údaje od krajských úřadů.

K bodu 41 až 44 - § 27 odst. 3 a 4

Za poslední roky vývoj v digitalizaci a výpočetní technice pokročil natolik, že je nepředstavitelné, aby byly poskytovány údaje jinak než ve vektorové formě a v S-JTSK. S tím počítal stavební zákon jen částečně. Řešil však v přechodném ustanovení i zaměření staré technické infrastruktury, a pro předání zaměření stanovil lhůtu do 31. 12. 2012. V současnosti by tedy měly být k dispozici i nejproblémovější údaje o území v digitální formě v S-JTSK. Je tedy oprávněné požadovat, aby takto byly poskytovány i údaje nové.

Vzhledem k tomu, že se územně analytické podklady a údaje, které obsahují, ukázaly jako významné pro velkou část veřejné správy, je nutné zrušit omezení jejich využívání jen pro územně plánovací činnost, a je potřeba uvolnit je i pro další orgány veřejné správy.

K bodu 45 a 46 - § 28 odst. 1 a 2

V době, kdy územně analytické podklady byly novým nástrojem územního plánování a teprve byly tvořeny, byla jejich úplná aktualizace včetně ověřování všech dat potřebná 1x za 2 roky. V současnosti je kladen důraz na průběžné aktualizace spojené s doplňováním územně analytických podkladů ihned po vzniku nových údajů o území a pracná úplná aktualizace spojená s ověřováním dat a aktualizací rozborů postačí 1x za 4 roky.

K bodu 47 - § 30 odst. 4

Pro území, kde je předpokladem jeho optimálního využití komplexní řešení, nebo například pro hledání vhodných ploch a koridorů pro veřejnou infrastrukturu, je potřeba pořídit územní studii. Ne vždy má příslušný orgán územního plánování k dispozici dostatek prostředků na pořízení všech potřebných studií a investor v rámci urychlení přípravy realizace svého záměru nabízí, že studii objedná a zaplatí. Tento postup nebyl dosud možný. Zadání územní studie i schválení možnosti využití zůstává v pravomoci orgánu územního plánování, ale zajištění zpracování územní studie spojené s úhradou je možné přenechat tomu, kdo hodlá záměr realizovat, pokud orgán územního plánování takovou možnost v zadání územní studie stanoví.

K bodu 48 - § 30 odst. 6

Podmínkou pro to, aby územní studie mohla být využita jako podklad pro rozhodování nebo pro pořizování územně plánovací dokumentace a její změnu (§ 25 zákona), je schválení možnosti jejího využití pořizovatelem a vložení údajů o ní do evidence územně plánovací činnosti (§ 162 zákona). Na rozdíl od všech ostatních nástrojů územního plánování nebylo dosud u územní studie v zákoně nastaveno prověřování její aktuálnosti. Běžný cyklus u ostatních nástrojů je 4 roky, u územních studií postačí 8 let (2 obvyklé cykly). Současně je řešen problém, kdy územní studie např. vlivem změny právních předpisů je s nimi v rozporu, pořizovatel na tuto skutečnost nereaguje a územní studie zůstává podkladem pro rozhodování.

K bodu 49 - § 32 odst. 1 písm. d)

Politika územního rozvoje, která je schvalována vládou jako celostátní závazný dokument územního plánování, neobsahuje klasické výkresy v měřítku státního mapového díla, ale pouhá schémata zejména koridorů s vyznačením míst, která mají být spojena liniovými stavbami dopravní nebo technické infrastruktury. Přesto se od tohoto pojetí soud odchýlil a zrušil část zásad územního rozvoje vydaných krajem, protože se vymezení jednoho koridoru technické infrastruktury mírně odchýlilo od schematické čáry. Proto bylo nutné znění zákona precizovat.

K bodu 50 - § 32 odst. 2

Od 1. ledna 2013 platí obdobná úprava, jaká je navrhována pro politiku územního rozvoje, pro územně plánovací dokumentaci, a osvědčila se. Přestože se věcně v podstatě nic nemění, nová úprava umožňuje objednat vyhodnocení vlivů samostatně u jiného zpracovatele, vyhodnocení vlivů nemusí být množeno ve stejném množství výtisků, jako dokumentace, při aktualizaci dokumentace nejsou problémy s původním vyhodnocením vlivů a posuzuje se aktualizovaná část (i když ve všech souvislostech) apod.

K bodu 51 - § 33 odst. 3

Návrh politiky územního rozvoje je pořizován ve spolupráci s ministerstvy, jinými ústředními správními úřady a kraji. Dosud měly tyto orgány na uplatnění svých stanovisek lhůtu 90 dnů. Tato lhůta se ukázala jako zbytečně dlouhá. S ohledem na rozsah a míru obecnosti politiky územního rozvoje jako celostátního nástroje územního plánování se lhůta 60 dnů od obdržení jejího návrhu pro uplatnění stanovisek uvedených správních orgánů k tomuto návrhu jeví jako naprosto dostatečná. Podle zkušeností z projednávání by pro většinu orgánů stačila i lhůta kratší, ale takto je sjednocena se lhůtou pro veřejnost. Nadbytečné lhůty vedou k příliš pomalým postupům v územním plánování, což nedůvodně zpomaluje i rozhodování o důležitých celostátních záměrech.

K bodu 52 - § 33 odst. 4

V současné době je k návrhu politiky územního rozvoje a vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území svoláváno veřejné projednání 30 dnů předem a lhůta pro podání připomínek obcí a veřejnosti je 60 dnů ode dne veřejného projednání. Lhůta po veřejném projednání se v praxi ukázala jako nepřiměřeně dlouhá, neboť zájem o nahlížení do dokumentace se stejně soustředil na poslední dny. S ohledem na rozsah a míru obecnosti politiky územního rozvoje jako celostátního nástroje územního plánování nelze očekávat přímé dotčení práv adresátů. I s ohledem na tuto skutečnost se lhůta 30 dnů před veřejným projednáním zachovává, ale lhůta na uplatnění připomínek po veřejném projednání se zkracuje na 30 dnů. Celková lhůta od zahájení projednání je tedy celkem 60 dnů a pro podání připomínek veřejnosti se jeví jako dostatečná. Lhůta pro veřejnost odpovídá lhůtě určené pro uplatnění stanovisek orgánů podle odstavce 3. Nadbytečné lhůty vedou k příliš pomalým postupům

v územním plánování, což nedůvodně zpomaluje i rozhodování o důležitých celostátních záměrech.

K bodu 53 - § 33 odst. 5

Zákon dosud počítal se zapojením Ministerstva životního prostředí až do fáze vlastních konzultací se sousedními státy. V praxi se ovšem ukazuje, že úskalí mezistátního posuzování může spočívat již v jeho počáteční fázi, tedy v náležitém oslovení kompetentních orgánů v dotčených státech. Ministerstvem zahraničních věcí využívaný systém oslovování zastupitelských úřadů jednotlivých členských států se v oblasti pokryté tzv. Espoo úmluvou ukazuje jako neúplný. Podle metodických pokynů vztahujících se k Espoo úmluvě je totiž třeba primárně oslovovat tzv. Espoo kontaktní osoby (Espoo focal points), tedy příslušné osoby zastupující orgány životního prostředí v dotčených státech. Ministerstvo životního prostředí disponuje průběžně aktualizovanými kontakty na tyto osoby, a proto je důvodné, aby se podílelo již na rozesílání dokumentů dotčeným státům. Návrh změny zákona reaguje také na skutečnost, že dotčenému státu nestačí zaslat pouze samotný návrh politiky územního rozvoje, ale také vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a to zejména jeho části A a B.

K bodu 54 - § 33 odst. 7

Dalším krokem k zajištění plné kompatibility stavebního zákona s unijním právem (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES - dále jen „směrnice SEA“) by mělo být přesné převzetí některých stavebním zákonem dosud ne zcela přesně používaných termínů. Směrnice SEA používá jako kritérium pro povinnost vstoupit do komunikace s implementací koncepce potenciálně dotčeným státem možné významné vlivy (*significant effects*) na tento stát, zatímco stavební zákon v platném znění hovoří o přímém vlivu. Jednotné používání pojmu významný vliv u všech typů územně plánovací dokumentace nejenže povede k vyšší soudržnosti pojmosloví stavebního zákona, půjde zajisté o úpravu výhodnou rovněž z pohledu pořizovatelů územně plánovací dokumentace. Napříště bude totiž zřejmé, že povinnost oslovovat okolní stát je vázána na potenciální významné vlivy na životního prostředí dotčeného státu. Dovožovat přímé ovlivnění druhého státu podle stávající právní úpravy musí být zajisté komplikací pro aplikační praxi, a to zejména u územně plánovací dokumentace, která má relativně abstraktní charakter.

K bodu 55 - § 34

Ustanovení odstraňuje pochybnosti o dni nabytí účinnosti politiky územního rozvoje, která bude nabývat účinnosti patnáctým dnem po dni jejího zveřejnění na úřední desce Ministerstva pro místní rozvoj, jež je jejím pořizovatelem. Vláda může při schvalování politiky územního rozvoje stanovit, že politika územního rozvoje nabývá účinnosti později.

K bodu 56 - § 35 odst. 2 písm. e)

Jedná se o sladění znění zákonů a odstranění pochybností při jejich aplikaci.

K bodu 57 - § 35 odst. 6 a 7

U aktualizace politiky územního rozvoje chybělo ustanovení, které výslovně stanoví základní pravidlo pro rozsah projednávání a vydání, aby se stále neotevíraly problémy, o kterých již bylo rozhodnuto. Vzhledem k tomu, že politika územního rozvoje je závazným podkladem pro navazující činnosti územního plánování, je vyhotovení a zveřejnění úplného znění politiky územního rozvoje nezbytnou podmínkou pro nabytí její účinnosti.

Ustanovení odst. 7 odstraňuje pochybnosti o dni nabytí účinnosti aktualizace politiky územního rozvoje.

K bodu 58 - § 37 odst. 4

Zákon dosud počítal se zapojením Ministerstva životního prostředí až ve fázi vlastních konzultací. V praxi se ovšem ukazuje, že úskalí mezistátního posuzování může spočívat již v jeho počáteční fázi, tedy v náležitém oslovení kompetentních orgánů v dotčených státech. Ministerstvem zahraničních věcí využívaný systém oslovování zastupitelských úřadů jednotlivých členských států se v oblasti pokryté tzv. Espoo úmluvou ukazuje jako neúplný. Podle metodických pokynů vztahujících se k Espoo úmluvě je totiž třeba primárně oslovovat tzv. Espoo kontaktní osoby (Espoo focal points), tedy příslušné osoby zastupující orgány životního prostředí v dotčených státech. Ministerstvo životního prostředí disponuje průběžně aktualizovanými kontakty na tyto osoby, a proto je důvodné, aby se podílelo již na rozesílání dokumentů dotčeným státům.

Dalším krokem k zajištění plné kompatibility stavebního zákona s unijním právem (směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES - dále jen „směrnice SEA“) by mělo být přesné převzetí některých stavebním zákonem dosud ne zcela přesně používaných termínů. Směrnice SEA používá jako kritérium pro povinnost vstoupit do komunikace s implementací koncepce potenciálně dotčeným státem možné významné vlivy (*significant effects*) na tento stát, zatímco stavební zákon v platném znění hovoří o přímém vlivu. Jednotné používání pojmu významný vliv u všech typů územně plánovací dokumentace nejenže povede k vyšší soudržnosti pojmosloví stavebního zákona, půjde zajisté o úpravu výhodnou rovněž z pohledu pořizovatelů územně plánovací dokumentace. Napříště bude totiž zřejmé, že povinnost oslovovat okolní stát je vázána na potenciální významné vlivy na životního prostředí dotčeného státu. Dovožovat přímé ovlivnění druhého státu podle stávající právní úpravy musí být zajisté komplikací pro aplikační praxi, a to zejména u územně plánovací dokumentace, která má relativně abstraktní charakter.

K bodu 59 - § 37 odst. 7

Jedná se o sladění znění zákonů a odstranění pochybností při jejich aplikaci.

K bodu 60 - § 38 odst. 1

Uvedené ustanovení se v praxi uplatňuje již nyní, ale jen na základě metodické činnosti ministerstev. Z hlediska naplňování evropských směrnic považuje Ministerstvo životního prostředí za nezbytné, aby problematiku řešil přímo zákon.

K bodu 61 - § 39 odst. 1

Újezdní úřad vojenského újezdu může být dotčen v případech, kdy je vojenský újezd součástí řešeného území nebo s ním sousedí. V těchto případech je proto třeba k jednání zvát i újezdní úřad.

K bodům 62 a 63 - § 39 odst. 5

V bodě 59 se jedná o sladění znění zákonů řešících posuzování vlivu na soustavu Natura 2000.

Bod 60 - uplatňování stanovisek, námitek a připomínek je řešeno v jiném ustanovení a je o 7 dnů prodlouženo, tak jako je tomu v ostatních případech veřejného projednání.

K bodu 64 - § 40 odst. 2 písm. d)

Tato změna je vyvolána novelou zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, která změnila s účinností od 1. dubna 2015 i stavební zákon, uvedená změna měla být provedena již k tomuto datu.

K bodu 65 - § 42 odst. 1

Jedná se o sladění znění zákonů řešících posuzování vlivu na soustavu Natura 2000.

K bodu 66 - § 42 odst. 4

Ustanovení souvisí s § 42c, kdy podmínkou nabytí účinnosti aktualizace zásad územního rozvoje je i doručení úplného znění zásad územního rozvoje po jejich aktualizaci.

K bodu 67 - § 42 odst. 6

Novelou dochází k provázání tohoto ustanovení s ustanoveními § 42a a násl., které umožňují zkrácený postup pořizování aktualizace. V případech, kdy nebudou vyžadovány územně rozdílné varianty řešení, u kterých musí rozhodnout zastupitelstvo kraje o výběru nejvhodnější varianty podle § 38 odst. 3, bude postupováno zkráceným postupem aktualizace, tj. bez samostatné etapy společného jednání s ministerstvy a dotčenými orgány. Za variantu řešení se pro účely stavebního zákona nepovažuje tzv. nulová varianta (tj. současný stav). Při posuzování vlivů na životní prostředí je mnohdy vyžadováno porovnání dvou variant, z nichž jedna je navrhované řešení a druhá současný stav. I v tomto případě je možno pořizovat aktualizaci zkráceným postupem. Pokud budou územně rozdílné varianty vyžadovány, bude se postupovat jako dosud, tj. obdobně jako při pořizování nových zásad územního rozvoje.

K bodu 68 - § 42 odst. 6, poslední věta

Odstraňují se pochybnosti, zda ustanovení o zjednodušeném postupu lze použít i v případě, že byla zrušena jen část zásad územního rozvoje. Zákon stanoví, že lze.

K bodům 69 a 70 - § 42 odst. 7

Pokud je pořízení aktualizace vyvoláno výhradní potřebou navrhovatele, je kraji umožněno požadovat úhradu veškerých nákladů, které takto navrhovatel vyvolá, s výjimkou nákladů na činnost pořizovatele a na projednání, na které kraj dostává příspěvek na výkon přenesené působnosti. Tento postup se bude nově týkat i úhrady nákladů vyvolaných schválením politiky územního rozvoje nebo její aktualizace.

K bodu 71 - § 42 odst. 9

Zařazením tohoto ustanovení se odstraňují pochybnosti o správnosti postupu, který byl dosud dovozován jen metodicky.

K bodu 72 - § 42a až 42c

Zkrácený postup aktualizace zásad územního rozvoje bude možný v případech, kdy nebudou vyžadovány územně rozdílné varianty řešení, u kterých musí rozhodnout zastupitelstvo kraje o výběru nejvhodnější varianty podle § 38 odst. 3 po jejich projednání s dotčenými orgány, obcemi a vystavení pro veřejnost. Za variantu řešení se pro účely stavebního zákona nepovažuje tzv. nulová varianta (tj. současný stav). Při posuzování vlivů na životní prostředí je mnohdy vyžadováno porovnání dvou variant, z nichž jedna je navrhované řešení a druhá současný stav. I v tomto případě je možno pořizovat aktualizaci zkráceným postupem. Pokud budou územně rozdílné varianty vyžadovány, bude se postupovat jako dosud, tj. obdobně jako při pořizování nových zásad územního rozvoje.

Podkladem pro rozhodnutí zastupitelstva kraje o pořízení aktualizace je návrh nebo vlastní podnět. V obou případech musí být před rozhodnutím opatřena stanoviska orgánu příslušného k posuzování vlivů na životní prostředí a příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny k návrhu obsahu aktualizace, z kterých bude vyplývat, zda návrh aktualizace bude muset být posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí (popř. včetně vlivu na soustavu Natura 2000), což by vyvolalo celkové posouzení vlivů návrhu na udržitelný rozvoj území (tj. na vyvážený

vztah podmínek pro životní prostředí, hospodářský rozvoj a sociální soudržnost). V rozhodnutí zastupitelstva bude muset být vždy uvedeno, že aktualizace bude pořizována zkráceným způsobem (§ 42b odst. 1). Současně musí být vyřešen i postup při podání neúplného návrhu a způsob financování aktualizace a dalších vyvolaných nákladů.

Zkrácený postup aktualizace zásad územního rozvoje spočívá ve vypuštění zpracování návrhu zprávy o uplatňování zásad územního rozvoje za uplynulé období nebo jiného zadání, jejich projednání a schvalování (zastupitelstvo kraje rovnou rozhodne o obsahu) a po rozhodnutí zastupitelstva a zpracování návrhu aktualizace je upuštěno od samostatné etapy projednání s ministerstvy a dotčenými orgány, jejich stanoviska postačí až v navazující fázi pořizování. Počínaje veřejným projednáním je už postupováno jako dosud, jen případné získání stanoviska orgánu SEA (včetně předcházejících jednání) a uplatnění stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj jako nadřízeného orgánu územního plánování bylo nutné přenést z vypouštěné etapy společného jednání do etapy veřejného projednání a postupu navazujícího na veřejné projednání. Takto upravený postup plně zajišťuje všechna práva, která jsou obsažena ve standardním postupu pořizování aktualizace.

Oproti stavu před novelou bude nabytí účinnosti aktualizace (pořizované klasickým způsobem i zkráceným postupem) vázáno také na doručení úplného znění zásad územního rozvoje po aktualizaci. Úplné znění bude zpracováno bezprostředně po schválení aktualizace zastupitelstvem a bude doručeno podle § 42c spolu s aktualizací. V novele vyhlášky č. 500/2006 Sb. je v částech opatření obecné povahy, jejichž předmětem je odůvodnění aktualizace zásad územního rozvoje, změny územního plánu i změny regulačního plánu vyžadováno úplné znění dotčených ustanovení s vyznačením navrhovaných změn. V praxi se užívá, že změny jsou vyznačovány barevně formou revizí. Po schválení aktualizace nebo změny zastupitelstvem pořizovatel přijme revize a tím má ihned úplné znění textové části. U grafické části je aktualizace nebo změna zpracovávána jen v rozsahu měněných částí a změny jsou vyznačovány v koordinačním výkresu (je součástí odůvodnění). Novým soutiskem výkresů po schválení aktualizace nebo změny vznikne úplné znění grafické části. Vzhledem k digitálnímu zpracování územně plánovací dokumentace po jednotlivých vrstvách nečiní soutisk problémy. Tak je možné jen s malou prodlevou současně doručit jak aktualizaci či změnu, tak úplné znění. Tento postup se již dnes začal praktikovat na základě metodik Ministerstva pro místní rozvoj. Úplné znění je nezbytným podkladem pro rozhodování i pro další budoucí aktualizaci.

K bodu 73 - § 43 odst. 1

Je sjednocováno pojetí územní rezervy u všech územně plánovacích dokumentací.

K bodu 74 - k § 43 odst. 2

Legislativně technická úprava v návaznosti na jiné ustanovení novely.

K bodu 75 - § 43 odst. 2

Jako opatření proti průtahům ze strany pořizovatele a zastupitelstva je v zákoně obsaženo ustanovení, v jehož důsledku nemusí žadatel po roce od podání úplné žádosti dále čekat a může i bez regulačního plánu žádat o navazující rozhodnutí. Ve lhůtě po podání žádosti však žadatel zajišťuje na své náklady úpravu návrhu regulačního plánu podle výsledků veřejného projednání. Dobu, po kterou žadatel tuto úpravu zajišťuje, nelze započítávat do lhůty pro činnosti pořizovatele a zastupitelstva.

K bodu 76 - § 43 odst. 3

Návrh akceptuje požadavky malých obcí, aby směly svým územním plánem stanovovat větší podrobnosti regulace, protože není předpoklad, že by pořizovaly regulační plány. Zároveň je

řešen i požadavek, aby mohla být podrobněji řešena jen některá plocha (zejména zastavitelná, např. i průmyslové zóny). Z hlediska projednávání se stále jedná o územní plán, z hlediska dotčenosti řešením je nutné připustit, že v konkrétních případech budou smět uplatňovat námitky i ti, kteří tak směji činit u regulačního plánu a u územního plánu tuto možnost nemají. Tato skutečnost je řešena v § 52 odst. 2.

K bodům 77 a 78 - § 45 odst. 1 a 4

V odst. 1 je vyřešen současný sporný stav, kdo hradí náklady na vyhotovení právního stavu po změně územního plánu, zda obec, pro kterou je změna pořizována, nebo úřad územního plánování obce s rozšířenou působností, který pro obec zajišťuje pořizovatelský servis.

K odst. 4: pokud je pořízení změny územního plánu vyvoláno výhradní potřebou navrhovatele, je obci umožněno požadovat úhradu veškerých nákladů, které takto navrhovatel vyvolá, s výjimkou nákladů na činnost pořizovatele a na projednání, na které je určen příspěvek na výkon přenesené působnosti.

K bodům 79 a 80 - § 46 odst. 1 písm. e)

Navrhovatel změny územního plánu musí jako podklad pro rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení změny uvést, zda a v jakém rozsahu je ochoten uhradit jím vyvolané náklady na změnu. Tato skutečnost může být významným podkladem pro rozhodnutí zastupitelstva, zda změnu pořídit.

K bodu 81 - § 50 odst. 2

Sousedním územím nemusí být jen území obce, ale může jím být i území vojenského újezdu. Proto je potřeba rozšířit okruh přizvávaných o dotčený újezdní úřad.

K bodu 82 - § 50 odst. 4

Zákon dosud počítá se zapojením Ministerstva životního prostředí až ve fázi vlastních konzultací. V praxi se ovšem ukazuje, že úskalí mezistátního posuzování může spočívat již v jeho počáteční fázi, tedy v náležitém oslovení kompetentních orgánů v dotčených státech. Ministerstvem zahraničních věcí využívaný systém oslovování zastupitelských úřadů jednotlivých členských států se v oblasti pokryté tzv. Espoo úmluvou ukazuje jako nevyhovující. Podle metodických pokynů vztahujících se k Espoo úmluvou je totiž třeba primárně oslovovat tzv. Espoo kontaktní osoby (Espoo focal points), tedy příslušné osoby zastupující orgány životního prostředí v dotčených státech. Ministerstvo životního prostředí disponuje průběžně aktualizovanými kontakty na tyto osoby, a proto je důvodné, aby se podílelo již na rozesílání dokumentů dotčeným státům.

Dotčenému státu nestačí zaslat pouze samotný návrh územního plánu, ale také vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, a to zejména jeho části A a B.

K bodu 83 - § 50 odst. 5

Uvedené ustanovení se uplatňuje již nyní, ale jen na základě metodické činnosti. Z hlediska naplňování evropských směrnic považuje Ministerstvo životního prostředí za nezbytné, aby problematiku řešil přímo zákon. Tomuto oprávněnému požadavku je vyhověno.

K bodu 84 - § 50 odst. 6

Jedná se o sladění znění zákonů řešících posuzování vlivu na soustavu Natura 2000.

K bodu 85 - § 52 odst. 1

Sousedním územím nemusí být jen území obce, ale může jím být i území vojenského újezdu. Proto je potřeba rozšířit okruh přizvávaných o dotčený újezdní úřad.

K bodu 86 - § 52 odst. 2

Ve vazbě na § 43 odst. 3, který umožňuje, aby územní plány směly v některých případech obsahovat i prvky jinak náležející regulačnímu plánu, bylo nutné řešit i okruh osob, které smí uplatňovat námitky. Z hlediska projednávání se stále jedná o územní plán, z hlediska dotčenosti řešením bylo nutné připustit, že v konkrétních případech budou smět uplatňovat námitky i ti, kteří tak směji činit u regulačního plánu a u územního plánu tuto možnost nemají, ale jen k podrobnostem, ke kterým by jinak uplatňovaly námitky u regulačního plánu, např. k uliční a stavební čáře, podrobným podmínkám pro umístění a prostorové uspořádání staveb apod. (detailněji viz příloha č. 11 k vyhlášce č. 500/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb.).

K bodu 87 - § 54 odst. 5

Jedná se o zásadní ustanovení ve vztahu k urychlení výstavby veřejně prospěšných liniových staveb republikového a krajského významu. Ustanovení rozlišuje obsažení záměru v politice územního rozvoje od vymezení koridoru pro záměr v zásadách územního rozvoje. Je tedy možné, že záměr ještě není promítnut do zásad územního rozvoje, je už ale obsažen v politice územního rozvoje, upřesněn dokumentací pro územní řízení včetně posouzení vlivů na životní prostředí a je prokázáno, že územní plán má vymezen koridor tak, že neumožňuje realizaci záměru. Proto návrh ustanovení obsahuje i vztah k politice územního rozvoje. Obdobné ustanovení, jaké je navrhováno u územního plánu, není u zásad územního rozvoje ve vztahu k politice územního rozvoje potřebné, protože koridory vymezené v zásadách územního rozvoje jsou dostatečně široké, aby umožnily realizaci záměru.

Koridor není zastavitelnou plochou (viz rozdíl v definicích v § 2 odst. 1), ale plochou, kde se teprve po vymezení koridoru hledá umístění pro liniové stavby, biokoridory apod. Koridor může být vymezen v zastavěném území, v zastavitelných plochách i v nezastavěném území, v kterém je vymezován zpravidla jako „překryvná vrstva“ přes plochy zemědělské nebo lesní. Po umístění stavby (zpravidla územním rozhodnutím) nebo umístění opatření (např. plánem společných zařízení komplexních pozemkových úprav) platí pro zbylou část koridoru regulativy základní plochy.

Koridory vymezené v zásadách územního rozvoje byly v některých případech v územním plánu zúženy tak, že se při další přípravě liniové stavby zcela objektivně ukázala nemožnost stavbu umístit v zúženém koridoru. Územní plán je sice v těchto případech formálně v souladu s politikou územního rozvoje nebo zásadami územního rozvoje, fakticky však znemožňuje realizaci řešení obsaženého v uvedené nadřazené dokumentaci, která je pro pořízení a vydání územního plánu závazná. Příprava stavby, a to i republikového významu, musela být na cca 2 až 3 roky zastavena a čekalo se, až obec pořídí změnu územního plánu. Nebyla řešena ani situace, kdy obec změnu pořizovat nechťela. Stejný případ nastal, pokud byly pro stavbu stanoveny v územním plánu podmínky, které nebylo možné objektivně splnit (například na celém území obce vést dálnici v tunelu). V těchto případech bude možné zrušit opatřením obecné povahy vydaným krajským úřadem část územního plánu a rozhodovat podle nadřazené dokumentace, například podle zásad územního rozvoje (obdobně je taková dokumentace podkladem pro rozhodování i tam, kde podrobnější územně plánovací dokumentace vydána není – územní plán není obligatorně pořizovanou a vydávanou územně plánovací dokumentací). V řízení, jehož předmětem bude například umístění stavby, budou zachována všechna práva dotčených osob, veřejnosti, obce i dotčených orgánů hájících veřejné zájmy. Vzhledem k tomu, že se jedná o záměry v nezastavěném území, platí, že přípustné jsou pouze záměry taxativně uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona. Výše uvedený přístup nebylo možné uplatnit v zastavěném území a zastavitelných plochách, kde musí být veškeré souvislosti a dopady na současnou zástavbu a zastavitelnost pozemků posouzeny změnou územního plánu.

K navrhovanému vztahu územního plánu a politiky územního rozvoje je nutno uvést, že obdobný vztah je již ve stavebním zákoně obsažen například v § 31 odst. 4 a v § 54 odst. 5. Záměr obsažený v politice územního rozvoje nebo záměr, pro který je vymezen koridor v zásadách územního rozvoje, je záležitostí týkající se rozvoje území státu nebo záležitostí nadmístního významu. Novela umožňuje prosadit vyšší veřejný zájem i bez ohledu na případný odpor jedné obce proti němu a obstrukce s tím související. Podle čl. 1 odst. 3 Ústavy České republiky lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Podle čl. 4 Evropské charty místní samosprávy odpovědnost za věci veřejné obvykle ponesou především ty orgány, které jsou občanu nejbližší s tím, že jinému orgánu se odpovědnost svěří tam, kde to odpovídá v rozsahu a povaze úkolu zde se jedná o záležitosti týkající se rozvoje území státu, resp. záležitosti nadmístního významu) a požadavkům efektivnosti a hospodárnosti. Vzhledem k tomu, že se v daném případě jedná o záležitosti týkající se rozvoje území státu, resp. záležitosti nadmístního významu) je úprava, kdy se krajskému úřadu v rámci výkonu přenesené působnosti svěřuje pravomoc zrušit část územního plánu vydaného obcí v samostatné působnosti ústavně konformní a je v souladu i s Evropskou chartou místní samosprávy.

Obec má v navazujícím řízení postavení účastníka řízení a má možnost hájit své zájmy. Novela § 54 odst. 5 je považována za zásadní ustanovení změny stavebního zákona, které v uvedených případech urychluje přípravu veřejně prospěšných staveb min. o 2 roky a odstraňuje možnost jedné obce takový záměr svou nečinností vetovat.

Na druhé straně není možné ponechat jen na stavebním úřadu, zda a v jakém rozsahu nebude respektovat územní plán vydaný zastupitelstvem obce. K posouzení, zda je v konkrétním případě znemožněna realizace záměru, a k případnému zrušení části územního plánu je příslušný krajský úřad, a to opatřením obecné povahy. Pro vydání tohoto opatření se nestanovuje speciální úprava a krajský úřad tak bude postupovat podle správního řádu. Předpokládá se, že obec bude moci při nesouhlasu s opatřením obecné povahy, kterým byla zrušena část územního plánu, podat návrh na zrušení tohoto opatření obecné povahy podle soudního řádu správního nebo dát podnět k přezkumu podle správního řádu.

Obec bude povinna uvést svůj územní plán do souladu s vydaným opatřením obecné povahy v tom smyslu, že změnou územního plánu zohlední záměr, v důsledku kterého došlo ke zrušení části územního plánu. Změnu bude povinen uhradit ten, kdo vyvolal vydání opatření obecné povahy o zrušení části územního plánu. Pokud bude uvedení do souladu řešeno vydáním nového územního plánu, není možné úhradu vyžadovat.

K bodu 88 - § 54 odst. 6

Doplňuje se lhůta, do kdy musí obec územně plánovací dokumentaci pro své území uvést do souladu s územně plánovací dokumentací následně vydanou krajem a následně schválenou politikou územního rozvoje.

K bodu 89 a 90 - § 55 odst. 2 a první věta odst. 3

Odstraňují se pochybnosti, zda ustanovení o zjednodušeném postupu lze použít i v případě, že byla schválena zpráva o uplatňování územního plánu v uplynulém období. Ustanovení ve vazbě na § 55a a 55b toto umožňuje.

K bodu 91 - § 55 odst. 3 věta třetí

V první části se odstraňuje duplicita posuzování vlivů, pokud již byl záměr posouzen. V dalších částech dochází k provázání tohoto ustanovení s ustanoveními § 55a a násl., které umožňují zkrácený postup pořizování změny územního plánu. V případech, kdy nebudou vyžadovány územně rozdílné varianty řešení, u kterých musí zastupitelstvo obce rozhodnout o výběru nejvhodnější varianty podle § 51 odst. 2, bude postupováno zkráceným postupem

změny, tj. bez samostatné etapy společného jednání s dotčenými orgány. Za územně rozdílnou variantu se nepovažuje současný stav (tzv. nulová varianta vyžadovaná při posuzování vlivů na životní prostředí, která spočívá v porovnání navrhovaného řešení se současným stavem). Pokud budou územně rozdílné varianty vyžadovány, bude se postupovat jako dosud, tj. obdobně jako při pořizování nového územního plánu.

K bodu 92 - § 55 odst. 3 věta poslední

Odstraňuje se pochybnost, zda lze navázat na poslední úkon i při zrušení změny územního plánu. Ustanovení to umožňuje.

K bodu 93 - § 55 odst. 5

Ustanovení souvisí s § 55c, kdy podmínkou nabytí účinnosti změny územního plánu je i doručení úplného znění územního plánu po jeho změně.

K bodu 94 - § 55 odst. 6

Zařazením tohoto ustanovení se odstraňují pochybnosti o správnosti postupu, který byl dosud dovozován jen metodicky.

K bodu 95 - § 55a až 55c

Zkrácený postup změny územního plánu bude možný v případech, kdy nebudou vyžadovány varianty řešení. Za variantu řešení se nepovažuje tzv. nulová varianta vyžadovaná při posuzování vlivů na životní prostředí, která spočívá v porovnání navrhovaného řešení se současným stavem. Jedná se tedy o varianty řešení, u kterých musí zastupitelstvo obce rozhodnout o výběru nejvhodnější varianty podle § 51 odst. 2 (po projednání s dotčenými orgány a vystavení pro veřejnost s možností připomínkování).

Podkladem pro rozhodnutí zastupitelstva obce o pořízení změny je návrh nebo vlastní podnět. V obou případech musí být před rozhodnutím opatřena stanoviska orgánu příslušného k posuzování vlivů na životní prostředí a příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny k návrhu obsahu změny, z kterých bude vyplývat, zda návrh změny bude muset být posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí (popř. včetně vlivu na soustavu Natura 2000), což by vyvolalo celkové posouzení vlivů návrhu na udržitelný rozvoj území (tj. na vyvážený vztah podmínek pro životní prostředí, hospodářský rozvoj a sociální soudržnost). Současně musí být vyřešen i postup při podání neúplného návrhu a způsob financování změny a dalších vyvolaných nákladů. Zastupitelstvo obce musí ve svém rozhodnutí o pořízení výslovně uvést, že změna bude pořizována zkráceným způsobem (§ 55b odst. 1).

Zkrácený postup změny územního plánu spočívá ve vypuštění zpracování zprávy o uplatňování územního plánu za uplynulé období nebo návrhu zadání, jejich projednání a schvalování (zastupitelstvo obce rovnou rozhodne o obsahu) a po rozhodnutí zastupitelstva a zpracování návrhu změny je upuštěno od samostatné etapy projednání s dotčenými orgány, jejichž stanoviska postačí až v navazující fázi pořizování. Počínaje veřejným projednáním je postupováno jako dosud, jen případné získání stanoviska orgánu SEA a uplatnění stanoviska krajského úřadu jako nadřízeného orgánu územního plánování bylo nutné přenést z vypouštěné etapy společného jednání do postupu navazujícího na veřejné projednání. Takto upravený postup plně zajišťuje všechna práva hájit své i veřejné zájmy, která jsou obsažena ve standardním postupu pořizování změny.

Pokud se v textu mluví o konzultacích, jsou tím myšleny konzultace se sousedními státy.

Oproti stavu před novelou bude nabytí účinnosti změny územního plánu (pořizované klasickým způsobem i zkráceným postupem) vázáno také na doručení úplného znění územního plánu po jeho změně. Úplného znění je nezbytným podkladem pro rozhodování a pro pořizování budoucí další změny územního plánu. Současná povinnost zpracovat právní

stav po změně územního plánu, která je bez sankčních opatření, není naplňována a pro úřad, který rozhoduje nebo pořizuje další změnu, je po sérii změn územního plánu stav zcela nepřehledný.

K bodu 96 - § 61 odst. 1

Je sjednocováno pojetí územní rezervy u všech územně plánovacích dokumentací.

K bodu 97 a 98 - § 63 odst. 1

Navrhovanou změnou zákona je řešen současný sporný stav, kdo hradí náklady spojené s pořízením regulačního plánu, zejména jeli orgánem příslušným k vydání regulačního plánu zastupitelstvo obce a pořizovatelem úřad územního plánování obce s rozšířenou působností, který pro obec zajišťuje pořizovatelský servis. Pokud je pořízení změny regulačního plánu vyvoláno výhradní potřebou navrhovatele, je obci a kraji umožněno požadovat úhradu veškerých nákladů, které takto navrhovatel vyvolá, s výjimkou nákladů na činnost pořizovatele a na projednání, na které je určen příspěvek na výkon přenesené působnosti.

K bodu 99 - § 65 odst. 2

Změnou stavebního zákona provedenou zákonem č. 39/2015 Sb. došlo k oddělení procesů pořizování regulačního plánu a posuzování vlivů na životní prostředí, které se provádí až v souvislosti s rozhodováním o záměru. Rušená část ustanovení, která navazovala na dřívější právní úpravu, postrádá po nabytí účinnosti uvedeného zákona smysl.

K bodu 100 - § 65 odst. 4

Současné znění zákona vychází z předpokladu z prvních let 21. století, že regulační plán bude vždy nahrazovat územní rozhodnutí a proto nemůže obsahovat varianty řešení. Toto dnes platí jen u regulačního plánu na žádost, kde výslednou variantu navrhuje žadatel po projednání s dotčenými orgány, které sám zajišťuje. U regulačního plánu z podnětu je přípustné, aby obsahoval varianty řešení. V tomto případě o jejich výběru rozhoduje na návrh pořizovatele příslušné zastupitelstvo, ale musí respektovat podmínky k ochraně veřejných zájmů, které jsou obsaženy ve stanoviscích dotčených orgánů, nebo ve výsledku dohodovacího řízení o rozporu, nebo rozhodnutí společně nadřízeného orgánu (popř. vlády) o rozporu.

K bodu 101 - § 68 odst. 3

Legislativně technická úprava v návaznosti na předchozí ustanovení.

K bodům 102 až 104 - § 71 odst. 3

Jednoznačně se oddělují postupy, kdy změna je pořizována tak, jako dosud, a kdy může být pořizována zkráceným způsobem podle § 72 a násl.

V poslední větě jsou vypouštěna ustanovení, jejichž aplikace při rušení regulačního plánu je zbytečná (regulační plán se po novele platné od 1. 4. 2015 nikdy neposuzuje).

K bodům 105 a 106 - § 71 odst. 8

Novelou dochází k provázání těchto ustanovení s ustanoveními § 72 a násl., které umožňují zkrácený postup pořizování změny regulačního plánu. V případech regulačního plánu z podnětu, kdy nebudou vyžadovány varianty řešení, u kterých musí zastupitelstvo obce nebo kraje rozhodnout o výběru nejvhodnější varianty podle § 65 odst. 4, bude i v uvedených případech postupováno zkráceným postupem změny, tj. bez samostatné etapy společného jednání s dotčenými orgány. Za variantu řešení se nepovažuje tzv. nulová varianta vyžadovaná při posuzování vlivů na životní prostředí, která spočívá v porovnání navrhovaného řešení se současným stavem.

Změnou poslední věty se odstraňují pochybnosti, zda ustanovení o zjednodušeném postupu lze použít i v případě, že byla zrušena jen část regulačního plánu. Ustanovení to umožňuje.

K bodu 107 - § 71 odst. 9

Oproti stavu před novelou bude nabytí účinnosti změny regulačního plánu vázáno také na doručení úplného znění regulačního plánu po jeho změně. Úplné znění je nezbytným podkladem pro rozhodování a pro budoucí další změny regulačního plánu. Pro úřad, který rozhoduje nebo pořizuje změnu, je po sérii změn regulačního plánu stav zcela nepřehledný.

K bodu 108 - § 72 až 75

Zkrácený postup změny regulačního plánu bude možný v případech, kdy nebudou vyžadovány územně rozdílné varianty řešení. Za variantu řešení se nepovažuje tzv. nulová varianta vyžadovaná při posuzování vlivů na životní prostředí, která spočívá v porovnání navrhovaného řešení se současným stavem. Jedná se tedy o varianty řešení, u kterých musí rozhodnout příslušné zastupitelstvo o výběru nejvhodnější varianty podle § 65 odst. 4.

Podkladem pro rozhodnutí zastupitelstva obce nebo kraje o pořízení změny je návrh nebo vlastní podnět. V obou případech musí být před rozhodnutím vyřešen postup při podání neúplného návrhu a způsob financování změny a dalších vyvolaných nákladů. Zastupitelstvo obce nebo kraje musí ve svém rozhodnutí o pořízení výslovně uvést, že změna bude pořizována zkráceným způsobem (§ 73 odst. 1).

Zkrácený postup změny regulačního plánu spočívá ve vypuštění zpracování návrhu zadání, jeho projednání a schvalování (příslušné zastupitelstvo rovnou rozhodne o obsahu) a po rozhodnutí zastupitelstva a zpracování návrhu změny je upuštěno od samostatné etapy projednání s dotčenými orgány, jejichž stanoviska postačí až v navazující fázi pořizování. Počínaje veřejným projednáním je postupováno jako dosud. Takto upravený postup plně zajišťuje všechna práva, která jsou obsažena ve standardním postupu pořizování změny.

Toto ustanovení řeší i pořizování změny regulačního plánu na žádost, při kterém je potřeba v maximální možné míře garantovat (po dobu platnosti tohoto regulačního plánu) práva, která z regulačního plánu vyplývají tomu, který tato práva drží. Práva z regulačního plánu vyplývající jsou obchodovatelná. Do těchto práv lze zasáhnout jen v případě veřejně prospěšných staveb a veřejně prospěšných opatření a za předpokladu plné náhrady vzniklých nákladů.

Oproti stavu před novelou bude nabytí účinnosti změny regulačního plánu (pořizované klasickým způsobem i zkráceným postupem) vázáno také na doručení úplného znění regulačního plánu po jeho změně. Úplné znění je nutným podkladem pro rozhodování a pro pořizování budoucí další změny regulačního plánu. Pro úřad, který rozhoduje nebo pořizuje změnu, je po sérii změn regulačního plánu stav zcela nepřehledný.

K bodu 109 - § 78 odst. 3

Novelou stavebního zákona se zakládá zcela nový proces společného řízení. Z tohoto důvodu se vkládá nová zásada zakládající možnost vést společné územní a stavební řízení, ve kterém je spojeno územní rozhodnutí a stavební povolení do jednoho společné povolení, tzn., že stavba bude jedním rozhodnutím umístěna a současně povolena. Pojem společné povolení (legislativní zkratka) je zavedena v § 8 odst. 1 písm. b).

K bodu 110 - § 78a odst. 1

Z důvodů změny v zákoně č. 100/2001 Sb., kterou došlo ke změně stanoviska EIA na závazné stanovisko EIA, bylo nezbytné provést odpovídající úpravu i ve stavebním zákoně.

K bodu 111 - § 78a odst. 2

Prokázání oprávnění k umístění stavebního záměru je upraveno jednotně ve společných ustanoveních (§ 184a).

K bodu 112 - § 78a odst. 4

Analogicky jako v případě územního rozhodnutí, byla v tomto ustanovení doplněna podoba grafické přílohy pro ověření účinnosti veřejnoprávní smlouvy.

K bodu 113 - § 78a odst. 5

V návaznosti na změnu koncepce provedenou v § 4 odst. 6, kdy budou mít dotčené orgány povinnost kontrolovat podmínky, které stanovily ve svých závazných stanoviscích, a ty se následně staly součástí veřejnoprávní smlouvy, musí být i dotčených orgánům doručována účinná veřejnoprávní smlouva.

K bodu 114 - § 79 odst. 2 písm. d)

Doplněné body seismické monitorovací sítě představují zařízení bez vlivu a dopadu do území, proto není nutné posouzení stavebním úřadem. Jedná se o monitorovací zařízení seismicity, které však nelze podřadit pod výčet záměrů uvedených v tomto písmeni.

K bodu 115 a 116 - § 79 odst. 2 písm. f)

Do tzv. volného režimu, tzn., že již nebude vyžadovat posouzení stavebním úřadem, bylo doplněno oplocení do výšky 2 m, za splnění zde uvedených podmínek. Tato úprava představuje zjednodušení především pro drobné stavebníky.

V ostatních případech bude oplocení vyžadovat z hlediska umístění minimálně územní souhlas; z hlediska povolení však nebude dále vyžadovat nic, jelikož oplocení je uvedeno v § 103 odst. 1 písm. e) bod 14.

Omezení nově vloženou podmínkou realizace oplocení v zastavěném území či v zastavitelné ploše zabraňuje možnosti výstavby oplocení ve volné krajině bez jakékoliv možnosti regulace stavebním úřadem. Takový stav je nežádoucí z hlediska ochrany přírody a krajiny a obecné prostupnosti volné krajiny.

K bodu 117 - § 79 odst. 2 písm. o)

Vypuštěním slova „společných“ došlo k sesouladění požadavků při zkoumání odstupů různých staveb v tzv. „volném“ režimu (např. bazény, skleníky).

K bodu 118 - § 79 odst. 2 písm. p)

Pro umístění bazénů do 40 m² zastavěné plochy, které jsou v tzv. volném režimu, kdy pro jejich umístění a ani povolení [§ 103 odst. 1 písm. a)], není vyžadováno jejich posouzení stavebním úřadem, došlo k rozšíření o související technická zařízení, bez kterých provoz a užívání bazénu není možné. Na druhou stranu dle stávající úpravy je nutné související technické zařízení k bazénu samostatně umístit s tím, že následně se již podle § 103 odst. 1 písm. e) bod 10 dále nepovoluje.

Zbývající provedená zpřesnění jsou legislativně technického rázu (zastavěný stavební pozemek rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, a doplnění zastavitelné plochy).

K bodu 119 a 120 - § 79 odst. 2 písm. s)

Mění se číslo poznámky pod čarou nově se správným odkazem na zákon č. 458/2000 Sb., energetický zákon. Současně v poznámce pod čarou je uveden příkladný výčet zákonů, z čehož vyplývá, že rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžaduje výměna všech vedení technické infrastruktury. Současně se vypouští slova „se nemění její trasa“, což

byl požadavek, který v praxi činil problémy, jelikož nebylo vždy možné původní trasu zachovat, a ani nebylo dostatečně prokazatelné, že byla zachována, a to ani ve smyslu určující linie a ani ve smyslu výškového určení daného původním vedením.

K bodu 121 - § 79 odst. 2 písm. t)

Výčet záměrů, u kterých není vyžadováno vydání územního rozhodnutí ani územní souhlas byl doplněn o prodejní stánky, konstrukce a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, což jsou v podstatě krátkodobá přenosná zařízení, která slouží především k různým jednorázovým akcím, např. trhy, vinobraní apod., a předpokládá se u nich i krátkodobá přechodná instalace. Současně je stanoven časový limit „existence“ těchto staveb, a to na 30 po sobě jdoucích dnů.

K bodu 122 - § 79 odst. 4

Jde o formulační úpravu ve vazbě na dikci používanou v zákoně o posuzování vlivů na životní prostředí.

K bodu 123 - § 80 odst. 2 písm. e)

Z důvodů, že často dochází ke změně v užívání pozemku, aniž by se přitom měnil jejich druh dle evidence katastru nemovitostí, došlo k provedené novelizaci tohoto ustanovení.

K bodu 124 - § 80 odst. 3 písm. c)

Z důvodů, že často dochází ke změně v užívání pozemku, aniž by se přitom měnil jejich druh dle evidence katastru nemovitostí, došlo k provedené novelizaci tohoto ustanovení. V těchto případech, kdy se jedná o způsob využití pozemků o výměře do 300 m², není vyžadován žádný úkon stavebního úřadu.

K bodu 125 - § 80 odst. 3 písm. e)

I v případě úprav pozemků, které mají vliv na schopnost vsakování vody, je třeba zkoumat soulad s územně plánovací dokumentací, a to především z důvodů stanovení procentuálního zastavění a zpevnění ploch pozemku schopného vsakování dešťové vody.

K bodu 126 - 80 odst. 5

Jde o formulační úpravu ve vazbě na dikci používanou v zákoně o posuzování vlivů na životní prostředí.

K bodu 127 - § 81 odst. 2

Z důvodů změny v zákoně č. 100/2001 Sb., kterou došlo ke změně stanoviska EIA na závazné stanovisko EIA, bylo nezbytné provést odpovídající úpravu i ve stavebním zákoně.

K bodu 128 - § 84 odst. 2

Vzhledem k tomu, že dochází ke zcela zásadní změně v dohledu na koordinaci území, kdy bude posíleno postavení úřadu územního plánování, popř. krajského úřadu, které budou jako dotčené orgány vydávat závazná stanoviska z hlediska souladu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, dochází v této souvislosti ke změně v tomto ustanovení, kdy se nebude již vyjadřovat stavební úřad, ale závazné stanovisko bude vydávat orgán územního plánování.

K bodu 129 - § 85 odst. 2 písm. a)

Účastníky územního řízení musí být i vlastníci pozemků a staveb, které se v důsledku vydaného územního rozhodnutí stanou součástí ochranného pásma, a vlastníci tak budou

v důsledku dotčení tím, že jim v souvislosti s ochranným pásmem vzniknou určité povinnosti a určitá omezení.

K bodu 130 - § 85 odst. 3

Účastníky územního řízení mohou být pouze uvedené osoby, není proto nutné negativní vymezení účastníků uvedené v odstavci 3.

K bodu 131 - § 86 odst. 2 písm. a)

Prokázání oprávnění k umístění stavebního záměru je upraveno jednotně ve společných ustanoveních.

K bodu 132 - § 86 odst. 2 písm. b)

Dotčeným orgánem vydávajícím závazné stanovisko z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací, územně plánovacími podklady a s cíli a úkoly územního plánování je podle § 6 odst. 1 písm. e) úřad územního plánování, popřípadě podle § 7 odst. 1 písm. c) krajský úřad. Z tohoto důvodu bylo nutné do tohoto ustanovení vložit odkaz i na stavební zákon. Žadatel o vydání územního rozhodnutí musí k žádosti doložit kromě jiného i uvedené závazné stanovisko. S odkazem na § 96b v případě, že je stavebním úřadem úřad územního plánování nebo krajský úřad, nebude v těchto případech závazné stanovisko orgánu územního plánování obstarávat žadatel, ale obstarávat jej bude sám stavební úřad. To se týká i jiného stavebního úřadu povolujícího např. vodní díla nebo silnice. Výjimku tvoří případy, kdy žadatel obdrží závazné stanovisko orgánu územního plánování jako součást koordinovaného závazného stanoviska.

K bodu 133 - § 86 odst. 2 písm. d)

Požadavek plánovací smlouvy je duplicitní k možnosti doložení smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury, jelikož vlastníkem určité infrastruktury může být i obec. Z tohoto důvodu byla plánovací smlouva vypuštěna.

K bodu 134 - § 86 odst. 2 písm. e)

Požadavky na základní části obsahu dokumentace byly dány do souladu se strukturou stanovenou ve vyhlášce č. 499/2006 Sb.

Vzhledem k tomu, že výrobky plnící funkci stavby se pouze umísťují a z hlediska povolení již dále nic nevyžadují a současně tyto výrobky nevznikají na staveništi, ale u výrobce, musí žadatel doložit technickou dokumentaci výrobce nebo dovozce, a dále doklad podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, dokazující shodu jeho vlastností s požadavky na stavby podle § 156, popř. další doklad, z něhož lze ověřit dodržení technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby. Na základě těchto dokladů stavební úřad ověřuje splnění obecných požadavků na stavbu.

K bodu 135 - § 86 odst. 3

Z důvodů změny koncepce řešení majetkoprávních titulů dokládáných k žádosti o vydání územního rozhodnutí, byla zrušena úprava obsažená v tomto odstavci, kdy žadateli o vydání územního rozhodnutí postačuje pouhý souhlas vlastníka. Prokázání oprávnění k umístění stavebního záměru je upraveno jednotně ve společných ustanoveních.

K bodu 136 a 137 - § 86 odst. 4

Bylo nezbytně nutné doplnit procesní postup stavebního úřadu v případě, že žadatel, na základě výzvy stavebního úřadu ve stanovené lhůtě neodstranil vady žádosti. Pak je toto důvodem pro zastavení řízení. Usnesení o zastavení se oznamuje pouze žadateli, jelikož na začátku procesu ještě nefigurují žádné dotčené osoby.

Byl zaveden nový speciální důvod pro zastavení řízení, a to v případě, že k žádosti nebyla jako její povinná součást připojena dokumentace. Takovou žádost stavební úřad neprojednává a řízení zastaví.

Právní úprava týkající se informování žadatele o tom, že je územní řízení zastaveno z důvodů, že dokumentace nebyla připojena v rámci žádosti nebo nebyla zpracována projektantem, byla dána do souladu s obecnou úpravou ve správním řádu, tj. usnesení o zastavení řízení se bude oznamovat pouze žadateli.

K bodu 138 - § 87 odst. 1

Byla doplněna povinnost doručování oznámení o zahájení územního řízení a dalších úkonů v řízení také dotčeným orgánům, a to z důvodů změny koncepce kontroly podmínek, vyplývajících ze závazných stanovisek. Dle úpravy v § 4 odst. 6, budou dotčené orgány kontrolovat tyto podmínky. Z těchto důvodů je nezbytné dotčené orgány informovat o jednotlivých procesních krocích.

Současně došlo, z důvodů nejednoznačných výkladů, k výslovnému uvedení, kdo je účastníkem řízení podle § 25 odst. 1 správního řádu pro postupy podle stavebního zákona, tzn., že v rámci územního řízení to je žadatel a vlastník pozemku nebo stavby, pokud není sám žadatelem, a osoby, které jsou omezeny vznikem ochranného pásma.

K bodu 139 - § 87 odst. 2

Z důvodů změny v zákoně č. 100/2001 Sb., kterou došlo ke změně stanoviska EIA na závazné stanovisko EIA, bylo nezbytné provést odpovídající úpravu i ve stavebním zákoně.

K bodu 140 - § 87 odst. 3

Ve vazbě na způsob doručování podle odstavce 1 byla provedena i formulační úprava v odstavci 3.

K bodu 141 a 142 - § 87 odst. 4

Byla provedena pouze legislativně technická úprava, směřující ke sjednocení v rámci celého stavebního zákona.

K bodu 143 - § 88

Institut plánovací smlouvy je upraven v souvislosti s regulačním plánem na žádost, kdy podle § 66 odst. 3 písm. f) stavebního zákona připojuje žadatel o vydání regulačního plánu mimo jiné návrh plánovací smlouvy, která má zajistit vybudování příslušné veřejné infrastruktury vyžadované v souvislosti s řešeným záměrem.

V případě regulačního plánu se předkládá návrh plánovací smlouvy s řešením na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, na občanské vybavení a na veřejné prostranství.

V případě územního řízení se řeší pouze nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu; neřeší se nároky na občanské vybavení a na veřejná prostranství. K žádosti o vydání územního rozhodnutí, případně na výzvu stavebního úřadu, se předkládá již uzavřená plánovací smlouva.

Dopravní a technická infrastruktura může být ve vlastnictví jak obce, se kterou by byla případně uzavírána plánovací smlouva (ve zúženém rozsahu pouze na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu), tak i ve vlastnictví jiných subjektů (státu, kraje a soukromých subjektů vlastníků a provozujících veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu), pak je-li požadavkem, aby smlouvy s těmito subjekty byly přílohou plánovací smlouvy, je plánovací smlouva v tomto smyslu pouze „stvrzující“, a není-li obsahem úprava vztahu veřejné dopravní a technické infrastruktury ve vlastnictví obce, je ryze formální.

Požadavek plánovací smlouvy je tedy duplicitní k možnosti doložení smlouvy s příslušnými vlastníky veřejné dopravní a technické infrastruktury, jelikož vlastníkem určité infrastruktury může být i obec. Z tohoto důvodu byl text tohoto ustanovení upraven.

K bodu 144 - § 89 odst. 1

Princip koncentrační zásady byl doplněn o připomínky veřejnosti, které také musí být uplatněny ve lhůtě stanovené stavebním úřadem, pokud tento upouští od ústního jednání.

K bodu 145 - § 89 odst. 2

Zde vyjádřená zásada, dle které se nepřihlíží k závazným stanoviskům a námitkám k věcem, o kterých již bylo rozhodnuto v předcházejících fázích územně plánovací činnosti, byla rozšířena i na zásady územního rozvoje, proto byl zaveden obecný pojem územně plánovací dokumentace. I zásady územního rozvoje jsou podkladem pro rozhodování v území a podkladem pro posouzení souladu s územně plánovací dokumentací.

K bodu 146 - § 89 odst. 4

V této fázi jde o fikci dotčení v právech účastníka řízení, který na základě svého postavení jako účastníka řízení může v rámci územního řízení podávat námitky, ve kterých také argumentuje právě možností přímým dotčením svých práv. Nelze jednoznačně říci, že je právo dotčeno přímo či nikoliv. Námitku pak stavební úřad posoudí a vyhodnotí ji v odůvodnění územního rozhodnutí, kde bude teprve prokázána přímá dotčenost účastníka.

K bodu 147 - § 90

Vzhledem k tomu, že dochází ke zcela zásadní změně v dohledu na koordinaci území, kdy bude posíleno postavení úřadu územního plánování, popř. krajského úřadu, které budou jako dotčené orgány vydávat závazná stanoviska z hlediska souladu s politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování, dochází v této souvislosti ke změně v tomto ustanovení. Stavební úřad již nebudou uvedená hlediska zkoumat.

Výjimkou jsou ve smyslu § 6 odst. 1 písm. e) stavebního zákona případy stavebních záměrů uvedených v § 103. V těchto případech nebude úřad územního plánování vydávat závazné stanovisko k posouzení souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování, ale tento soulad bude posuzovat stavební úřad.

K bodu 148 a 149 - § 92 odst. 1

Z důvodů rozdílné aplikační praxe, kdy byly spory, zda oddělení pozemku pro realizaci stavebního záměru musí být provedeno samostatně před rozhodnutím o umístění záměru anebo toto lze provést současně, dochází k úpravě obsahu územního rozhodnutí. Do budoucna budou podmínky pro dělení nebo scelování pozemků provedeny v rámci rozhodnutí o umístění stavebního záměru.

Současně se zavádí povinnost zpracování dokumentace pro provádění stavby pro záměry, které vyžadují pouze posouzení umístění a následně již z hlediska realizaci nevyžadují nic. Tato dokumentace musí být stavebnímu úřadu předložena před zahájením stavby.

K bodu 150 - § 92 odst. 4

Vypouští se povinnost doručování územního rozhodnutí obecnímu úřadu, který není stavebním úřadem. Tato povinnost je založena v § 167 odst. 2, dle kterého se obecnímu úřadu, který není stavebním úřadem, doručuje pouze v případě, že se nedoručuje obci; té se doručuje v případě, že obec byla účastníkem územního řízení.

K bodu 151 - § 94 odst. 5

Z důvodů změny v zákoně č. 100/2001 Sb., kterou došlo ke změně stanoviska EIA na závazné stanovisko EIA, bylo nezbytné provést odpovídající úpravu i ve stavebním zákoně.

K bodu 152 a 153 - § 94a až 94z

Územní řízení s posouzením vlivů na životní prostředí

Shodně se stanovením příslušnosti pro projednání záměrů, které vyžadují posouzení vlivů na životní prostředí, se stanovuje i příslušnost pro vedení územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, a to obecním úřadům obcí s rozšířenou působností.

Investorovi je umožněno zvolit si společný model, tj. integraci posuzování vlivů na životní prostředí do územního řízení, nebo může projít procesem posouzení vlivů ještě před podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí jako je tomu v dnešní úpravě. Právní úprava tedy nezakládá povinnou integraci posuzování vlivů na životní prostředí do územního řízení. V důsledku to znamená, že proces EIA po novele zákona bude moci jako samostatný proces předcházet. Integrovaný model procesu EIA do postupů podle stavebního zákona však směřuje k odstranění duplicit jednotlivých kroků a procesů vedených posuzujícím úřadem a stavebním úřadem, a tím by měl přispět ke zrychlení a zefektivnění přípravy a realizace staveb. Nové řešení by mělo přinést snížení nákladů na řízení vedená před zahájením vlastní realizace stavby, zpřehlednění právní úpravy v oblasti práva životního prostředí i stavebního práva, zkrácení lhůt při posuzování vlivů na životní prostředí a zvýšení právní jistoty adresátů právních norem v obou oblastech.

Závazné stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí je příslušným úřadem vydáváno v rámci územního řízení a je podkladem pro vydání územního rozhodnutí. I v případě, že je do územního řízení integrován postup posuzování vlivů na životní prostředí, jedná se o navazující řízení ve smyslu zákona o posuzování vlivů, a použijí se toto územní řízení všechna ustanovení o navazujícím řízení, pokud není v § 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí stanoveno jinak.

Základní okruh účastníků řízení je shodný jako v územním řízení, rozšířen může být ve smyslu § 85 odst. 2 písm. c) s vazbou na § 9c odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí o obce dotčené záměrem a dotčenou veřejnost.

K žádosti o vydání územního rozhodnutí pro záměr, který vyžaduje posuzování vlivů na životní prostředí, se přikládá dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a dokumentace o posouzení vlivů na životní prostředí, která musí plně respektovat požadavky na dokumentaci EIA ve smyslu ustanovení § 9 a přílohy č. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Dokumentace se přikládá, na rozdíl od řízení bez procesu EIA, o jedno paré navíc, a to z důvodu předání jednoho vyhotovení dokumentace i příslušnému úřadu, který následně dokumentaci zveřejňuje podle § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a zasílá ji zpracovateli posudku. V elektronické podobě se podává pouze žádost a dokumentace EIA.

Celý proces územního řízení spojeného s procesem posouzení vlivů na životní prostředí je založen na součinnosti stavebního úřadu s příslušným úřadem (krajským úřadem,

ministerstvem životního prostředí). V počátečním stadiu zkoumá žádost a připojené přílohy, včetně dokumentace, nejen stavební úřad, ale v rámci součinnosti i příslušný úřad, který toto zkoumá z hlediska požadavků na posouzení vlivů na životní prostředí; v případě dokumentace zkoumá především její úplnost a všechny obsahové náležitosti. Stavební úřad následně přeruší řízení, vyzve žadatele k doplnění žádosti a stanoví mu pro to lhůtu. V rámci pomoci odstraňování nedostatků dokumentace EIA je v ustanovení § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí stanovena zásada spolupráce příslušného úřadu a žadatele při odstraňování těchto nedostatků. Celé územní řízení s integrovaným procesem posouzení vlivů na životní prostředí však vede stavební úřad, který komunikuje se žadatelem, vyzývá k odstranění nedostatků podání, přerušuje řízení; jde o základní zásadu správních řízení.

Po odstranění nedostatků žádosti a dokumentace provede stavební úřad (případně i příslušný úřad) opětovnou kontrolu (za případné součinnosti příslušného úřadu).

Speciálním důvodem pro přerušení územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je zahájení řízení o uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění celkové soudržnosti soustavy ptačích oblastí a evropsky významných lokalit.

Základní princip projednání stavebního záměru je založen na zásadě, že stavební úřad nenařizuje povinné veřejné ústní jednání, ale stanoví lhůtu, ve které mohou účastníci řízení uplatnit námitky a veřejnost připomínky k záměru z hlediska vlivů na životní prostředí; v této lhůtě mohou dotčené orgány případně doložit svá závazná stanoviska. Stanovená lhůta však nesmí být kratší než 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení na úřední desce. Pokud stavební úřad uzná za vhodné a nutné, může nařídít k projednání žádosti veřejné ústní jednání, které může současně spojit s ohledáním na místě. Oznámení o konání veřejného ústního jednání musí být vyvěšeno na úřední desce nejméně 30 dnů předem. V rámci koncentrační zásady mohou účastníci řízení uplatnit své námitky nejpozději při veřejném ústním jednání, stejně tak veřejnost své připomínky a dotčené orgány doložit svá závazná stanoviska. Povinné veřejné ústní jednání se koná pouze v případě, že bude rozhodováno o umístění stavebního záměru na území obce, která nemá územní plán.

Jak již bylo dříve uvedeno, je celý proces územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí založen na součinnosti stavebního úřadu s příslušným úřadem, a proto se veřejného ústního jednání, pokud je nařízeno jeho konání, povinně účastní i příslušný úřad (krajský úřad, ministerstvo životního prostředí).

Způsob doručování oznámení o zahájení řízení, stanovení lhůty pro podání námitek, připomínek a doložení závazných stanovisek, případně o nařízení veřejného ústního jednání, se doručuje jednotlivě žadateli, vlastníkům pozemků a staveb, dotčeným orgánům a územním samosprávným celkům a dalším správním orgánům; pro ostatní se toto vyvěšuje na úřední desku. Žádost a dokumentaci musí po dobu 15 dnů stavební úřad současně zveřejnit i na internetu. Příslušný úřad současně zajišťuje zveřejnění žádosti a dokumentace podle § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Příslušný posuzující orgán (krajský úřad, ministerstvo životního prostředí) má postavení dotčeného orgánu, stejně jako ostatní dotčené orgány hájící veřejné zájmy v území, a pro účely územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí vydává závazné stanovisko s podmínkami závaznými pro rozhodnutí stavebního úřadu. Závazné stanovisko EIA vydává příslušný úřad na základě dokumentace, výsledků projednání, tj. uplatněných námitek, připomínek a doložených závazných stanovisek, a dalších odborných podkladů, kterými je především posudek ve smyslu § 10 odst. 7 zákona o posuzování vlivů. Stanovisko musí být ve smyslu ustanovení § 10 odst. 8 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vydáno ve lhůtě do 30 dnů ode dne obdržení posudku. Do doby vydání závazného stanoviska EIA lhůta pro vydání územního rozhodnutí neběží.

Stavební úřad po obdržení závazného stanoviska EIA zajistí zveřejnění informace o jeho vydání na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků. Současně oznámí lhůtu, ve které mohou účastníci řízení uplatnit své námitky k záměru na základě všech podkladů pro vydání územního rozhodnutí (včetně vydaného stanoviska EIA), případně dotčené orgány mohou doložit svá dodatečná závazná stanoviska. Tato lhůta nesmí být kratší než 10 dnů od doručení oznámení o vydání závazného stanoviska EIA a jeho obdržení stavebním úřadem.

Stavební úřad musí účastníkům řízení i veřejnosti umožnit nahlížet do spisu v průběhu celého řízení. Ve smyslu obecné úpravy správního řádu musí mít účastníci řízení právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí.

Právní úprava odkazuje na analogické použití ustanovení o posuzování záměru žadatele a na analogické použití ustanovení o uplatňování závazných stanovisek, námitek a připomínek jako v územním řízení.

Územní rozhodnutí platí ze zákona 2 roky, je možné stanovit lhůtu delší, maximálně 5 let.

Právní úprava odkazuje na analogické použití ustanovení o obsahových náležitostech územního rozhodnutí, o změně a zrušení územního rozhodnutí.

Způsob doručování územního rozhodnutí je stejný jako v případě doručování oznámení o zahájení řízení, současně však musí být rozhodnutí zveřejněno na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků a na internetu.

Prováděcí právní předpis stanoví obsahové náležitosti žádosti a jejích příloh, včetně obsahu a rozsahu dokumentace.

Společné územní a stavební řízení

Zavádí se nové pojetí společného územního a stavebního řízení, které představuje základní stupeň integrace, neboť nahrazuje dvě samostatná řízení, a to územní řízení a stavební řízení. Investor však i nadále může zvolit oba dva procesy v samostatných krocích, tzn., že nejdříve projde územním řízením a následně samostatně stavebním řízením.

Podle platné úpravy je vedení společného územního a stavebního řízení možné pouze v případech, kdy je stavební úřad příslušný k vedení obou řízení. Územní rozhodování je svěřeno převážně obecným stavebním úřadům - orgánům územních samospráv (s výjimkou působnosti MMR), zatímco vydávání stavebního povolení je svěřeno jak obecným stavebním úřadům, tak speciálním a jiným stavebním úřadům, které představují pak různé správní úřady na různých úrovních, ať již v rámci územní samosprávy nebo po linii státní správy.

Zavedení společného územního a stavebního řízení tento stav změní, neboť umožní vést jedno řízení také u staveb, které jsou v současné době v působnosti několika samostatně rozhodujících stavebních úřadů, a to:

- u staveb v působnosti obecného stavebního úřadu,
- u staveb drah a na dráze, včetně zařízení na dráze [§ 15 odst. 1 písm. b)],
- u staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací [§ 15 odst. 1 písm. c)],
- u staveb vodních děl,
- u staveb k účelům těžby, zpracování, transportu a ukládání radioaktivních surovin na území vyhrazeném pro tyto účely, u staveb souvisejících s úložišti radioaktivních odpadů obsahujících přírodní radionuklidy a u staveb náležejících k provozním celkům, jejichž součástí je jaderné zařízení, u staveb ropovodů a produktovodů a u staveb zařízení pro přenos elektřiny, zařízení pro přepravu plynu, zařízení pro

uskladňování plynu nebo výroby elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 100 MW a více [§ 16 odst. 2 písm. d)].

Příslušným k vedení společné řízení bude stavební úřad příslušný k povolení stavby, tj. u obecných staveb - obecný stavební úřad, pro vybrané speciální stavby - příslušný speciální stavební úřad a pro vybrané energetické stavby - Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Společné řízení bude možné vést i v případě souboru staveb, které budou v působnosti různých stavebních úřadů. Příslušnost k vedení společného řízení se v takovém případě bude odvíjet od druhu stavby hlavní. Stavební úřad příslušný k povolení stavby hlavní bude příslušný k vedení společného řízení. Stavební úřady příslušné k povolení vedlejších staveb v souboru staveb budou mít ve společném řízení postavení dotčeného orgánu a pro potřeby vydání společného povolení vydají závazné stanovisko. Z věcného hlediska by měl být obsah závazného stanoviska totožný s obsahem rozhodnutí, které by z hlediska umístění či povolení záměru příslušný stavební úřad vydával, ale v tomto případě je rozhodnutí nahrazeno závazným stanoviskem.

Otázka příslušnosti je v této chvíli z důvodů rozporu s ministerstvem zemědělství předkládána ve 3 variantách řešení:

Varianta č. 1:

V případě souboru staveb, kde stavbou vedlejší je stavba vodního díla, která vyžaduje povolení k nakládání s vodami, nebude stavba tohoto vodního díla projednána v rámci souboru staveb, ale bude o ní vedeno samostatné řízení.

Varianta č. 2:

V případě souboru staveb, kde stavbou vedlejší je stavba vodního díla, která vyžaduje povolení k nakládání s vodami, bude vedeno společné řízení o všech stavbách, včetně vodního díla, v jehož rámci bude vydáno vodoprávním úřadem také povolení k nakládání s vodami.

Varianta č. 3:

V případě souboru staveb, kde stavbou vedlejší je stavba vodního díla, která vyžaduje povolení k nakládání s vodami, bude odložena vykonatelnost společného povolení až do doby nabytí právní moci povolení k nakládání s vodami.

Společné řízení v sobě integruje územní a stavební řízení, tomu odpovídá též vymezení účastníků řízení. Okruh účastníků společného řízení představuje integraci § 85 (účastníci územního řízení) a § 109 (účastníci stavebního řízení).

Obsahové náležitosti žádosti o společné povolení zahrnují požadavky jak § 86 (žádost o vydání územního rozhodnutí), tak § 110 (žádost o vydání stavebního povolení). Prováděcí vyhláškou budou stanoveny obsahové náležitosti žádosti o vydání společného povolení, včetně stanovení příloh žádosti, a dále bude stanoven obsah a rozsah dokumentace pro vydání společného povolení.

Stavební zákon stejně jako u územního nebo stavebního řízení zavádí také v případě společné řízení zvláštní důvod pro jeho zastavení, kterým je předložení dokumentace pro vydání společného povolení zpracované osobou, která nemá oprávnění vyžadované stavebním zákonem nebo v případě, že dokumentace není připojena v rámci žádosti vůbec. Zpracování dokumentace pro společné povolení je podle § 158 odst. 1 považováno za vybranou činnost ve výstavbě, kterou může vykonávat pouze fyzická osoba, která získala oprávnění podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 360/1994 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve

znění pozdějších předpisů). Kromě toho patří mezi základní povinnosti stavebníka povinnost opatřit pro účely projednání záměru podle stavebního zákona předepsanou dokumentaci a vyžaduje-li zákon zpracování projektové dokumentace osobou k tomu oprávněnou, je stavebník povinen zajistit zpracování projektové dokumentace takovou osobou, pokud nemá potřebné oprávnění sám (§ 152 odst. 2).

Oznámení zahájení společného povolení v podstatě odpovídá § 112 (oznámení zahájení stavebního řízení). Nově se upravuje situace, kdy stavební záměr zasahuje do území několika obcí. V takovém případě se doručuje oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení vyvěšením na úředních deskách příslušných obecních úřadů; dnem vyvěšení je den vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který je stavebním úřadem.

Stejně jako ve stavebním řízení se zachovává možnost upustit nejen od ohledání na místě, ale také od ústního jednání, pokud jsou stavebnímu úřadu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení stavebního záměru a stanovení podmínek k jeho provádění, minimální lhůta je stanovena jako v rámci územního řízení, tj. 15 dnů. Ve společném řízení se také uplatňuje koncentrační zásada. Povinné veřejné ústní jednání musí být nařízeno pouze v případě, že bude umístován záměr v území, ve kterém nebyl vydán územní plán.

Pro uplatňování závazných stanovisek a námitek účastníků společného povolení platí stejné zásady jako v územním řízení (§ nebo ve stavebním řízení (§ 114).

Shodně je upřesněn „charakter“ námitek, které může účastník řízení ve společném řízení s úspěchem uplatnit, když stanoví, „proti čemu“ mohou námitky směřovat, resp. co může být jejich „předmětem“. Rovněž je explicitně stanoveno, že pokud uplatněné námitky přesahují rozsah uvedený v tomto ustanovení, stavební úřad k nim nepřihlíží.

Při posuzování stavebního záměru ve společném řízení musí stavební úřad zkoumat otázky, které jsou předmětem posuzování jak v územním řízení (§ 90) tak ve stavebním řízení (§ 111). Základní hlediska, podle kterých stavební posuzuje podanou žádost, proto integrují kritéria stanovená v § 90 a 111.

Pokud jde o základní obsah společného povolení, základní stanovené požadavky vychází z požadavků kladených na obsah územního rozhodnutí (§ 92) a současně na obsah stavebního povolení (§ 115). Společné povolení bude mít v případě souboru staveb několik výroků, ve kterých budou stanoveny společné a specifické podmínky pro umístění a povolení stavby hlavní a vedlejších staveb v souboru.

Dále je upravena lhůta pro vydání rozhodnutí (shodně s územním a stavebním řízením), důvody pro zamítnutí žádosti, stanoví postup stavebního úřadu po nabytí právní moci společného povolení a upravuje jeho platnost.

Stejně jako u stavebního povolení je umožněno, aby stavební úřad podle potřeby stanovil (ze stavebníkem doloženého návrhu plánu kontrolních prohlídek stavby) konkrétní fáze výstavby. Ohlašovat stavebnímu úřadu fáze výstavby a umožnit provedení kontrolní prohlídky, patří mezi povinnosti ukládané stavebníkovi v § 152. Neznamená to však, že by stavebník musel po ukončení konkrétní fáze výstavby, stavbu přerušit a počkat na provedení kontrolní prohlídky stavby.

Pravomoc rozhodovat o umístění a povolení záměru ve společném řízení novelou stavebního zákona přejde u vybraných druhů staveb i na speciální a jiné stavební úřady. Ministerstvo pro místní rozvoj však zůstane ústředním správním úřadem v oblasti územního plánování, na základě čehož vykonává také státní dozor ve věcech územního plánování. Ustanovení o dozoru (§ 171) však nedává ministerstvu pravomoc zasáhnout proti případnému nezákonnému

rozhodnutí speciálního či jiného stavebního úřadu, kterým se o umístění a povolení stavby rozhodne v rozporu se závazným stanoviskem úřadu územního plánování (krajského úřadu). Z tohoto důvodu bylo nutné ve stavebním zákoně upravit možnost ministerstva podat proti takovému rozhodnutí žalobu ve veřejném zájmu podle § 66 odst. 1 soudního řádu správního.

Prováděcí vyhláškou budou stanoveny obsahové náležitosti společného povolení.

Společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí

Základním principem nové právní úpravy je harmonizace postupů podle stavebního zákona a postupů posuzování vlivů na životní prostředí, případně spojení shodných nebo podobných kroků do společného postupu.

Stejně jako v územním řízení, je investorovi umožněno zvolit si společný model, tj. integraci posuzování vlivů na životní prostředí do společného územního a stavebního řízení, nebo může projít procesem posouzení vlivů ještě před podáním žádosti o vydání společného povolení. V důsledku to znamená, že proces EIA po novele zákona bude moci jako samostatný proces předcházet. Právní úprava tedy nezakládá povinnou integraci posuzování vlivů na životní prostředí do řízení podle stavebního zákona. Je však třeba si uvědomit, že integrovaný model procesu EIA do postupů podle stavebního zákona směřuje k odstranění duplicit jednotlivých kroků a procesů vedených posuzujícím úřadem a stavebním úřadem, a tím by měl přispět ke zrychlení a zefektivnění přípravy a realizace staveb. Nové řešení by mělo přinést snížení nákladů na řízení vedená před zahájením vlastní realizace stavby, zpřehlednění právní úpravy v oblasti práva životního prostředí i stavebního práva, zkrácení lhůt při posuzování vlivů na životní prostředí a zvýšení právní jistoty adresátů právních norem v obou oblastech.

Celý proces společného řízení spojeného s procesem posouzení vlivů na životní prostředí je založen na součinnosti stavebního úřadu s příslušným úřadem (krajským úřadem, ministerstvem životního prostředí).

Závazné stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí je příslušným úřadem vydáváno v rámci společného řízení a je podkladem pro vydání společné povolení. I v případě, že je do společného řízení integrován postup posuzování vlivů na životní prostředí, jedná se o navazující řízení ve smyslu zákona o posuzování vlivů, a použijí se toto územní řízení všechna ustanovení o navazujícím řízení, pokud není v § 10 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí stanoveno jinak.

Základní okruh účastníků společného řízení je shodný jako v územním řízení a ve stavebním řízení, rozšířen může být ve smyslu § 9c odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí o obce dotčené záměrem a dotčenou veřejnost.

K žádosti o vydání společného povolení pro záměr, který vyžaduje posuzování vlivů na životní prostředí, se přikládá dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a dokumentace o posouzení vlivů na životní prostředí, která musí plně respektovat požadavky na dokumentaci EIA ve smyslu ustanovení § 9 a přílohy č. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Dokumentace se přikládá, na rozdíl od řízení bez procesu EIA, o jedno paré navíc, a to z důvodu předání jednoho vyhotovení dokumentace i příslušnému úřadu, který následně dokumentaci zveřejňuje podle § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a zasílá ji zpracovateli posudku. Pokud půjde o soubor staveb a v jejím rámci bude rozhodováno o stavbě vedlejší, kdy k jejímu umístění nebo povolení bude příslušný stavební úřad, který společné řízení nevede, přikládá se další potřebný počet vyhotovení určitých částí dokumentace. V elektronické podobě se podává pouze žádost a dokumentace EIA.

Prováděcí vyhláškou budou stanoveny obsahové náležitosti žádosti o vydání společného povolení, včetně stanovení příloh žádosti, a dále bude stanoven obsah a rozsah dokumentace pro vydání společného povolení.

Celý proces společného řízení spojeného s procesem posouzení vlivů na životní prostředí je založen na součinnosti stavebního úřadu s příslušným úřadem (krajským úřadem, ministerstvem životního prostředí). V počátečním stadiu zkoumá žádost a doložené přílohy, včetně dokumentace, nejen stavební úřad, ale v rámci součinnosti i příslušný úřad, který toto zkoumá z hlediska požadavků na posouzení vlivů na životní prostředí; v případě dokumentace zkoumá především její úplnost a všechny obsahové náležitosti. V případě zjištění nedostatků stavební úřad následně přeruší řízení, vyzve žadatele k doplnění žádosti a stanoví mu pro to lhůtu. V rámci pomoci odstraňování nedostatků dokumentace EIA je v ustanovení § 10 odst. 4 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí stanovena zásada spolupráce příslušného úřadu a stavebníka při odstraňování těchto nedostatků. Celé společné řízení s integrovaným procesem posouzení vlivů na životní prostředí však vede stavební úřad, který komunikuje se žadatelem, vyzývá k odstranění nedostatků podání, přerušuje řízení; jde o základní zásadu správních řízení.

Po odstranění nedostatků žádosti a dokumentace provede stavební úřad i příslušný úřad opětovnou kontrolu.

Speciálním důvodem pro přerušení společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je zahájení řízení o uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění celkové soudržnosti soustavy ptačích oblastí a evropsky významných lokalit.

Základní princip projednání stavebního záměru je založen na zásadě, že stavební úřad nenařizuje povinné veřejné ústní jednání, ale stanoví lhůtu, ve které mohou účastníci řízení uplatnit námítky a veřejnost připomínky k záměru z hlediska vlivů na životní prostředí; v této lhůtě mohou dotčené orgány případně doložit svá závazná stanoviska. Stanovená lhůta však nesmí být kratší než 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení na úřední desce. Pokud stavební úřad uzná za vhodné a nutné, může nařídít k projednání žádosti veřejné ústní jednání, které může současně spojit s ohledáním na místě. Oznámení o konání veřejného ústního jednání musí být vyvěšeno na úřední desce nejméně 30 dnů předem. V rámci koncentrační zásady mohou účastníci řízení uplatnit své námítky nejpozději při veřejném ústním jednání, stejně tak veřejnost své připomínky a dotčené orgány doložit svá závazná stanoviska. Povinné veřejné ústní jednání musí být ze zákona nařízeno v případě, že bude umístován a povolován záměr na území obce, která nemá územní plán.

Jak již bylo dříve uvedeno, je celý proces společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí založen na součinnosti stavebního úřadu s příslušným úřadem, a proto se veřejného ústního jednání, pokud je stavebním úřadem nařízeno, povinně účastní i příslušný úřad (krajský úřad, ministerstvo životního prostředí).

Způsob doručování oznámení o zahájení řízení, stanovení lhůty pro podání námitek, připomínek a doložení závazných stanovisek, případně o nařízení veřejného ústního jednání, se doručuje jednotlivě žadateli, vlastníkům pozemků a staveb, dotčeným orgánům a územním samosprávným celkům a dalším správním orgánům; pro ostatní se toto vyvěšuje na úřední desku. Žádost a dokumentaci musí po dobu 15 dnů stavební úřad současně zveřejnit i na internetu. Příslušný úřad současně zajišťuje zveřejnění žádosti a dokumentace podle § 16 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Příslušný posuzující úřad (krajský úřad, ministerstvo životního prostředí) má postavení dotčeného orgánu, stejně jako ostatní dotčené orgány hájící veřejné zájmy v území, a pro účely společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí vydává závazné stanovisko

s podmínkami závaznými pro společné povolení vydávané stavebním úřadem. Závazné stanovisko EIA vydává příslušný úřad na základě dokumentace, výsledků projednání, tj. uplatněných námitek, připomínek a doložených závazných stanovisek, a dalších odborných podkladů, kterými je především posudek ve smyslu § 10 odst. 7 zákona o posuzování vlivů. Závazné stanovisko musí být ve smyslu ustanovení § 10 odst. 8 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vydáno ve lhůtě do 30 dnů ode dne obdržení posudku. Do doby vydání závazného stanoviska EIA lhůta pro vydání společného povolení neběží.

Stavební úřad po obdržení závazného stanoviska EIA zajistí zveřejnění informace o jeho vydání na úředních deskách dotčených územních samosprávných celků. Současně oznámí lhůtu, ve které mohou účastníci řízení uplatnit své námitky k záměru na základě všech podkladů pro vydání společného povolení (včetně vydaného stanoviska EIA), případně dotčené orgány mohou doložit svá dodatečná závazná stanoviska. Tato lhůta nesmí být kratší než 10 dnů od doručení oznámení o vydání závazného stanoviska EIA, které stavební úřad obdržel o příslušného úřadu.

Stavební úřad musí účastníkům řízení i veřejnosti umožnit nahlížet do spisu v průběhu celého řízení. Ve smyslu obecné úpravy správního řádu musí mít účastníci řízení právo vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí.

Požadavky pro uplatňování závazných stanovisek, námitek a připomínek jsou stanoveny analogicky jako pro jejich uplatňování v rámci územního řízení a stavebního řízení.

Kritéria pro posuzování záměru žadatele stavebním úřadem jsou stejná jako v územním řízení s tím, že v případě společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, stejně jako ve společném řízení, musí příslušný stavební úřad ověřit i účinky budoucího užívání stavby.

V případě společného povolení, ve kterém byl integrován proces EIA, je ze zákona stanovena lhůta pro vydání společného povolení delší, tj. 90 dnů ode dne zahájení řízení; ve zvlášť složitých případech, zejména u souboru staveb, musí stavební úřad rozhodnout nejdéle do 120 dnů. I v tomto případě může stavební úřad ve smyslu § 71 odst. 3 správního řádu požádat o prodloužení lhůty pro vydání společného povolení.

Obsahové náležitosti společného povolení jsou modifikací dílčích obsahových náležitostí územního rozhodnutí a stavebního povolení. Zdůrazněno je, že povinnou náležitostí společného povolení je i informace o zpracovaných podmínkách a zdůvodnění závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí. Společné povolení bude mít v případě souboru staveb několik výroků, ve kterých budou stanoveny společné a specifické podmínky pro umístění a povolení stavby hlavní a vedlejších staveb v souboru.

Z důvodů přesunu příslušností pro vedení společného územního a stavebního řízení musí být řešena situace státního dozoru ve věcech územního plánování. Ustanovení o dozoru (§ 171) totiž nedává ministerstvu pro místní rozvoj pravomoc zasáhnout proti případnému nezákonnému rozhodnutí speciálního či jiného stavebního úřadu, kterým se o umístění a povolení stavby rozhodne v rozporu se závazným stanoviskem úřadu územního plánování (krajského úřadu). Z tohoto důvodu bylo nutné ve stavebním zákoně, a to jak pro společné územní a stavební řízení, tak i pro společné řízení s procesem EIA, upravit možnost ministerstva podat proti takovému rozhodnutí žalobu ve veřejném zájmu podle § 66 odst. 1 soudního řádu správního.

Společné povolení platí ze zákona 2 roky, je možné stanovit lhůtu delší, maximálně 5 let, přičemž jeho platnost může být na odůvodněnou žádost prodloužena.

Společné povolení pozbývá platnosti, jestliže nebyla stavba v době platnosti zahájena nebo v případě, že stavebník oznámí stavebnímu úřadu, že od provedení svého záměru upouští.

K bodu 154 - § 95 odst. 1 písm. b)

Jde o zpřesnění formulace ve vazbě na dikci používanou v zákoně o posuzování vlivů na životní prostředí. Vyloučení použití tohoto postupu by mělo přicházet v úvahu pouze u záměrů, pro které bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

K bodu 155 - § 95 odst. 1 písm. d)

Navrhovanou novelou dochází ke změně koncepce v dokládání souhlasů dotčených osob v rámci procesu vydávání územního rozhodnutí ve zjednodušeném územním řízení. Nově musí být doloženy souhlasy těch vlastníků pozemků a staveb, kteří budou realizovaným záměrem přímo dotčeni ve výkonu svých vlastnických nebo jiných věcných práv (podle platné úpravy dokládá souhlasy pouze přímých sousedů).

K bodu 156 - § 95 odst. 3

Doplnění tohoto ustanovení směřuje k založení možnosti žadatele odstranit vady žádosti, bez toho aniž by bylo hned nezbytně nutné ze strany stavebního úřadu vydat usnesení o provedení územního řízení. I když ve zjednodušeném územním řízení není vedeno správní řízení, je analogicky jako ve správním řádu stanovena zásada, že stavební úřad pomůže žadateli nedostatky a vady žádosti odstranit na místě nebo jej může vyzvat k jejich odstranění, za tímto účelem mu poskytne přiměřenou lhůtu. Současně jej musí poučit, že v případě jejich neodstranění bude vydáno usnesení, kterým bude rozhodnuto o provedení územního řízení.

K bodu 157 - § 95 odst. 4

Vypouští se neopodstatněný požadavek na obsahovou náležitost informační tabule, týkající se veřejného projednání, jelikož v rámci zjednodušeného územního řízení se veřejné ústní jednání nekoná.

K bodu 158 a 159 - § 96 odst. 1

Vyloučení použití tohoto postupu by mělo přicházet v úvahu pouze u záměrů, pro které bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí.

K bodu 160 - § 96 odst. 2 písm. d)

Z důvodů, že často dochází ke změně v užívání pozemku, aniž by se přitom měnil jejich druh dle evidence katastru nemovitostí, došlo k provedené novelizaci tohoto ustanovení. V těchto případech, kdy se jedná o způsob využití pozemků o výměře od 300 m² do 1000 m², postačí k posouzení záměru pouze územní souhlas.

K bodu 161 - § 96 odst. 3

Vzhledem k tomu, že se o vydání územního souhlasu nevede řízení, došlo ke změně v podání, a to ze žádosti na oznámení, což je úprava, která již byla ve stavebním zákoně obsažena do konce roku 2012.

K bodu 162 - § 96 odst. 3 písm. a)

Prokázání oprávnění k umístění stavebního záměru je upraveno jednotně ve společných ustanoveních.

K bodu 163 - § 96 odst. 3 písm. b)

Dotčeným orgánem vydávajícím závazné stanovisko z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací, územně plánovacími podklady a s cíli a úkoly územního plánování je podle § 6 odst. 1 písm. e) úřad územního plánování, popřípadě podle § 7 odst. 1 písm. c) krajský úřad.

Z tohoto důvodu bylo nutné do tohoto ustanovení vložit odkaz i na stavební zákon. Oznamovatel musí k oznámení doložit kromě jiného i uvedené závazné stanovisko. S odkazem na § 96b v případě, že je stavebním úřadem úřad územního plánování nebo krajský úřad, nebude v těchto případech závazné stanovisko orgánu územního plánování obstarávat žadatel, ale obstarávat jej bude sám stavební úřad. To se týká i jiného stavebního úřadu povolujícího např. vodní díla nebo silnice. Výjimku tvoří případy, kdy žadatel obdrží závazné stanovisko orgánu územního plánování jako součást koordinovaného závazného stanoviska.

K bodu 164 - § 96 odst. 3 písm. d)

Navrhovanou novelou dochází ke změně koncepce v dokládání souhlasů dotčených osob v rámci procesu vydávání územního souhlasu. Nově musí být doloženy souhlasy těch vlastníků pozemků a staveb, kteří budou realizovaným záměrem přímo dotčeni ve výkonu svých vlastnických nebo jiných věcných práv (podle platné úpravy dokládá souhlasy pouze přímých sousedů).

K bodům 165 až 169 - § 96 odst. 4

Vzhledem k tomu, že se o vydání územního souhlasu nevede řízení, došlo ke změně v podání, a to ze žádosti na oznámení, což je úprava, která již byla ve stavebním zákoně obsažena do konce roku 2012.

Z důvodů formy územního souhlasu, který je ve smyslu § 158 odst. 1 ve spojení s § 177 odst. 2 správního řádu jiným úkonem stavebního úřadu (nejedná se o správní rozhodnutí ve smyslu § 9 a 67 správního řádu), nemůže územní souhlas obsahovat podmínky. Z uvedeného důvodu dochází k vypuštění možnosti stanovení podmínek v územním souhlasu.

Jediným opravným prostředkem územního souhlasu je jeho přezkum, při kterém se zkoumá soulad s právními předpisy. Z důvodů rozdílného chápání příslušnosti k vedení přezkumného řízení a z důvodů jednotné aplikační praxe se odkazuje na provedení přezkumného řízení na obecnou úpravu správního řádu, čímž je stanovena i příslušnost nadřízenému správnímu orgánu, tj. krajskému úřadu.

S odkazem na sesouladění právní úpravy (§ 96a odst. 3, § 106 odst. 2) se mění způsob doručování územního souhlasu.

K bodu 170 až 173 - § 96 odst. 5

Vzhledem k tomu, že se o vydání územního souhlasu nevede řízení, došlo ke změně v podání, a to ze žádosti na oznámení, což je úprava, která již byla ve stavebním zákoně obsažena do konce roku 2012.

Doplnění tohoto ustanovení směřuje k založení možnosti oznamovatele odstranit vady oznámení záměru, bez toho aniž by bylo hned nezbytně nutné ze strany stavebního úřadu vydat usnesení o provedení územního řízení. Analogicky jako ve správním řádu je do stavebního zákona zakotvena zásada, že stavební úřad pomůže žadateli nedostatky a vady žádosti odstranit na místě nebo jej může vyzvat k jejich odstranění, za tímto účelem mu poskytne přiměřenou lhůtu. Současně jej musí poučit o tom, že v případě jejich neodstranění bude vydáno usnesení, kterým bude rozhodnuto o provedení územního řízení.

Zbývající úprava představuje legislativní zpřesnění textu k rozsahu příkládané dokumentace.

K bodu 174 - § 96 odst. 6

Navrhovaná úprava stanoví postup stavebního úřadu v případě, že stavba byla zahájena bez vydaného územního souhlasu. V případě, že žadatel o vydání územního souhlasu následně požádá, pak stavební úřad postupuje dle § 129, tj. vede řízení o odstranění stavby.

K bodu 175 až 177 - § 96 odst. 10 a 11

Vzhledem k tomu, že se o vydání územního souhlasu nevede řízení, došlo ke změně v podání, a to ze žádosti na oznámení, což je úprava, která již byla ve stavebním zákoně obsažena do konce roku 2012.

K bodu 178 - § 96a odst. 1

K vydání společného souhlasu byla stanovena stejná příslušnost jako k vydání společné povolení. Ke změně příslušnosti došlo z toho důvodu, že pokud by zůstala příslušnost dle stávající platné právní úpravy, pak by společný souhlas mohl být vydán pouze pro obecné stavby obecným stavebním úřadem. Navrhovaná právní úprava umožňuje vydání společného souhlasu i speciálním a jiným stavebním úřadům (např. MPO).

K bodu 179 - § 96a odst. 2

V tomto ustanovení jsou stanoveny podmínky pro vydání společného souhlasu.

K bodu 180 - § 96a odst. 3

Analogicky ke změně úpravy v názvu podání pro vydání územního souhlasu, dochází i ke změně podání pro vydání společného souhlasu, a to také na „oznámení“.

Nově se stanovuje pro společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru jedno oznámení a to z důvodu administrativního zjednodušení podání žadatele. Pokud jde o obsah a rozsah dokumentace přikládané k žádosti o vydání společného souhlasu, pak je odkazováno na podobu dokumentace, která je vyžadováno podle druhu ohlašované stavby.

K bodu 181 - § 96a odst. 4 a 5

Jedná se pouze o legislativně technické úpravu spojenou se změnou odkazu do příslušného ustanovení.

Doplňuje se povinnost doručení společného souhlasu i vlastníkově pozemku, na kterém bude stavební záměr realizován, pokud není sám stavebníkem, a všem osobám, které daly souhlas s realizací záměru.

Nově se zavádí, z důvodů zjednodušení postupů, možnost vydání usnesení o provedení společného řízení z důvodů, že nejsou splněny podmínky pro vydání společného souhlasu.

Doplnění tohoto ustanovení směřuje k založení možnosti stavebníka odstranit vady oznámení společného souhlasu, bez toho aniž by bylo hned nezbytně nutné ze strany stavebního úřadu vydat usnesení o provedení územního řízení. Analogicky jako ve správním řádu je do stavebního zákona zakotvena zásada, že stavební úřad pomůže stavebníkovi nedostatky a vady žádosti odstranit na místě nebo jej může vyzvat k jejich odstranění, za tímto účelem mu poskytne přiměřenou lhůtu. Současně jej musí poučit o tom, že v případě jejich neodstranění bude vydáno usnesení, kterým bude rozhodnuto o provedení územního řízení.

K bodu 182 - § 96a odst. 7

Prováděcí vyhláškou budou stanoveny obsahové náležitosti žádosti o vydání společného souhlasu, včetně stanovení příloh, a obsahové náležitosti společného souhlasu.

K bodu 183 - § 96b

Ustanovení bezprostředně souvisí s novelizovanými ustanoveními § 6 odst. 1 písm. c) a § 7 odst. 1 písm. c). Jedná se o stěžejní ustanovení, bez kterého by novela řádně nefungovala. Před novelou umisťoval stavby jen obecný stavební úřad, po novele budou smět umisťovat stavby nejen obecné stavební úřady (na různých úrovních), ale všechny stavební úřady (tzn. i jiné a speciální), včetně Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva dopravy, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti, vodoprávních úřadů, drážních úřadů a řady dalších. Proto je nezbytné závazným stanoviskem orgánu územního plánování koordinovat využití území a plnit další cíle a úkoly územního plánování. Dále musí být zajištěn soulad s politikou územního rozvoje, ve které vláda kromě jiného stanovuje záměry mezinárodního a republikového významu, a soulad s územně plánovacími dokumentacemi vydávanými zastupitelstvy krajů a obcí. Pokud bude záměr umisťován ve správním obvodu jedné obce s rozšířenou působností, bude orgánem uplatňujícím závazné stanovisko úřad územního plánování obce s rozšířenou působností. Bude-li záměr umisťován ve správním obvodu více obcí s rozšířenou působností, bude závazné stanovisko uplatňovat krajský úřad, popřípadě více krajských úřadů (přenesení na úroveň Ministerstva pro místní rozvoj by nebylo žádoucí, protože na rozdíl od krajských úřadů nemá podrobné podklady nezbytné k závaznému stanovisku).

Dosud orgány územního plánování vydávaly jen nezávazná vyjádření, což by po novele bylo naprosto nedostačující. Jiného názoru byl Nejvyšší správní soud, který vydávání vyjádření a ne závazného stanoviska zpochybnil. Současné ustanovení navíc nestanovovalo dostatečně, co je předmětem vyjádření. Dosud některé úkony plnily duplicitně orgány územního plánování i stavební úřady.

Novela stavebního zákona ve značné míře omezuje vydávání samostatných územních rozhodnutí a místo nich bude vydáváno závazné stanovisko do společného rozhodnutí. Tím dochází ke snížení administrativy.

Nově je navrženo, aby všechny úkoly územního plánování s výjimkou některých méně důležitých staveb plnily orgány územního plánování a nebyly tyto úkoly děleny mezi různé úřady včetně různých ministerstev, která budou stavby umisťovat. Území je jen jedno a umisťování staveb v něm musí být koordinováno. Nové ustanovení odstraňuje i pochybnosti v řízeních podle zvláštních právních předpisů, kde nebylo zřejmé, zda orgán územního plánování uplatňuje v řízeních vyjádření nebo závazné stanovisko. Pracovníci orgánů územního plánování mají na rozdíl od jiných orgánů pro uvedené činnosti zkoušky zvláštní odborné způsobilosti a orgány územního plánování jako jediné mají k dispozici i všechny potřebné odborné podklady. Proto bylo nutné nahradit současné ustanovení zákona, které by bylo v nových podmínkách naprosto nedostatečné. Nový návrh ve svém stanovisku k novele přivítal i Nejvyšší správní soud.

Zvýšený rozsah agendy Ministerstvo pro místní rozvoj jednoznačně vyčíslilo a prokázalo přínosy tohoto řešení, které převažují. Je také navrženo pokrytí této činnosti zvýšením příspěvku na výkon přenesené působnosti v souladu s RIA. Na základě doporučení Legislativní rady vlády je navrženo neuplatňovat závazné stanovisko úřadu územního plánování ke všem stavbám, ale ponechat v pravomoci stavebních úřadů koordinaci méně významných stavebních záměrů uvedených v § 103 odst. 1 (viz § 90), které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení, i když zvláště v případě staveb pro zemědělství do 300 m² zastavěné plochy a inženýrských sítí je toto řešení sporné.

Pokud je stavební úřad a úřad územního plánování součástí jednoho úřadu, nebo pokud je stavební úřad i orgán územního plánování vydávající závazné stanovisko součástí krajského úřadu, nebude závazné stanovisko orgánu územního plánování obstarávat žadatel o vydání rozhodnutí nebo souhlasu, ale obstarávat jej bude stavební úřad. To se týká i jiného

stavebního úřadu povolujícího např. vodní díla nebo silnice. Výjimku tvoří případy, kdy žadatel obdrží závazné stanovisko orgánu územního plánování jako součást koordinovaného závazného stanoviska.

Podmínky stanovené v závazném stanovisku musí vycházet z politiky územního rozvoje, územně plánovací dokumentace a z cílů a úkolů územního plánování. Ne všechny cíle a úkoly územního plánování jsou naplňovány územním rozhodnutím nebo společným rozhodnutím, některé jsou naplňovány jinými nástroji územního plánování, zejména územně plánovacími dokumentacemi. Závazné stanovisko tak bude zohledňovat z cílů územního plánování zejména koordinaci využití území a v nezastavěném území § 18 odst. 5, z úkolů územního plánování pak zejména úkoly uvedené v § 19 odst. 1 písm. d), e) a i); ostatní ustanovení § 18 a 19 budou zohledňovány v omezenější míře (zejména v území, které není pokryto platným územním plánem) nebo vůbec (naplňování náleží např. výhradně územně plánovací dokumentaci).

Protože v jednom území může být žádáno o povolení více záměrů současně, orgán územního plánování je koordinuje a pokud se vzájemně nevylučují, není tato skutečnost překážkou vydání více závazných stanovisek současně.

Platnost závazného stanoviska musí být časově omezena, aby jeden záměr, pro který bylo závazné stanovisko vydáno, nebránil realizaci jiného záměru, který nerealizovaný záměr nahradí. Platnost závazného stanoviska lze prodloužit jen v případech, pokud se nezměnily podmínky v území, za kterých bylo vydáno. Změnou podmínek v území může ale být nejen změna fyzická, ale i změna právního předpisu nebo vydání opatření obecné povahy, která mají vliv na využití území.

V době po vydání závazného stanoviska orgánu územního plánování může nastat situace, kdy nabyde účinnosti politika územního rozvoje nebo územně plánovací dokumentace a závazné stanovisko je s nimi v rozporu. Tuto situaci řeší odstavec 7. Ustanovení odstavce 7 se vztahuje i na aktualizace a změny politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace.

Nepozbytí platností závazného stanoviska je řešeno obdobně, jako u vztahu územního rozhodnutí a stavebního povolení.

K bodu 184 - § 103 odst. 1 písm. e)

§ 103 obsahuje taxativní výčet stavebních záměrů, které pro svoji realizaci nevyžadují stavební povolení ani ohlášení. Tyto záměry jsou rozděleny do 5 skupin označených písmeny a) až e). Poslední skupina zahrnuje stavební záměry, které lze z hlediska pojmů definovaných stavebním zákonem zahrnout pod pojem stavby nebo pod pojem zařízení. Písmeno e) však stavební záměry uvedené v jednotlivých bodech tohoto písmene hromadně označuje pouze jako stavby. Navrhovaná úprava proto doplňuje za pojem stavba také pojem zařízení, čímž odstraňuje nedostatek stávajícího znění.

K bodu 185 až 188 - § 103 odst. 1 písm. e) bod 5, 6, 7 a 9

Návrh reaguje na novou působnost Ministerstva průmyslu a obchodu (§ 16), které bude příslušné k vydání společného povolení v případě staveb přenosové soustavy elektřiny a přepravní soustavy plynu. Tím, že jsou, podle platného znění, tyto stavební záměry zahrnuty do výčtu v § 103 odst. 1, nemohly by být předmětem společného řízení. Současně návrh zohledňuje vymezení pojmů v energetickém zákoně, nicméně zůstává zachována zásada, že uvedená ustanovení nedopadají na budovy, přestože je pojmy energetického zákona zahrnují. Dále návrh opravuje stávající poznámku pod čarou, jedná se o legislativně technickou úpravu. Bod 9 převážně zahrnuje zařízení, jako jsou např. fotovoltaické panely, tepelná čerpadla atd., proto byl tento pojem doplněn o slovo „zařízení“.

K bodu 189 - § 103 odst. 1 písm. e) bod 18 a 19

Do § 103 odst. 1 písm. e) se navrhuje doplnit další stavební záměry, které bude možné realizovat pouze na základě povolení umístění. Jde o vazbu na § 79 odst. 2, který obsahuje taxativní výčet stavebních záměrů nevyžadujících územní rozhodnutí ani územní souhlas a ve vazbě na § 103 odst. 1 písm. a) nevyžadují stavební povolení ani ohlášení. Jakmile je však překročen byť jen jeden z parametrů uvedený v § 79 odst. 2, vyžaduje stavební záměr umístění a stavební povolení. Mezi stavebními záměry v § 79 odst. 2 jsou pod písmenem b) uvedeny „stožáry pro vlajky do výšky 8 m“, pod písmenem n) „skleník do 40 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku, bez podsklepení“ a pod písmenem c) „bazén do 40 m² zastavěné plochy na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci v zastavěném území umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku“. Návrh současnou disproporci odstraňuje.

K bodu 190 až 192 - § 104 nadpis a odst. 1

Stávající platná úprava ohlášení, podle které „vyžadují“ stavební záměry uvedené v § 104 ohlášení, přináší v praxi byrokratický postup ze strany stavebního úřadu a pro stavebníka zbytečnou komplikaci. Stavební zákon v § 107 odst. 1 stanoví, že pokud není ohlášení úplné, rozhodne stavební úřad o provedení stavebního řízení. V § 108 odst. 3 pak stavební zákon dále stanoví: „Je-li stavebníkem u stavebních záměrů podle § 104 namísto ohlášení podaná žádost o stavební povolení, stavební úřad ji posoudí jako ohlášení a postupuje podle § 105 až 107, což stavebníkovi sdělí“. V praxi pak nastávají situace, že stavebník požádá rovnou o vydání stavebního povolení, neboť ví, že nedokáže k ohlášení doložit např. požadovaný souhlas mezujícího souseda. Stavební úřad musí postupovat podle § 108 odst. 3, tj. sdělí stavebníkovi, že posoudil žádost jako ohlášení a bude postupovat podle § 105 až 107. Při posuzování „ohlášení“ stavební úřad následně zjistí, že předmětné „ohlášení“ není úplné a podle § 107 odst. 1 rozhodne usnesením o provedení stavebního řízení. Navrhovaná úprava v souvislosti s návrhem na úpravu § 108 odst. 3 tento zbytečně komplikovaný postup odstraňuje.

Ustanovení § 104 obsahuje taxativní výčet stavebních záměrů, k jejichž realizaci postačí ohlášení stavebnímu úřadu. U jednotlivých stavebních záměrů jsou pak uvedeny parametry, jejichž překročení znamená, že stavební záměr již nelze ohlásit, ale vyžaduje stavební povolení. Tak je tomu i v případě staveb pro bydlení a staveb pro rodinnou rekreaci, u kterých je stanovena maximální zastavěná plocha a podlažnost. Ustanovení § 104 obsahuje taxativní výčet jednoduchých staveb, tj. staveb, jejichž navrhování a provádění je jednodušší. Náročnost navrhování a provádění staveb nepochybně souvisí se základovými poměry, s navrhovaným konstrukčním systémem, technologií, materiály atd. Podlažnost stavby se zcela jistě řadí mezi faktory, které ovlivňují „složitost“ navrhování a provádění staveb, což ale neplatí pro půdorysný rozměr stavby resp. její zastavěnou plochu. S ohledem na tuto skutečnost a vzhledem k tomu, že nové stavbě popř. nástavbě nebo přístavbě, musí předcházet umístění, navrhuje se u staveb pro bydlení a staveb pro rodinnou rekreaci vypuštění limitních parametrů zastavěné plochy. Stávající limitní parametry podlažnosti však zůstávají zachovány, neboť pojem „stavby pro bydlení“, který je použit ve stávajícím textu, zahrnuje jak rodinné domy, tak bytové domy, u kterých podlažnost limitovaná není. Vypuštění limitních parametrů zastavěné plochy v praxi znamená, že u každé stavby pro rodinnou rekreaci, každé stavby rodinného domu a bytového domu srovnatelné velikosti s rodinným domem, postačí k jejímu provedení ohlášení (ohlášení musí samozřejmě předcházet umístění - § 76 odst. 1).

Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, obsahuje v § 2 písm. a) a b) definici pojmu „stavba pro bydlení“ a „stavba pro rodinnou rekreaci“:

a) stavbou pro bydlení se rozumí

1. bytový dům, ve kterém více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé bydlení a je k tomuto účelu určena,
2. rodinný dům, ve kterém více než polovina podlahové plochy odpovídá požadavkům na trvalé rodinné bydlení a je k tomuto účelu určena; rodinný dům může mít nejvýše tři samostatné byty, nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví,

b) stavbou pro rodinnou rekreaci se rozumí stavba, jejíž objemové parametry a vzhled odpovídají požadavkům na rodinnou rekreaci a která je k tomuto účelu určena; stavba pro rodinnou rekreaci může mít nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví.

K bodu 193 - § 104 odst. 1 písm. d)

V souvislosti s navrhovanou úpravou § 104 odst. 1 písm. a) se navrhuje též zvýšení limitu celkové zastavěné plochy z 50 m² na 70 m² u staveb do 5m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepené nejvýše do hloubky 3m, a to zejména s ohledem na současnou výstavbu rodinných domů. Pokud není garáž integrována v rodinném domě, zajišťuje se potřebný počet odstavných nebo parkovacích stání většinou samostatnou stavbou garáže. Podle ČSN 73 6058 - Jednotlivé, řadové a hromadné garáže je pro umístění 3 vozidel skupiny „1b – lehká užitková vozidla“ zastavěná plocha 50 m² nedostatečná. Pokud by nebylo novelizováno citované ustanovení, nastává paradox, že např. garáž o ploše větší než 50 m² by ke svému povolení vyžadovala nejenom stavební povolení, ale současně by ji nebylo možné provést ani svépomocí, byť z hlediska stavebního provedení se většinou bude jednat o jednoduchou stavbu, včetně jejího provedení.

K bodu 194 - § 104 odst. 2

Legislativně technická úpravy vyvolaná navrhovanou změnou v nadpisu § 104 a úvodní větou v § 104 odst. 1.

K bodu 195 - § 104 odst. 4

Z důvodů změny v zákoně č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, kterou došlo ke změně povahy stanoviska EIA na závazné stanovisko podle správního řádu, bylo nezbytné provést odpovídající úpravu i ve stavebním zákoně.

K bodu 196 a 197 - § 105 odst. 1 a 2

Návrh zpřesňuje jednotlivé náležitosti ohlášení ve vazbě na navrhovanou změnu postavení úřadu územního plánování jako dotčeného orgánu, na navrhovanou úpravu v § 96 (územní souhlas) a v souvislosti s § 109. Souhlas k provedení stavebního záměru prokazuje stavebník v případě, že není sám vlastníkem pozemku, na kterém má v úmyslu svůj záměr uskutečnit, případně není vlastníkem stavby, na které hodlá provést změnu. Konkrétní způsob souhlasu je navržen shodně pro všechny formy povolování, a jeho úprava je tak navržena ve společných ustanoveních zákona, viz § 184a. Stávající úprava přináší v praxi situace, kdy stavebník nemůže využít zjednodušující způsob povolení stavby, protože z důvodů nedoložení byť jen jednoho jediného souhlasu mezujícího souseda je ohlášení neúplné a stavební úřad rozhodne usnesením o vedení standardního stavebního řízení. Ve stavebním řízení pak stanoví stavební úřad účastníky řízení podle § 109, přičemž vlastníka, jehož souhlas k ohlášení chyběl, nemusí vždy zahrnout do okruhu účastníků stavebního řízení, neboť jeho vlastnické právo nemusí být plánovaným stavebním záměrem nijak dotčeno (například pro velké odstupové vzdálenosti), a nenaplní tak podmínky účastníka stavebního řízení podle § 109. Navrhovaná změna tento

problém odstraňuje, když stejně jako u stavebního řízení je rozhodující přímá dotčenost práv sousedů. Forma souhlasu – vyznačení na situačním výkresu- zůstává nezměněná.

K bodu 198 a 199 - § 105 odst. 3

Legislativně technická úprava – návrh uvádí text do souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.

K bodu 200 až 202 - § 106 odst. 1 a 2

Navržená úprava souvisí se změnou § 105 odst. 2 písm. f) – dokládáním souhlasů sousedů dotčených na svém vlastnickém právu nebo právu vyplývajícím z věcného břemene. Tyto souhlasy jsou podstatnou náležitostí ohlášení, a nejsou-li přiloženy, nebo k výzvě stavebního úřadu doplněny, je ohlášení neúplné a stavební úřad rozhodne o vedení stavebního řízení. V odstavci 2 jsou upřesněny osoby, kterým se souhlas stavebního úřadu s ohlášeným stavebním záměrem doručuje, kterým osobám se souhlas doručuje spolu s ověřenou dokumentací. Dále se pro sjednocení praxe výslovně uvádí příslušný správní orgán k vedení přezkumného řízení vydaného souhlasu. U souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru jím je, stejně jako u přezkumného řízení u dalších souhlasů vydávaných podle stavebního zákona, správní orgán nadřízený stavebnímu úřadu, který souhlas vydal.

K bodu 203 až 206 - § 107 odst. 1 a 2

Návrhem je doplňován postup stavebního úřadu, zjistí-li, že ohlášení jako podání učiněné vůči stavebnímu úřadu nemá předepsané náležitosti nebo trpí jinými vadami. Stavební úřad pomůže stavebníkovi tyto nedostatky odstranit a zvolí nevhodnější řešení podle konkrétního případu. Jedná se o promítnutí základních zásad podle § 4 a 6 správního řádu. Nebudou-li nedostatky ohlášení odstraněny, je to důvodem pro vydání usnesení o vedení standardního stavebního řízení.

Návrhem se dále mění okamžik zahájení stavebního řízení. Podle obecné úpravy je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy žádost došla věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Pokud stavebník využil možnosti u staveb uvedených v § 104 stavebního zákona podat ohlášení místo žádosti o stavební povolení, ale nesplnil podmínky pro vydání souhlasu s ohlášeným stavebním záměrem, stavební zákon má speciální úpravu pro rychlé „překlopení“ z jedné formy povolení do druhé. Stavebník nemusí podávat na již ohlášený stavební záměr samostatnou žádost o stavební povolení, podané ohlášení se považuje za žádost o stavební povolení. Okamžik zahájení stavebního řízení je nově vázán na právní moc usnesení o provedení stavebního řízení.

K bodu 207 - § 107 odst. 3 a 4

Navrhovaná úprava upřesňuje postup stavebního úřadu v případě, že ohlášená stavba byla zahájena bez předchozího souhlasu stavebního úřadu s ohlášenou stavbou, a v případě, že stavebník ohlásil stavbu, která vyžaduje stavební povolení, tj. u které nepostačí ohlášení (není obsažena ve výčtu § 104).

K bodu 208 a 209 - § 108 odst. 3, 4 a 5

Ustanovení § 108 obsahuje explicitní vyjádření základního principu provádění staveb, které přispívá k právní jistotě všech zúčastněných subjektů. Proto se navrhuje doplnění odstavce, který jasně deklaruje, kdy lze využít formu veřejnoprávní smlouvy nebo „služeb“ autorizovaného inspektora při povolování provádění staveb. Jasně se také deklaruje vztah mezi stavebním povolením a společným povolením.

K bodu 210 až 212 - § 109

Okruh účastníků stavebního řízení se z důvodu posílení práv navrhuje rozšířit o všechny osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo bude omezeno vznikem ochranného pásma podle zvláštního právního předpisu (např. energetického zákona, zákona o pozemních komunikacích, zákona o vodovodech a kanalizacích, zákona o drahách), které stanoví parametry ochranných pásem. Jejich vznik je vázán na rozhodnutí o umístění stavby. Těmto osobám náleží postavení hlavních účastníků řízení a bude jim doručováno vždy jednotlivě.

Návrh doplňuje okruh účastníků řízení o osobu, která má nejen k sousednímu pozemku, ale také ke stavbě na sousedním pozemku, právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.

K bodu 213 - § 110 odst. 2

Návrh zpřesňuje náležitosti žádosti o stavební povolení ve vazbě na navrhovanou změnu postavení úřadu územního plánování jako dotčeného orgánu, a ve vazbě na vyhlášku č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb a české technické normy (např. ČSN 73 2604), tj. vypouští požadavek na předložení plánu provedení kontroly spolehlivosti konstrukcí stavby. Spolehlivost konstrukce při užívání je základním požadavkem projektové dokumentace, za kterou odpovídá oprávněná (autorizovaná) osoba, a návrh plánu kontroly spolehlivosti konstrukcí (stanovení kontrol spolehlivosti konstrukcí stavby z hlediska jejich budoucího využití) je součástí projektové dokumentace podle vyhlášky č. 499/2006 Sb. (příloha č. 4 a 5, část D.1.2. písm. d). Není-li stavebník, který žádá o vydání stavebního povolení, současně vlastníkem pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, nebo není-li vlastníkem stavby, na které provádí změnu, dokládá souhlas vlastníka pozemku nebo stavby (vyjma případů, kdy je podle tohoto nebo jiného zákona možné pro požadovaný stavební záměr vyvlastnit). Dokládání souhlasu vlastníka v uvedených případech je vyžadováno u všech forem povolování, jeho úprava je tak navržena ve společných ustanoveních zákona, viz § 184a.

K bodu 214 - § 110 odst. 4

Návrhem je doplňován další důvod pro zastavení stavebního řízení. Pokud k žádosti není připojena projektová dokumentace, není taková žádost schopná projednání, a stavební úřad řízení zastaví. Z povahy věci stavební úřad nebude ani oznamovat zahájení stavebního řízení.

K bodu 215 - § 111 odst. 1 písm. a)

Navrhovaná úprava souvisí s navrhovanou změnou postavení úřadu územního plánování jako dotčeného orgánu, který v závazném stanovisku posuzuje soulad záměru s územně plánovací dokumentací, viz § 96b. Stavební úřady ve stavebním řízení posuzují pouze soulad projektové dokumentace s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem.

K bodu 216 a 217 - § 111 odst. 3

Obecné důvody pro zastavení řízení upravuje § 66 správního řádu, podle kterého řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, mimo jiné také v případě, že žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení, nebo jestliže žadatel ve stanovené lhůtě nezaplatil správní poplatek, k jehož zaplacení byl v řízení povinen. Navržená speciální úprava se netýká důvodů zastavení řízení, ale oznamování zastavení řízení v uvedených případech, kdy se usnesení o zastavení řízení oznamuje pouze stavebníkovi. Další úprava je legislativně technická - návrh uvádí text do souladu s § 76 správního řádu.

K bodu 218 - § 112 odst. 1

Návrh upravuje (doplňuje) způsob doručování ve stavebním řízení shodně s úpravou v § 87 (územním řízení). Při doručování písemností v řízení s velkým počtem účastníků jsou současně vymezení hlavní účastníci stavebního řízení, kterým nelze podle § 144 odst. 6 správního řádu doručovat písemnosti veřejnou vyhláškou a doručuje se jim jednotlivě.

K bodu 219 a 220 - § 112 odst. 3

Legislativně technická úprava.

K bodu 221 – § 114 odst. 2

Ustanovení upravující pravidla pro uplatňování námitek účastníky řízení je zpřesněno v návaznosti na předmět vedeného řízení – povolení provádění staveb.

K bodu 222 a 223 - § 116 odst. 1, 3

Navrhovaná úprava odstavce 1 souvisí se změnou v zákoně č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, kterou došlo ke změně povahy stanoviska EIA na závazné stanovisko EIA.

Doplnění odstavce 4 sesoulaďuje postup stavebního úřadu v případě podání návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující stavební povolení s úpravou v § 78a, tj. s postupem stavebního úřadu při podání návrhu veřejnoprávní smlouvy nahrazující územní rozhodnutí ve vazbě na § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

K bodu 224 až 230 - § 117 nadpis, odst. 1, 2, 4 a 5

Navrhuje se přesunutí nadpisu pod § 117, neboť problematika oznámení stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora je upravena pouze v tomto ustanovení.

Navrhovaná úprava odstavce 1 souvisí se změnou v zákoně č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, kterou došlo ke změně stanoviska EIA na závazné stanovisko EIA.

Úprava v odstavci 2 představuje pouze legislativně technickou úpravu v souvislosti s úpravou § 110.

Upřesnění lhůty v souvislosti s vyvěšováním oznámení stavebního záměru na úřední desce jsou navrhovány na základě požadavků z praxe a měly by vést k urychlení povolovacího procesu.

Úpravy v odstavci 5 jsou legislativně technické.

K bodu 231 až 235 - § 118

Navrhované úpravy textu prvního odstavce, ve kterém je výčet všech povolovacích forem, které se podle stavebního zákona považují za povolení stavby, a stavebník je povinen provádět stavbu v souladu s nimi, zohledňují nově zaváděný institut společného povolení.

Úpravy odstavce 5 jsou navrhovány z důvodů změn v zákoně č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, kterou došlo ke změně povahy stanoviska EIA na závazné stanovisko podle správního řádu, bylo nezbytné provést odpovídající úpravu i ve stavebním zákoně.

Nově se doplňuje vymezení nepodstatných odchylek od ověřené dokumentace a možnost „odsunutí“ jejich projednání až do kolaudace. Jde však o procesní oprávnění stavebního úřadu, jehož využití závisí na posouzení rozsahu, na charakteru a účinku změn uvnitř i do okolí stavby.

K bodu 236 – část čtvrtá, hlava I, nadpis dílu 2

V části čtvrté, díl 2 se navrhuje změna nadpisu z „Užívání staveb“ na „Kolaudace“. Termín „kolaudace“ je zavedený z dob platnosti starého stavebního zákona (zákon č. 50/1976 Sb.) a je stále užíván nejen v laickou, ale též odbornou veřejností.

K bodu 237 a 238 - § 119 a § 120

Návrhem dochází k dalšímu výraznému prohloubení deregulace. Již nový stavební zákon č. 183/2006 Sb., zavedl postupnou deregulaci, spočívající v povinnosti rozhodnout o umístění všech staveb (vyjma uvedených v § 79 odst. 2), následnému ohlášení či povolení provedení podléhá již menší skupina dříve umístěných staveb (ohlášení ani povolení nevyžadují stavbu uvedenou v § 103) a ne všechny stavby vyžadující povolení k provedení stavby vyžadují též kolaudaci (nekolauduje se většina staveb uvedených v § 103 nebo § 104). Podle současné úpravy jsou dvě formy kolaudace - kolaudační souhlas, kdy stavebník žádá o vydání kolaudačního souhlasu (u staveb uvedených v § 122) nebo stavebník má povinnost s předstihem oznámit stavebnímu úřadu svůj záměr užívat stavbu (u ostatních staveb). Novelou je navrhováno další prohloubení deregulace spočívající v umožnění užívání druhé skupiny staveb bez uvedené povinnosti.

Navrhuje se kolaudační povinnost ponechat pouze u staveb vyžadujících podle platné úpravy kolaudační souhlas. Jedná se o stavby veřejné infrastruktury, kterými se podle § 2 odst. 1 písm. k) rozumí dopravní infrastruktura (například stavby pozemních komunikací, drah či letišť), dále technická infrastruktura (například vodovody, vodojemy, kanalizace, čistírny odpadních vod, stavby a zařízení pro nakládání s odpady, energetické vedení, komunikační vedení veřejné komunikační sítě, produktovody) a občanské vybavení (např. stavby pro vzdělávání a výchovu, sociální a zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva). Povinnost kolaudace zůstává u staveb, jejichž vlastnosti nemohou budoucí uživatelé ovlivnit, například nájemní bytový dům, stavba pro obchod a průmysl, stavba pro shromažďování většího počtu osob, stavba pro ubytování odsouzených a obviněných, ale může jít též o stavby rodinných domů (velké developerské projekty). U těchto staveb je akcentována ochrana veřejných zájmů, neboť požadavek, aby stavba neohrožovala život a zdraví osob, bezpečnost, životní prostředí, popřípadě nezpůsobovala jiné škody, se podle stavebního zákona rozumí veřejným zájmem, jehož ochranu zajišťují stavební úřady. Další skupinou staveb, u níž zůstává povinnost kolaudace, jsou stavby, u kterých bylo stanoveno (povoleno/nařízeno) provedení zkušebního provozu a změna stavby, která je kulturní památkou.

V případech, kde stavebník plní své zákonné povinnosti podle § 152, plní je podle § 153 také stavbyvedoucí nebo stavební dozor, jako další osoby zúčastněné na výstavbě, kterým zákon ukládá povinnosti, je třeba stavebníkovi vytvořit podmínky pro co možná nejrychlejší a nejjednodušší zahájení užívání dokončené stavby. U staveb, které po svém dokončení nebudou vyžadovat žádné zapojení stavebního úřadu, není stavebník z povahy věci povinen žádat ani o povolení předčasného užívání stavby podle § 123. Ochrana veřejných zájmů je zajištěna také u staveb podle návrhu nevyžadujících kolaudaci. Zjistí-li stavební úřad, že stavba není prováděna podle vydaného povolení stavby, využije nástrojů stavebního zákona (podle okolností zastavení stavby, výzva k odstranění nedostatků, případně vydání rozhodnutí nařizující zjednání nápravy, nařízení nezbytných úprav, zahájení řízení o odstranění stavby).

S ohledem na zavedení společného povolení, které je možné vést též na soubor staveb, k jejichž povolení jsou příslušné různé stavební úřady, se v odstavci 2 stanoví zásada, že „kolaudovat bude vždy ten stavební úřad, který stavbu povolil“. V praxi to znamená, že pokud obecný stavební úřad provede společné řízení na soubor staveb (stavbou hlavní je „obecná stavba“), jehož součástí bude např. vodovodní řad, kanalizační stoka a místní komunikace (vedlejší stavby), vydá obecný stavební úřad na takový soubor staveb nejen společné

povolení, ale vydá též kolaudační souhlas (stavebník požádá o vydání kolaudačního souhlasu obecný stavební úřad, který vydal společné povolení). Návrh má v těchto případech předcházet možným pochybnostem o příslušnosti k vydání kolaudačního souhlasu.

K bodu 239 a 240 - § 121 odst. 1

Navrhované změny jsou legislativně technické, souvisí s vypuštěním § 120 a s novou úpravou v § 118.

K bodu 241 až 248 - § 122 odst. 1 až 7

Některé navrhované změny jsou legislativně technické, souvisí s vypuštěním § 120, odstraňují duplicitu s § 121. Další změny reagují na novou úpravu v § 118 odst. 7, týkající se možnosti při kolaudaci stavby projednat za daných podmínek nepodstatné odchylky. Pro urychlení uvedení staveb do užívání, je navrhováno zkrátit lhůtu, ve které musí být vykonána povinná závěrečná kontrolní prohlídka stavby z 60 dnů na 45 dnů ode dne doručení žádosti o vydání kolaudačního souhlasu.

Nově se doplňuje možnost upuštění od závěrečné kontrolní prohlídky v případě podzemních staveb technické infrastruktury.

Navrhuje se u těch staveb, které budou vyžadovat vydání kolaudačního souhlasu, umožnit „překlopení“ do nově zaváděného kolaudačního řízení, a to z několika důvodů:

- zjištění závad bránících bezpečnému užívání stavby nebo
- rozpor s podmínkami kolaudace anebo
- potřeba stanovit podmínky pro užívání stavby; stávající úprava § 122 nepamatuje na případy, kdy jsou na stavbě zjištěny drobné nedostatky, které neohrožují zdraví a bezpečnost osob nebo zvířat a nebrání řádnému a bezpečnému užívání stavby k určenému účelu (např. z klimatických důvodů nedokončené barevné úpravy fasád nebo nedokončené terénní úpravy); stavební úřady si tak musí „vypomáhat“ § 134, který upravuje postup stavebního úřadu při kontrolní prohlídce a umožňuje stavebnímu úřadu vyzvat stavebníka k odstranění zjištěných závad ve stanovené lhůtě, pokud by však nebylo výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, vydá stavební úřad rozhodnutí, kterým zjednáání nápravy nařídí; stavebník se tak rázem ocitá v postavení osoby, která se provinila proti stavebnímu zákonu s hrozbou finančního postihu za spáchaný správní delikt; kolaudační souhlas nemá formu správního rozhodnutí, ve kterém by mohl stavební úřad stanovit podmínky pro užívání stavby a jejich plnění kontrolovat,
- navrhovaná možnost „překlopení“ do řízení je ve stavebním zákoně použita již u územního souhlasu (§ 96 – překlopení do územního řízení), u ohlášení (§ 107 - překlopení do stavebního řízení), u změny v užívání stavby (§ 127) nebo v případě povolení odstranění stavby (§ 128).

Procesní postup stavebního úřadu pro vydání kolaudačního souhlasu, případně rozhodnutí o vedení kolaudačního řízení, nejsou-li splněné podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, zahájení kolaudačního řízení, je navrhován shodný jako u dalších jiných úkonů stavebního úřadu podle části čtvrté správního řádu (souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru, souhlas se změnou v užívání stavby, souhlas s odstraněním stavby).

Prováděcí vyhláškou budou stanoveny obsahové náležitosti žádosti o vydání kolaudačního souhlasu a jejích příloh, dále obsahové náležitosti kolaudačního souhlasu, kolaudačního rozhodnutí a obsah a struktura certifikátu.

K bodu 249 - § 122a

Navrhovaná úprava kolaudačního řízení je minimální, v souladu s § 192 odst. 1 se na řízení použijí ustanovení správního řádu. Odchylná úprava je použita pro vymezení okruhu

účastníků kolaudačního řízení, které zahrnuje pouze stavebníka, vlastníka stavby, není-li stavebníkem, a též vlastníka pozemku, na kterém je stavba provedena, není-li stavebníkem a pokud může být jeho vlastnické právo kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.

Stavebnímu úřadu je dáno oprávnění stanovit v kolaudačním rozhodnutí podmínky pro užívání stavby nebo pro odstranění drobných nedostatků, které neohrožují zdraví a bezpečnost osob a nebrání ve svém souhrnu řádnému a nerušenému užívání stavby k určenému účelu.

K bodu 250 - § 123 odst. 4

Navrhovaná změna je legislativně technická, souvisí s vypuštěním § 120.

K bodu 251 - § 125 odst. 4

Navrhovaná změna je legislativně technická, souvisí s vypuštěním § 120.

K bodu 252 - § 126 odst. 2

Návrh je upřesněním stávajícího textu. V praxi občas dochází k pochybnostem o tom, zda změna doby trvání dočasné stavby zahrnuje také změnu dočasné stavby na stavbu trvalou. Navrhované doplnění tyto pochybnosti odstraňuje.

K bodu 253 - § 126 odst. 4

Navrhovaná změna je legislativně technická, souvisí s vypuštěním § 120.

K bodu 254 - § 127 odst. 1

Navrhovanou úpravou je reagováno na usnesení Nejvyššího správního soudu z 10. května 2016, 8 As 79/2014-108. Změna v užívání stavby dočasné spočívající v prodloužení doby trvání nebo změně na stavbu trvalou představuje kvalitativně zcela odlišnou změnu stavby od jiných změn v užívání existujících staveb. Z pohledu veřejného práva se vytváří zcela nová situace, kterou je vlastník pozemku podstatným způsobem omezen na praktických možnostech výkonu svého vlastnického práva k pozemku. Vlastník pozemku má legitimní očekávání, že stavba dočasná umístěná na jeho pozemku, jejíž stanovená doba trvání již uplynula a ohledně jejíhož dalšího umístění na svém pozemku se s jejím vlastníkem nedohodl, bude odstraněna. Vlastník stavby, která byla provedena bez stavebního povolení, a který požádá o její dodatečné povolení, musí předložit doklad, jímž stavebník prokazuje, že je vlastníkem pozemku nebo stavby anebo že má k pozemku či stavbě jiné právo, které jej opravňuje zřídit na pozemku požadovanou stavbu nebo provést změnu. Navrhovanou úpravou se zajišťuje stejná ochrana práv vlastníka pozemku v řízení o změně v užívání dočasné stavby.

K bodu 255 - § 127 odst. 2

Upřesnění podmínek, za jakých lze vydat souhlas se změnou v užívání.

K bodu 256 - § 127 odst. 3

Z důvodů sjednocení aplikační praxe se doplňuje výslovné určení příslušného správního orgánu k přezkumnému řízení vydaného souhlasu stavebního úřadu ke změně účelu užívání stavby, jako jiného úkonu podle části čtvrté správního řádu.

K bodu 257 - § 127 odst. 4

Návrhem dochází ke sjednocení okamžiku zahájení řízení, pokud stavební úřad usnesením rozhodne o vedení řízení, nejsou-li splněny zákonné podmínky pro vydání pouhého souhlasu se změnou v užívání stavby (stejně jako u souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru, kolaudačního souhlasu, souhlasu s odstraněním stavby), a to z důvodu ochrany práv účastníků řízení.

K bodu 258 a 259 - § 128 odst. 3 a odst. 4

Z důvodů sjednocení aplikační praxe se doplňuje výslovné určení příslušného správního orgánu k přezkumnému řízení vydaného souhlasu stavebního úřadu k odstranění stavby, jako jiného úkonu podle části čtvrté správního řádu. Ke zvýšení ochrany práv účastníků řízení se navrhuje též změna okamžiku zahájení správního řízení. Správní řízení je zahájeno právní mocí usnesení, kterým stavební úřad rozhodl o vedení správního řízení. Tato úprava je provedena shodně u všech souhlasů vydávaných stavebními úřady (souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru, kolaudační souhlas, souhlas se změnou účelu užívání stavby).

K bodu 260 - § 129 odst. 1 písm. b)

Návrh reaguje na změnu § 104, která nově stanoví, že u staveb uvedených v § 104 postačí ohlášení, oproti stávající úpravě, kdy stavby uvedené v § 104 vyžadují ohlášení.

K bodu 261 - § 129 odst. 1 písm. e)

Stávající text omezoval užití tohoto ustanovení výslovně pouze na dva případy, pokud bylo povolení stavby pravomocně zrušeno v přezkumném řízení nebo rozhodnutím soudu. Navrhovaná úprava umožní postup podle § 129 odst. 1 písm. e) ve všech případech, kdy došlo ke zrušení povolení stavby, na základě kterého byl stavebník oprávněn stavbu provést.

K bodu 262 - § 129 odst. 2

Návrh reaguje na změnu § 104, která nově stanoví, že u staveb uvedených v § 104 postačí ohlášení, oproti stávající úpravě, kdy stavby uvedené v § 104 vyžadují ohlášení.

K bodu 263 - § 129 odst. 3

Návrh umožní u staveb, které vyžadují uvedení do užívání stavebním úřadem současně s dodatečným povolením dokončené stavby, jejíž provedení nebo užívání bude splňovat zákonná hlediska kolaudace, povolit též její užívání. Podle stávající úpravy musela být „černá“ stavba nejdříve dodatečně povolena, bez ohledu na stupeň rozestavěnosti. „Černá“ stavba, která již byla dokončená, mohla být užívána až na základě samostatného postupu podle § 119 až 122.

K bodu 264 - § 134 odst. 1

Navrhovaná úprava je legislativně technická, opravuje chybu stávajícího textu.

K bodu 265 - § 134 odst. 5

Návrh reaguje na chybějící úpravu v praxi často se vyskytujícího případu, kdy je stavba užívána v rozporu s povolením, a upravuje pro tento případ postup stavebního úřadu.

K bodu 266 - § 134 odst. 6

Navrhovaná úprava je legislativně technická, souvisí s nově vloženým odstavcem 5.

K bodu 267 - § 143 odst. 4

Autorizovaný inspektor je do funkce jmenován na dobu 10 let s působností na celém území České republiky. Podle platného znění zákona může být doba jmenování bez nutnosti vykonat znovu zkoušku prodloužena maximálně o 10 roků, a to jen v případě, že autorizovaný inspektor po dobu prvních 10 let funkci soustavně vykonával. Navrhovaná změna umožňuje opakované prodloužení doby jmenování bez nutnosti vykonat znovu zkoušku, přičemž podmínka „soustavného“ vykonávání funkce zůstává zachována. Zákon blíže nespecifikuje nezbytnou intenzitu výkonu funkce autorizovaného inspektora a je věcí ministra, aby při

rozhodování o žádosti posoudil, zda autorizovaný inspektor tuto podmínku splňuje, či nikoliv. K tomuto účelu by měla sloužit především evidence činnosti autorizovaného inspektora, kterou je podle § 146 odst. 3 zákona povinen vést a kterou by měl autorizovaný inspektor ke své žádosti o prodloužení jmenování doložit.

K bodu 268 - § 150 odst. 2

Provádění přípravy a zkoušek uchazečů o jmenování do funkce autorizovaného inspektora, vedení evidence autorizovaných inspektorů, aktualizaci a poskytování informací nezbytných pro činnost autorizovaného inspektora a další úkony s tím související, organizačně zajišťují profesní komory ČKA a ČKAIT. Koordinační orgán pak zajišťuje jednotný postup obou komor při těchto činnostech. Návrh upřesňuje, resp. rozšiřuje, povinnosti koordinačního orgánu o další činnosti, které mají zajistit řádný výkon činnosti autorizovaných inspektorů.

K bodu 269 - § 152 odst. 4

Nově se upravují kvalifikační požadavky na osobu vykonávající technický dozor stavebníka nad prováděním stavby financované z veřejného rozpočtu, kterou provádí stavební podnikatel jako zhotovitel. Jedná se o upřesnění a doplnění působení technického dozoru stavebníka za účelem prohloubení a zefektivnění kontrolní činnosti v průběhu provádění stavby s cílem zvýšit kvalitu provádění staveb.

K bodu 270 - § 156 odst. 1

Stavební zákon a jeho prováděcí předpisy vyžadují v souladu s právní úpravou v zemích EU, aby byly stavby navrhovány a prováděny tak, aby neohrožovaly bezpečnost osob, zvířat nebo majetku a aby neměly nepříznivý dopad na životní prostředí. Ve stávajícím znění § 156 je vyspecifikováno 6 základních požadavků na stavby, které musí stavba splnit při správném provedení a běžné údržbě po celou dobu předpokládané existence. Tyto požadavky pak podrobně upravují prováděcí vyhlášky ke stavebnímu zákonu. Tato úprava byla v souladu se směrnicí Rady 89/106/EHS, která však byla zrušena nařízením Evropského parlamentu a rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh. V příloze č. 1 citovaného nařízení jsou stanoveny základní požadavky na stavby, které jsou z původních šesti rozšířeny o sedmý požadavek, a to o požadavek na „udržitelné využívání přírodních zdrojů“. Podle tohoto požadavku musí být stavba navržena, provedena a zbourána takovým způsobem, aby bylo zajištěno udržitelné využití přírodních zdrojů a zejména opětovné využití nebo recyklovatelnost staveb, použitých materiálů a částí po zbourání, dále musí být zajištěna životnost staveb a použití surovin a druhotných materiálů šetrných k životnímu prostředí při stavbě.

Z praktických důvodů se v návrhu vypouští konkrétní výčet technických požadavků na stavby a doplňuje se odkaz na nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011.

K bodu 271 až 274 - § 158 odst. 2

Navrhovaná úprava doplňuje mezi vybrané činnosti zpracování dokumentace pro vydání společného povolení a dále odstraňuje nepřesnosti a jistou nepřehlednost ve výčtu dokumentací, které jsou zákonem označené za projektovou dokumentaci.

K bodu 275 - § 160 odst. 3

S ohledem na vysokou technickou náročnost prací a požadovanou odbornou kvalifikaci jednotlivých pracovníků vyčleňuje návrh ze skupiny stavebních záměrů, které může provádět stavebník sám pro sebe svépomocí technickou infrastrukturu uvedenou v § 103 odst. 1 písm. e) bod 4 až 8, tj.

- nadzemní a podzemní komunikační vedení sítí elektronických komunikací, jejich antény a stožáry, včetně opěrných bodů nadzemního, nebo vytyčovací bodů podzemního komunikačního vedení, telefonní budky a přípojná komunikační vedení sítí elektronických komunikací a související komunikační zařízení, včetně jejich elektrických přípojek; s výjimkou budov;
- distribuční soustava v elektroenergetice⁶⁹⁾ s výjimkou budov;
- distribuční soustava v plynárenství⁶⁹⁾ s výjimkou budov a těžební plynovody⁶⁹⁾;
- rozvodné tepelné zařízení⁶⁹⁾ s výjimkou budov;

vedení sítí veřejného osvětlení, včetně stožárů a systémů řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky

K bodu 276 - § 163 odst. 2

Novelou se upřesňuje, co vše musí být zveřejněno na webu Ministerstva pro místní rozvoj po schválení politiky územního rozvoje nebo její aktualizace. Tím se zvyšuje nejen dostupnost informací, ale i transparentnost.

K bodu 277 a 278 - § 164 odst. 1

Nově se upravuje ukládání a zasílání tištěné podoby zásad územního rozvoje a právního stavu po jejich aktualizaci. Ve vytištěné podobě postačí orgánům poskytnout jen právní stav po aktualizaci zásad územního rozvoje, podle kterého rozhodují, zveřejnění vlastní aktualizace postačí na internetu, protože se zpracovává jen v rozsahu měněných částí (obdobně jako změny zákonů) a vše je pak obsahem právního stavu po aktualizaci (obdobně jako úplného znění zákona).

K bodu 279 - § 164 odst. 2

Tímto ustanovením se upřesňuje, že musí být na webu zveřejňovány i aktualizace zásad územního rozvoje a právní stav po jejich aktualizaci. Ustanovením se zvyšuje nejen dostupnost závazných dokumentací, ale i transparentnost (zejména ve vztahu k rozhodování).

K bodu 280 - § 165 odst. 1

Nově se upravuje ukládání a poskytování změn územního plánu, regulačního plánu a právního stavu po přijetí jejich změny. Přitom je dbáno i na vynakládání finančních prostředků jen v nezbytně nutné míře. Ve vytištěné podobě postačí orgánům poskytnout jen právní stav po změně, podle kterého rozhodují, zveřejnění vlastní změny postačí na internetu, protože se zpracovává jen v rozsahu měněných částí (obdobně jako změny zákonů) a vše je pak obsahem právního stavu po změně (obdobně jako úplného znění zákona).

K bodu 281 - § 165 odst. 3

Tímto ustanovením je odstraněn stav, kdy návrhy dokumentací v průběhu pořizování musí být zveřejňovány na internetu a vydaný územní plán, regulační plán, změny těchto dokumentací a právní stav zveřejňovány být nemusely. To způsobovalo komplikace vlastníkům pozemků a staveb, ale i dotčeným orgánům, kterým se uvedené dokumentace nezasílají. Zveřejňováním se zvýší transparentnost z pohledu občanů. Přitom zveřejňování dokumentací způsobem umožňujícím dálkový přístup odpovídá současným technologiím jejich zpracování a nezvyšuje náklady. Zveřejnění zajišťuje pořizovatel u obce, pro kterou byla dokumentace vydána (u regulačního plánu vydaného krajem zveřejňuje dokumentaci kraj).

K bodu 282 a 283 - § 166 odst. 3

Navrhovanou právní úpravou se odstraňuje stav, kdy územní studie musela být poskytována každému, kdo její pořizování navrhl (např. kterýkoliv občan obce); nově je poskytování vázáno

na úhradu nákladů. V druhé části ustanovení dochází ke zlepšení informačního servisu pro veřejnost o stavu a možnostech území, o podmínkách pro projektovou přípravu a realizaci staveb i pro jejich povolování. Zveřejňování územních studií způsobem umožňujícím dálkový přístup odpovídá současným technologiím jejich zpracování a nezvyšuje náklady.

K bodu 284 - § 167 odst. 2

Úprava reaguje na změnu příslušnosti k vedení společného územního a stavebního řízení, kdy nově vedle obecných stavebních úřadů povedou toto řízení také některé speciální stavební úřady podle § 15 a jiné stavební úřady podle § 16. Úprava reaguje též na případ, kdy je předmětem společného územního a stavebního řízení soubor staveb, který obsahuje stavby, k jejichž umístění nebo povolení jsou příslušné různé stavební úřady. V takovém případě stavební úřad, který vede společné územní a stavební řízení (podle stavby hlavní), zašle pravomocné společné povolení včetně ověřené projektové dokumentace těm stavebním úřadům, které jsou příslušné k umístění nebo povolení vedlejších staveb a jsou ve společném územním a stavebním řízení dotčenými orgány.

K bodu 285 a 286 - k § 171 odst. 1 a 3

Státní dozor se provádí převážně následně. Pořizování územně plánovací dokumentace však probíhá několik let a to v jednotlivých etapách, u kterých následná etapa navazuje věcně i právně na etapu předchozí. Jestliže je zjištěn rozpor s právními předpisy např. v etapě společného jednání s dotčenými orgány, je nesmyslné čekat na to, až proběhnou všechny následující etapy včetně vydání územně plánovací dokumentace a chybu odstraňovat až po několika letech. Obdobně jako je tomu v § 37 odst. 9 a v § 50 odst. 9 je možné pokračovat v pořizování územně plánovací dokumentace po odstranění nedostatků a potvrzení orgánů zjednání nápravy.

K bodu 287 a 288 - § 175 odst. 1

Konkretizuje se působnost ministerstva obrany jako dotčeného orgánu.

K bodu 289 až 291 - § 177 odst. 2 a 4

Navrhovaná úprava je legislativně technická, souvisí s opravou chyby ve stávajícím textu a dále s tím, že konkludentní souhlas s ohlášením již stavební zákon neobsahuje.

K bodu 292 až 303 - § 178 odst. 1, 2 a 4, § 179 odst. 5, § 180 odst. 1 a 2 § 181 odst. 4 a 6

Ustanovení § 178 až 183 upravují skutkové podstaty přestupků, správních deliktů a výše pokut a jsou zde provedeny legislativně technické úpravy ve vazbě na změny v zákoně. Návrh též reaguje na novelu přestupkového zákona v § 13 odst. 2 týkající se zvýšení pokut u blokového a příkazního řízení a ruší speciální úpravu ve stavebním zákoně.

K bodu 304 - § 184a a 184b

Žádost provést požadovaný stavební záměr podává osoba, které svědčí vlastnické právo; stavební úřad ověří toto právo v katastru nemovitostí dálkovým přístupem. Svědčí-li právo spolu s žadatelem více osobám, musí být žádost v případech běžné správy doložena souhlasem těch, jejichž podíly spolu s podílem žadatele tvoří většinu; u staveb lze za běžnou správu společné věci považovat opakující se udržovací práce, kterými se zabezpečuje dobrý stav stavby tak, aby nedocházelo ke znehodnocení stavby a co nejvíce se prodloužila její užitelnost. V ostatních případech, zejména u změny dokončené stavby provedením nástavby, přístavby, stavební úpravy či při změně účelu užívání stavby (ať podmíněné či nepodmíněné stavební činností), lze tuto změnu již považovat za mimořádnou správu

společné věci podle § 1129 občanského zákoníku, ke které je třeba alespoň dvoutřetinové většiny hlasů spoluvlastníků.

Souhlas vlastníka, nebo potřebné většiny spoluvlastníků dokládá též žadatel, který není vlastníkem stavby či pozemku, na kterém zamýšlí provést svůj stavební záměr. Pro účely vydání povolení nebo souhlasu stavebního úřadu postačí žadateli, který není sám vlastníkem, doložit prostý souhlas dotčených vlastníků, případně spoluvlastníků pozemků (u nových staveb či přístaveb) nebo vlastníků, případně spoluvlastníků stavby u změn dokončených staveb.

Pokud bude žadatelem změny dokončené stavby vlastník bytové jednotky, dokládá souhlas společenství vlastníků, nebo správce, pokud společenství vlastníků nevzniklo. Je třeba zohlednit specifický spoluvlastnický režim bytového spoluvlastnictví (§§ 1158 až 1222 občanského zákoníku). Právní úprava bytového spoluvlastnictví posiluje koncepci spoluvlastnictví nemovité věci, stejně jako je rozšířena správa domu, která podle § 1189 občanského zákoníku zahrnuje i činnosti spojené s přípravou a prováděním změn společných částí domu nástavbou, přístavbou, stavební úpravou nebo změnou v užívání.

Na postavení dotčených vlastníků jako účastníků uvedených správních řízení se nic nemění.

Vlastník, či všichni spoluvlastníci stavby nebo pozemku jsou vždy účastníky vedeného územního, stavebního, případně společného řízení. V rámci tohoto řízení mají právo účastnit se jednání, seznámit se s podklady rozhodnutí, podávat námítky či odvolání proti rozhodnutí. Všichni spoluvlastníci jsou tak informováni a je jim zachována možnost se k věci vyjádřit a konečné rozhodnutí ovlivnit.

Vyžadován je prostý, neověřený souhlas. Prostý souhlas lze považovat za zcela dostačující pro ochranu práv vlastníků pozemků dotčených výstavbou a zbytečně nezatěžuje stavební úřady ani účastníky řízení složitými civilně právními otázkami, které nejsou pro působnost stavebních úřadů rozhodné. Souhlas s požadovaným stavebním záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu dokumentace, nebo projektové dokumentace. Náležitosti situačních výkresů projektové dokumentace stanoví prováděcí vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Tento způsob vyjádření souhlasu platí již podle platné právní úpravy pro osoby, které by jinak byly účastníky řízení, kdyby se vedlo (například u ohlášení, u oznámení stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora). Pokud by v průběhu řízení vzal vlastník svůj souhlas zpět, jednalo by se o podstatnou vadu žádosti.

Dokládání souhlasu k provedení stavebního záměru nebo opatření je navrhováno shodně jak pro správní řízení (např. územní, stavební, společné), tak pro postupy stavebního úřadu, které nejsou správním řízením (např. vydávání územního souhlasu, ohlášení, veřejnoprávní smlouva).

Souhlas není potřeba dokládat, je-li stavební záměr podle stavebního nebo jiného zákona titulem pro vyvlastnění, a potřebná práva k pozemku nebo stavbě, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, lze vyvlastnit. Je na investorovi, aby před zahájením realizace stavby či opatření získal soukromoprávní titul.

V § 184b se navrhuje výslovně vyjádřit vazbu na zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a jeho úpravu navazujícího řízení. Navazujícím řízením podle § 3 písm. g) uvedeného zákona může být podle okolností více řízení upravených ve stavebním zákoně, např. územní řízení, stavební řízení, společné řízení, řízení o změně stavby před dokončením, dodatečné povolení stavby či opakované stavební řízení. S ohledem na skutečnosti, že řízení podle stavebního zákona jsou ovládána koncentrační zásadou, kdy účastníci řízení mohou své námítky uplatňovat v určené lhůtě nebo při ústním jednání, je-li vedeno, zavádí se shodná zásada také pro uplatnění připomínek veřejnosti v navazujících řízeních.

Je třeba rozlišovat účast veřejnosti v navazujícím řízení podle zákona č. 100/2001 Sb., kde navrhovaná úprava chybí, a účastí veřejnosti v řízení podle stavebního zákona, která je možná

pouze v územním řízení a to pouze v případě, že pro dané území není vydán územní plán; uplatňování připomínek veřejnosti v tomto řízení je upraveno v § 89.

K bodu 305 - § 190 odst. 1 a 2

V případě stanovení správních obvodů obecných stavebních úřadů prováděcím právním předpisem, by mělo dojít ke sladění správních obvodů obecných stavebních úřadů se správními obvody obcí s rozšířenou působností. Obecné stavební úřady tak nebudou vykonávat působnost ve správních obvodech, ve kterých vykonávaly působnost k 31. prosinci 2006.

Existence § 190 odst. 2 způsobovala problémy v praxi, kdy mezi sebou koordinační veřejnoprávní smlouvu uzavírala na jedné straně obec, která vykonává působnost stavebního úřadu a na druhé straně obec, která tuto funkci nemá, což vzbuzovalo pochybnosti o zákonnosti takto uzavíraných veřejnoprávních smlouvách. Namísto ustanovení § 190 odst. 2 stavebního zákona lze využít obecnou úpravu § 63 zákona o obcích.

K bodu 306 - § 193

Jedná se o legislativně technické úpravy vyvolané změnami a úpravami textu příslušných ustanovení zákona.

K bodu 307 - § 194 písm. e)

Cílem navrhovaného řešení je vypuštění zmocnění pro Hlavní město Prahu, které je opravňuje stanovit nařízením vydaným v přenesené působnosti obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze. Toto oprávnění zakotvené ustanovením § 194 písm. e) stavebního zákona však zakládá nerovnost mezi Prahou a ostatními vyššími územně samosprávnými celky, které takovou pravomoc nemají, byť v oblasti přenesené působnosti. V praxi naplňování tohoto zmocnění vedlo k nesystémovým a naprosto neodůvodněným odchylkám mezi požadavky na výstavbu v Praze a v ostatních částech republiky. O nadbytečnost a nesystémovost tohoto oprávnění svědčí též aktuální situace v hl. m. Praze. K právní úpravě obecných požadavků na využívání území a technických požadavků na stavby v hl. m. Praze je nutné zdůraznit následující.

Vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy o obecných požadavcích na výstavbu v hl. m. Praze v zásadě korespondovala s požadavky upravenými v celostátních právních předpisech. Odchytky oproti celostátní právní úpravě byly jen nepatrné a týkaly se především oblasti využívání území, nikoli technických požadavků na stavby. V oblasti regulace využívání území byla odchylná právní úprava na území hl. m. Prahy zpravidla přísnější a týkala se výhradně pražských specifíků (např. požadavků na parkování). Tato vyhláška byla s účinností od 1. 10. 2014 nahrazena nařízením č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hl. m. Praze. Účinnost tohoto nařízení však muselo MMR pozastavit pro jeho rozpor se zákonem a to k 16. 1. 2015. Podle tohoto nařízení se i s ohledem na jeho přechodná ustanovení v Praze postupovalo jen velmi krátkou dobu. Po pozastavení účinnosti se v Praze při povolování výstavby postupovalo částečně podle celostátních předpisů a částečně podle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy. Aplikace celostátních ustanovení, konkrétně vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby a vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, probíhá bez problémů. Praxe tak ukazuje, že umísťovat a projektovat stavební záměry na území hlavního města Prahy lze bez problému i na základě celostátně platných prováděcích vyhlášek ke stavebnímu zákonu. Pražská specifika lze řešit prostřednictvím územně plánovací dokumentace event. aplikací výjimečných ustanovení. Pro stavební úřady, projektanty a další odbornou veřejnost je zamýšlená konsolidace stavebního práva nespornou výhodou spočívající v jednodušší orientaci v právních předpisech.

Hl. m. Praha za účelem zjednání nápravy požadované v rozhodnutí MMR o pozastavení účinnosti nařízení č. 11/2014 Sb. připravilo návrh nového nařízení, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hl. m. Praze, který byl přijat dne 27. 5. 2016 s účinností od 1. 8. 2016. Rozhodnutí MMR o pozastavení účinnosti nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy však požadovalo zjednání nápravy ve lhůtě do 16. 4. 2016, z tohoto důvodu MMR podalo po uplynutí lhůty pro zjednání nápravy návrh na zrušení nařízení č. 11/2014 Sb. hlavního města Prahy Ústavnímu soudu. Rada hl. m. Prahy schválila nové „Pražské stavební předpisy“ – nařízení, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hl. m. Praze (Pražské stavební předpisy) dne 27. 5. 2016, kterým se s účinností od 1. 8. 2016 dojde k zrušení pozastavených původních Pražských stavebních předpisů. Tím sice bude zjednána náprava požadovaná MMR, nicméně situace v oblasti výstavby bude v Praze velmi komplikovaná, neboť na základě přechodných ustanovení nově přijatých „Pražských stavebních předpisů“ se bude v Praze postupovat podle 4 prováděcích předpisů regulujících technické požadavky na stavby a podle 4 prováděcích předpisů upravujících požadavky na využívání území (vyhláška č. 26/1999 Sb., hl. m. Prahy, Nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy, vyhláška č. 268/2009 Sb., vyhláška č. 501/2006 Sb., nové Pražské stavební předpisy). V případě postupu podle zrušeného nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy přitom nelze vyloučit další komplikace a spory, neboť podle judikatury ESD bez řádného splnění notifikační procedury (nařízení č. 11/2014 Sb. hl. m. Prahy nebylo notifikováno a bylo tedy přijato postupem, který odporoval zákonu) nemohou být vnitrostátní technické předpisy členského státu vůbec účinné vůči soukromým osobám a rovněž ani soukromá osoba, pro niž bude plnění technického předpisu podstatné, nemůže jeho plnění a dodržování vyžadovat vůči jiné soukromé osobě (srov. C-194/94 ve CIA Security International SA v. Signalson SA and Securitel Sprl., dále C-443/98 Unilever Italia SpA v. Central Food SpA, nebo C-20/05 Karl Josef Wilhelm Schwibbert).

Současný nevyhovující stav, který umožňuje odchýlnou úpravu technických požadavků na stavby a obecných požadavků na využívání území v Praze, lze hodnotit jako nesystémový a nevyhovující nejen s ohledem na výše uvedenou aktuální situaci v Praze. Naplňování tohoto zmocnění vede k nesystémovým a naprosto neodůvodněným odchylkám mezi požadavky na výstavbu v Praze a v ostatních částech republiky.

Na tomto místě předkladatel považuje za důležité zdůraznit, že zákonné zmocnění ke stanovení obecných požadavků na využívání území sice umožňuje Praze si v souladu se stavebním zákonem upravit například obecné požadavky na vymezení ploch s rozdílným způsobem využití, odstupové vzdálenosti staveb, avšak neopravňuje Prahu právním předpisem upravit strukturu a obsah Územního plánu hlavního města Prahy. Závažnějším problémem Pražských stavebních předpisů se však ukázalo být naplňování zmocnění při stanovení technických požadavků na stavby, neboť všechny stavby musí splnit základní požadavky, kterými jsou mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost, ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochrana proti hluku, bezpečnost při užívání a úspora energie a tepelná ochrana. V neposlední řadě je třeba si uvědomit, že garantem za stanovení jednotných technických požadavků na stavby v rámci celé České republiky je stát. V konečném důsledku tak snížení stanovení technických požadavků na stavby nařízením hlavního města Prahy, které stávající právní úprava umožňuje, je způsobilé snížit požadavky na stavby ve zbytku České republiky, neboť zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ukládá povinnost uvést technické normy do souladu s právními předpisy, a tedy úpravu normových hodnot podle nejnižšího standardu stanoveného právním předpisem, tedy i nařízením hl. města Prahy.

Dalším důvodem k odnětí zmocnění hl. m. Praze je odpovědnost státu za plnění požadavků plynoucích z práva EU. Garantem plnění těchto požadavků je stát, který je také odpovědný vůči EU. Nemá však mechanismy umožňující vynucení plnění těchto požadavků hlavním

městem Prahou, byť v přenesené působnosti. Právní úprava technických požadavků na stavby přitom upravuje podmínky pro použití stavebních výrobků, resp. pro jejich zabudování do stavby, a tím stanoví též technické požadavky na stavby. Tato oblast je harmonizována unijním právem. Např. v průběhu notificačního řízení k návrhu nových Pražských stavebních předpisů, Evropská komise shledala jedno ustanovení návrhu v rozporu s unijním právem (konkrétně se Směrnicí 2009/42/ES o spotřebičích plyných paliv), a návrh musel být upraven. Stejně tak v případě schválení nové směrnice EU, odpovídá za její správnou transpozici stát, který však nemá jakýkoliv mechanismus, kterým by vynutil splnění transpoziční povinnosti na hl. m. Praze.

Ministerstvo pro místní rozvoj neshledává věcné důvody pro odchylnou úpravu požadavků na výstavbu v Praze oproti zbytku České republiky, naopak považuje tyto odchylky za nesystémové a neodůvodněné. Řešení pražských specifik v případě obecných požadavků na využívání území je možné důsledným využíváním nástrojů územně plánovací dokumentace, ve výjimečných případech též aplikací ustanovení o výjimkách z obecných požadavků na využívání území. Důvody pro odchylnou úpravu technických požadavků na stavby MMR neshledává žádné a vyhláška č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy, která upravovala v Praze technické požadavky na stavby do 30. 9. 2014, obsahovala odchylky oprati celostátní úpravě jen v minimální míře. Základní požadavky na stavby, kterými jsou mechanická odolnost a stabilita, požární bezpečnost, ochrana zdraví osob a zvířat, zdravých životních podmínek a životního prostředí, ochrana proti hluku, bezpečnost při užívání a úspora energie a tepelná ochrana musí být v rámci celé ČR shodné, neexistuje důvod pro odlišný standard ochrany obyvatel Prahy oproti obyvatelům jiné části ČR.

K čl. II - přechodná ustanovení

K bodu 1

U územních studií (a dosud využívaných urbanistických studií, územních generelů a územních prognóz), o kterých byly vloženy údaje do evidence územně plánovací činnosti, má pořizovatel do 8 let od vložení dat prověřit tyto studie z hlediska jejich aktuálnosti, jinak budou z evidence vypuštěny a nebudou smět být dále využívány. U nejstarších studií však v době nabytí účinnosti změny zákona 8 let již uplyne, proto je pro ně stanovena reálná lhůta pro prověření. Současně přechodné ustanovení musí reagovat na skutečnost, že starší studie pořizovaly různé orgány a některé z nich již nemají kompetence orgánů územního plánování. Proto je jednoznačně stanoveno, které orgány územního plánování prověření zajistí.

K bodu 2

O úhradě zpracování jednotlivých územně plánovacích dokumentací se rozhoduje při rozhodnutí příslušného zastupitelstva o pořízení této dokumentace, proto je jako rozhraní mezi dosavadním a novým režimem voleno toto datum. U politiky územního rozvoje vláda rozhodne o pořízení aktualizace na základě zprávy o jejím uplatňování za uplynulé období. Vzhledem k tomu, že vláda schválila poslední aktualizaci 14. dubna 2015, nelze zpětně na tuto aktualizaci aplikovat nový režim úhrad. Další rozhodnutí vlády o řádné aktualizaci politiky územního rozvoje lze očekávat až v roce 2019, na ní stejně jako na případnou mimořádnou aktualizaci se již nový režim úhrad bude vztahovat.

K bodu 3

Zkrácené postupy aktualizací a změn územně plánovacích dokumentací spočívají v jiných postupech na začátku a nezměněných postupech v závěru pořizování. Pro odstranění pochybností při pořizování již zahájených aktualizací a změn se stanovuje úkon, od kterého se nebudou využívat nové postupy a pořizování se dokončí podle dosavadního postupu, protože

by již došlo jen k minimální úspoře času za cenu výkladových komplikací a nebezpečí vzniku nezákonností při aplikaci prvoinstančními úřady.

K bodu 4

V uvedených případech již není možné vázat účinnost na zveřejnění právního stavu po aktualizaci nebo změně, protože ke zveřejnění dokumentace již došlo.

K bodu 5

Stanovují se lhůty, do kdy musí být zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup zásady územního rozvoje a jejich aktualizace, vydané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Bude jen minimum případů, kdy tak krajské úřady dosud neučinily.

K bodu 6

Povinnost po každé aktualizaci územního plánu zpracovat právní stav (po novele úplné znění) je dána § 55 odst. 5 zákona již od 1. ledna 2007. Proto by zveřejnění dokumentací způsobem umožňujícím dálkový přístup, vydaných po tomto datu, nemělo být problémem. Pokud nebyl právní stav po změně zpracován, musí tak být učiněno formou zpracování úplného znění bez zbytečných odkladů, protože dokumentace není nezpochybnitelným podkladem pro rozhodování. Regulačních plánů vydaných po 1. lednu 2007 je relativně málo a jen u minima z nich byla vydána jejich změna. Proto v drtivé většině případů postačí zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup vydaný regulační plán.

K bodu 7

Uvedené územně plánovací dokumentace obcí byly schvalovány do 31. 12. 2006 a mají být nahrazeny novými dokumentacemi nejpozději do 31. 12. 2020, jinak pozbydou platnosti. Vzhledem k uvedené skutečnosti nebude vyžadováno zpracování úplného znění, pokud bude vedeno řízení spojené s veřejným projednáním, které je poslední etapou pořizování před vydáním nové dokumentace. Pokud však uvedená podmínka nebude splněna, není předpoklad brzkého vydání nové dokumentace a úřady územního plánování a krajské úřady se při svém rozhodování neobejdou bez úplného znění uvedených dokumentací.

K bodu 8

Podmínkou pro to, aby byly územní studie, urbanistické studie, územní generely a územní prognózy podkladem pro činnosti uvedené v § 25 zákona, je nejen ověření jejich aktuálnosti podle bodu 1 těchto přechodných ustanovení, ale i jejich zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup podle bodu 8.

K bodu 9

Ustanovení odstraňuje pochybnosti o tom, zda lze právní stav pořízený před nabytím účinnosti této novely stavebního zákona považovat dočasně za úplné znění.

K bodu 10 a 11

Z důvodů právní jistoty stavebníků a předvídatelnosti postupu, který si zvolili, a z důvodů jednotnosti výkonu veřejné správy je zachován princip dokončení všech zahájených řízení a postupů, které nejsou správním řízením, podle dosavadní právní úpravy.

K bodu 12

Přechodné ustanovení řeší situace, kdy bylo vydáno závazné stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí před účinností novely. V těchto případech nelze aplikovat novelizovanou právní úpravu, tj. integrovaný postup územního řízení nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, v jehož rámci by bylo teprve vydáno závazné stanovisko EIA. Pro

případy, kdy bylo vydáno stanoviska EIA nebo byla prodloužena platnost již vydaného stanoviska do účinnosti novely, budou řízení dle stavebního zákona navazujícími řízeními a bude se postupovat podle stávající právní úpravy v samostatných postupech.

K bodu 13

Toto přechodné ustanovení zajistí právní jistotu pro oznamovatele záměrů, kteří již mají k záměru vydáno stanovisko EIA, nebo kterým stanovisko EIA bude vydáno v procesech EIA zahájených před účinností novely. Na základě tohoto přechodného ustanovení investor bude vědět, že závazné stanovisko EIA bude předkládat jako přílohu žádosti a bude srozuměn, že úprava zavedená novelou, tj. územní řízení s procesem EIA a společné řízení s procesem EIA se jej nebude týkat, jelikož mu již bylo závazné stanovisko EIA vydáno. Zároveň se zdůrazňuje, že se i v těchto případech na investora vztahuje použití příslušných ustanovení týkajících se navazujících řízení.

K bodu 14

Z důvodů právní jistoty stavebníků a předvídatelnosti postupu, který si zvolili, je zachován princip, že stavební záměry, které jsou podle dosavadní úpravy stavebního zákona zahrnuty ve výčtu stavebních záměrů vedeném v § 103, a na které bylo vydáno územní rozhodnutí nebo územní souhlas anebo uzavřena veřejnoprávní smlouva územní rozhodnutí nahrazující přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, bude možné realizovat na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlas anebo veřejnoprávní smlouvy územní rozhodnutí nahrazující.

K bodu 15

Pokud bylo řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vydaného podle stavebního zákona zahájeno již před nabytím účinnosti tohoto zákona, nebrání jeho meritornímu projednání skutečnost, že návrh na zrušení opatření obecné povahy byl podán po uplynutí 1 roku od nabytí účinnosti opatření obecné povahy.

K bodu 16

Přechodné ustanovení stanoví pravidla pro dokončení správních řízení a postupů, která nejsou správním řízením po zrušení § 190 odst. 2.

K části druhé – změna zákona o požární ochraně

K bodu 1 - § 7 odst. 3

Nástupní plochy jsou řešeny v projektové dokumentaci stavby, u které je vykonáván státní požární dozor a vydáváno závazné stanovisko. Při povolování takové stavby do užívání je pak kontrolováno plnění podmínek závazného stanoviska. Praxe však přináší řadu případů, kdy v důsledku prodeje pozemku, pronájmu nebo prostou neznalostí místních poměrů dojde k zanedbání údržby a pozbytí funkčnosti nástupní plochy (není provedeno adekvátní značení - dopravní značka B 29 „Zákaz stání“, nástupní plocha je využívána k jiným účelům - např. parkování nebo odstavení vozidel). V nejhorších případech může dojít k úplnému zániku nástupní plochy, protože je zde umístěna např. jiná stavba.

Přijetím navrhovaného znění ustanovení § 7 odst. 3 zákona o PO se očekává eliminace výše popsanych závadných stavů, díky pevně zakotvené povinnosti udržovat nástupní plochu v požadovaném, tedy provozuschopném stavu.

K bodu 2 - § 24 odst. 1

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědný za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úrovně. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 3 - § 31

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona, zejména na zavedení společného řízení, vydávání společného povolení a na změny v § 104 stavebního zákona.

Nově stanovená velikost zastavěné plochy u rodinných domů a staveb pro rodinnou rekreaci 200 m² je analogická k limitované velikosti zastavěné plochy v kodexu ČSN, kdy vzniká zvýšený požadavek na posouzení z hlediska požární bezpečnosti (např. posouzení nosných konstrukcí, zdroje požární vody).

Původní text také neodpovídal současně právní úpravě týkající se požadavků uvádění stavebních výrobků na trh. Tato činnost je plně v kompetenci subjektů dle nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, ve znění nařízení č. 312/2005 Sb. Podobně typové schválení zařízení dálkového přenosu je

primárně určeno pro účely HZS ČR. Ministerstvo vnitra – generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR v současné době již vydává typová schválení možného použití k těmto zařízením. Proto je žádoucí mít tuto kompetenci zakotvenou v právní úpravě.

Výkon státního požárního dozoru je současnou právní úpravou limitován na posuzování předložených podkladů pouze v rozsahu požárně bezpečnostního zařízení. Pro pochopení stavby jako celku, logických a funkčních vazeb navrhovaných zařízení a technologií ve vztahu k požární bezpečnosti stavby, je proto nutné při výkonu státního požárního dozoru vycházet z kompletních podkladů tj. včetně výkresové dokumentace.

K bodu 4 - § 32

Doplnění textu z hlediska rozsahu výkonu státního požárního dozoru pro Ministerstvo vyplývá ze změny § 31 odst. 1 písm. d).

K bodu 5 - § 95

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona a na změny výkonu státního požárního dozoru. Do řízení vedených podle stavebního zákona nebudou uplatňována rozhodnutí, ale závazná stanoviska podle správního řádu, při pořizování regulačního plánu budou uplatňována stanoviska podle § 4 odst. 2 stavebního zákona.

K části třetí – změna zákona o státní památkové péči

K bodu 1 - § 14 odst. 2

Povinnost doložení závazného stanoviska obecního úřadu obce s rozšířenou působností se nově vztahuje i na krátkodobé stavby či krátkodobá zařízení.

K bodu 2 - § 14 odst. 4

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K bodu 3 - § 26 odst. 3

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědný za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle

dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části čtvrté – změna horního zákona

K bodu 1 až 3 a 5 - § 19 a 33

Navržená úprava umožňuje obecně aplikovat závazné stanovisko k umístění stavby nejen v územním řízení, ale také v nově zavedeném společném řízení, resp. ve společném povolení.

K bodu 4 - § 19 odst. 3

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části páté – změna zákona o geologických pracích

K bodu 1 - § 13 odst. 4

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení

působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 2 - § 25

Navržená úprava reaguje na navedení společného řízení a společného povolení ve změně stavebního zákona.

K části šesté – změna zákona o ochraně přírody a krajiny

K bodu 1 - § 8

S ohledem na požadavek na zjednodušení a zrychlení projednávání stavebních záměrů povolovaných v územním řízení, v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, společném řízení nebo společném řízení s posouzením vlivů na životní prostředí se vydání povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les nahrazuje vydáním závazného stanoviska orgánu ochrany přírody. Závazné stanovisko bude podkladem pro tato řízení a obsah závazného stanoviska bude povolující orgán (stavební úřad) povinen převzít do výrokové části povolujícího rozhodnutí. Zákonné podmínky pro vydání závazného stanoviska budou totožné jako pro vydávání povolení ke kácení.

K bodu 2 a 3 - § 43 odst. 2 a 4

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle

dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 4 až 12 - § 45h a 45i

V § 45i zákona č. 114/1992 Sb. jsou provedeny změny, které odrážejí uvedenou změnu fází posuzování záměrů – tj. i posuzování „naturových“ záměrů bude probíhat souběžně s výše uvedenými řízeními s posuzováním vlivů. Záměry a koncepce, u nichž orgán ochrany přírody nevyloučí významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, musí být posouzeny podle tohoto zákona a zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Doplnění na konci odstavce 1 reaguje na změnu podkladů, na základě kterých se bude orgán ochrany přírody vyjadřovat z hlediska vlivu na soustavu Natura 2000 v případě zkrácených postupů aktualizací zásad územního rozvoje a změn územních plánů. Dochází tak k provázání se změnou stavebního zákona.

Celý proces posouzení záměru podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí bude třeba provést v případě, že tak stanoví (odůvodněný písemný) závěr zjišťovacího řízení (viz § 7 odst. 7 souběžně předkládaného návrhu novely zákona č. 100/2001 Sb.). Varianty záměru bude investor povinen zpracovat ještě před zahájením zjišťovacího řízení.

Směrnice o stanovištích (92/43/EHS) předpokládá zajištění kompenzačních opatření až po prokázání naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu na projektu (a pokud není k dispozici žádné alternativní řešení). Nadále proto platí, že o kompenzačních opatřeních bude rozhodovat orgán ochrany přírody, který v tomto řízení zároveň posoudí převažující veřejný zájem (obdobně je kompetence posuzovat převažující veřejný zájem svěřena orgánům ochrany přírody v řízení o výjimkách z územní resp. druhové ochrany podle § 43 a 56 zákona č. 114/1992 Sb.). Hledání veřejného zájmu zároveň není předmětem EIA, jediná možnost, kdy je možné na základě výsledku posouzení a před stanovením kompenzačních opatření poměřit veřejný zájem, je v rámci řízení o stanovení kompenzačních opatření, které vede orgán ochrany přírody. Ten si v rámci řízení obstará podklad od investora záměru a posoudí, zda jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem na ochraně konkrétní lokality.

V souladu s dikcí směrnice 92/43/EHS musí být uložená kompenzační opatření zajištěna před realizací záměru. Skutečnost, že provedená kompenzační opatření jsou plně funkční, potvrdí vyjádřením orgán ochrany přírody. Vyjádření orgánu ochrany přírody není rozhodnutím ani závazným stanoviskem, jde o vyjádření podle části čtvrté správního řádu. Uložení kompenzačních opatření je důvodem pro stanovení odkladu vykonatelnosti rozhodnutí, kterým se záměr schvaluje, a to ke dni vydání vyjádření orgánu ochrany přírody, kterým bude zajištění kompenzačních opatření potvrzeno (viz korespondující ustanovení § 91i odst. 4 a § 94r návrhu novely stavebního zákona).

K bodu 13 - § 67

Obdobně jsou v § 67 provedeny změny, které reflektují změnu fází posuzování záměrů. Dosud mohl orgán ochrany přírody uložit povinnost provést biologické hodnocení, pokud toto hodnocení nebylo součástí posuzování vlivů na životní prostředí (§ 67 odst. 2 platného znění zákona č. 114/1992 Sb.). Vzhledem ke skutečnosti, že nově nebude hodnocení EIA podkladem pro navazující řízení, ale bude probíhat souběžně s nimi, je třeba zajistit předchozí posouzení závažných zásahů do obecné ochrany přírody a krajiny, do zvláště chráněných území a do zvláštní druhové ochrany. Hodnocení vlivů na zájmy chráněné zákonem č. 114/1992 Sb. je povinen investor zajistit předem na svůj náklad (viz také § 17 odst. 1 a 2

zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí), přičemž toto hodnocení bude použito jako součást posouzení vlivů na životní prostředí.

K bodu 14 a 15 - § 76

S ohledem na dosavadní zkušenosti s vydáváním povolení ke kácení obcemi I. typu se navrhuje přesunout veškerou agendu povolování kácení dřevin na pověřené obecní úřady (obce II. typu). Účelem je zajistit zkvalitnění výkonu státní správy v této agendě.

K bodu 16 - § 79 odst. 4

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 17 - § 79

Kompetenční ustanovení – náležitosti posouzení koncepcí nebo záměrů, u nichž orgán ochrany přírody svým stanoviskem nevyloučí významný vliv podle § 45h odst. 1, stanoví Ministerstvo životního prostředí vyhláškou.

K bodu 18 - § 90

V § 90 se doplňuje formálně procesní vazba na nový typ rozhodnutí podle stavebního zákona (společné povolení).

K části sedmé – změna zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou

zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části osmé – změna zákona o dani z nemovitých věcí

K bodu 1 - § 4 odst. 1 písm. o)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu působnosti stavebních úřadů u staveb na dráze dle stavebního zákona a zákona o drahách. Stavby na dráze již nebudou náležet do působnosti speciálního stavebního úřadu, nýbrž nově do působnosti obecných stavebních úřadů. Pro stavby drah je ponechána působnost speciálního stavebního úřadu, kterým je drážní správní úřad. Pojmem „stavební úřad“ je tak pro účely daně z nemovitých věcí nutné rozumět jak speciální stavební úřad, tak obecný stavební úřad.

Cílem navrhované úpravy je zachování stávajícího rozsahu osvobození od daně z pozemků. Uvedené osvobození od daně z pozemků se vztahuje na pozemky zastavěné jakoukoliv stavbou podle stavebního zákona, která je stavbou drah nebo stavbou na dráze, pokud je tato stavba v souladu s kolaudačním rozhodnutím nebo kolaudačním souhlasem stavebního úřadu užívána k veřejné dopravě.

K bodu 2 a 3 - § 6 odst. 3

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona spočívající v zavedení společného řízení a vydávání společného povolení. Vzhledem k tomu se navrhuje doplnit vymezení stavebního pozemku o společné povolení.

K bodu 4 - § 9 odst. 1 písm. j)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu působnosti stavebních úřadů u staveb na dráze dle stavebního zákona a zákona o drahách. Osvobození od daně ze staveb a jednotek se vztahuje jak na zdanitelné stavby drah, tak na stavby na dráze, pokud jsou v souladu s kolaudačním rozhodnutím nebo kolaudačním souhlasem stavebního úřadu užívány k veřejné dopravě.

Stavbou dráhy se podle zákona o drahách rozumí stavba cesty určená k pohybu drážních vozidel a stavba, která rozšiřuje, doplňuje, mění nebo zabezpečuje dráhu bez ohledu, zda je v obvodu dráhy či nikoliv. Podle prováděcí vyhlášky k zákonu o drahách jsou (mimo jiné) součástí dráhy budovy a zařízení určené k organizování, zabezpečení a řízení drážní dopravy a k uspokojování přepravních potřeb a poskytování služeb spojených s přepravou veřejnosti, včetně inženýrských sítí nutných k jejich provozování.

K bodu 5 - § 9 odst. 1 písm. j)

Navrhovaná úprava reaguje na změnu působnosti stavebních úřadů u staveb na dráze dle stavebního zákona a zákona o drahách. Stavby na dráze již nebudou náležet do působnosti speciálního stavebního úřadu, nýbrž nově do působnosti obecných stavebních úřadů. Pro stavby drah je ponechána působnost speciálního stavebního úřadu, kterým je drážní správní úřad. Pojmem „stavební úřad“ je tak pro účely daně z nemovitých věcí nutné rozumět jak speciální stavební úřad, tak obecný stavební úřad.

Cílem navrhované úpravy je zachování stávajícího rozsahu osvobození od daně ze staveb a jednotek.

Uvedené osvobození zdanitelných staveb od daně ze staveb a jednotek se vztahuje na zdanitelné stavby, které jsou stavbou drah nebo stavbou na dráze, pokud jsou tyto stavby v souladu s kolaudačním rozhodnutím nebo kolaudačním souhlasem stavebního úřadu užívány k veřejné dopravě.

K části deváté -změna zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů

K bodu 1 a 2 - § 38l odst. 1 písm. c) a d)

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části desáté – změna zákona o dráhách

K bodům 1 a 4 - § 4 a § 7

V návaznosti na změny navrhované ve stavebním zákoně se doplňuje společné povolení, jako jeden z možných výsledků řízení podle stavebního zákona a dosavadní pojmy se nahrazují pojmem „kolaudace“.

K bodu 2 - § 7

V návaznosti na změny navrhované ve stavebním zákoně se doplňuje společné řízení, jako typ řízení, který bude u dané stavby připadat v úvahu.

K bodům 3, 5 až 7 - § 7 a § 9

Sjednocuje se postup posuzování a povolování staveb, které mají být umístěny v určité vzdálenosti od dráhy, a nejedná se o stavby dráhy. S ohledem na podobné podmínky a rozsah posuzování se navrhuje sjednotit postup jak pro stavby na dráze, tak pro stavby umístěné částečně v obvodu dráhy nebo v ochranném pásmu dráhy. Navrhuje se posuzovat tyto stavby formou závazného stanoviska drážního správního úřadu, který bude posuzovat možnost znemožnění či narušení bezpečného a plynulého provozu dráhy a její ochrany. Drážní správní úřad zůstává speciálním stavebním úřadem pro stavby dráhy, u ostatních staveb bude mít postavení dotčeného orgánu, který vydává závazná stanoviska.

K bodu 8 - § 56

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují

podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části jedenácté – změna zákona o vnitrozemské plavbě

K bodu 1 - § 5a

V návaznosti na změny provedené ve stavebním zákoně se navrhuje reformulace ustanovení upravujícího posuzování staveb, které jsou umístěny v blízkosti sledované vodní cesty. V zásadě se jedná o formální textové úpravy, okruh posuzovaných staveb se nemění, stejně jako příslušný úřad, kterým je plavební úřad, závazné stanovisko si od něj vyžádá žadatel.

K bodu 2 - § 41

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části dvanácté – změna lesního zákona

K bodu 1 - § 49 odst. 5

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statutem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědný za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 2 - § 58

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona, kde se zavádí nový typ řízení – společné řízení, jehož výsledkem je společné povolení.

K části třinácté – změna zákona o pozemních komunikacích

K bodům 1 a 18 - § 10 a § 40

Nově vkládaný odstavec reaguje na možnost vedení společného řízení podle stavebního zákona, dle výběru žadatele. V případě, že by se toto řízení mělo vést o stavbě, u které je nutné řešit i připojování pozemních komunikací, lze povolení podle § 10 nahradit závazným stanoviskem dotčeného orgánu získaným až v tomto řízení. Postup pro posouzení věci zůstává shodný jako u povolení. V případě, že by si v téže věci žadatel již opatřil pravomocné povolení silničního správního úřadu, bude sloužit jako podklad k žádosti o vydání společného povolení a v téže věci již nebude možné vydat nové závazné stanovisko.

K bodům 2 až 6 - § 16

V návaznosti na změny navrhované ve stavebním zákoně se doplňuje společné řízení, jako typ řízení, který bude u dané stavby připadat v úvahu.

K bodům 7 až 13 - § 18g

V těchto ustanoveních se provádějí pouze terminologické změny navazující na změny ve stavebním zákoně - doplňuje se společné řízení a společné povolení, pojem kolaudační souhlas se nahrazuje pojmem kolaudace.

K bodu 14 - § 30

V návaznosti na změny navrhované ve stavebním zákoně se doplňuje společné povolení, jako jeden z možných výsledků řízení podle stavebního zákona

K bodu 15 a 16 - § 32

S ohledem na zkušenosti s praktickou aplikací povolování staveb v ochranném pásmu pozemních komunikací se navrhuje doplnit, že povolení vydané silničním právním úřadem je nutné získat už k umístění stavby, nikoli až k jejímu provedení. S ohledem na význam a účel tohoto ustanovení a ochranného pásma jako takového je nepochybné, že silniční správní úřad by měl posuzovat i ty stavby v ochranném pásmu, které nepodléhají stavebnímu povolení či odhlášení ale podléhají územnímu rozhodnutí. Zároveň není účelné, aby v územním rozhodnutí byla umístěna do ochranného pásma stavba, která následně pro stavební řízení povolení silničního správního úřadu nezíská, popř. jej získá za podmínek, které nebude možné splnit v návaznosti na její umístění.

K bodu 17 - § 32

Nově vkládaný odstavec 3 reaguje obdobně jako v otázce připojování pozemních komunikací na možnost vedení společného řízení podle stavebního zákona, dle výběru žadatele. I zde bude možné povolení nahradit závazným stanoviskem dotčeného orgánu získaným až v tomto řízení. Postup pro posouzení věci zůstává shodný jako u povolení. V případě, že by si v téže věci žadatel již opatřil pravomocné povolení silničního správního úřadu, bude sloužit jako podklad k žádosti o vydání územního rozhodnutí, stavebního povolení nebo společného povolení a v téže věci již nebude možné vydat nové závazné stanovisko.

K bodu 19 a 20 - § 40

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 21 - § 46

Změna je vyvolána navrženou úpravou § 10

K části čtrnácté – změna zákona o civilním letectví

K bodu 1 - § 3

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 2 - § 36 odst. 4

V návaznosti na změny navržené ve stavebním zákonu se dosavadní pojmy nahrazují pojmem „kolaudace“.

K části patnácté – změna zákona o oceňování majetku

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části šestnácté – změna veterinárního zákona

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části sedmnácté – změna zákona o nouzových zásobách ropy

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části osmnácté – změna zákona o hlavním městě Praze

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části devatenácté – změna o integrovaném záchranném systému

K bodu 1 - § 7

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědný za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 2 - § 10 odst. 6

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části dvacáté – změna zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

K bodu 1 - § 77

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K bodu 2 - § 80

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části dvacáté první – změna zákona o hospodaření energií

K bodu 1 a 2 - § 7

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K bodu 3 až 6 - § 13

Navržená úprava zpřesňuje formulace tak, aby se působnost Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra jako dotčených orgánů při ochraně zájmů chráněných zákonem o hospodaření s energií u vybraných staveb (staveb Ministerstva vnitra a staveb důležitých pro obranu státu) vztahovala na všechny postupy podle stavebního zákona.

K části dvacáté druhé – změna energetického zákona

K bodu 1 - § 16 písm. g)

Upravuje se působnost Ministerstva průmyslu a obchodu jako dotčeného orgánu v procesu pořizování územního plánu.

K bodu 2 až 4 a 5 - § 46, § 68, § 69 a § 87

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona, na zavedení společného povolení. Bude-li vydáno společné povolení, územní rozhodnutí o umístění stavby se nevydává.

K části dvacáté třetí – změna zákona o posuzování vlivů na životní prostředí

Obecně

Změna zákona o posuzování vlivů na životní prostředí navazuje na změnu stavebního zákona, která zavádí územní řízení s posouzením vlivů na životní prostředí a společné územní a stavební řízení s posouzením vlivů na životní prostředí (dále jen „společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí“), v jejichž rámci bude proces posuzování vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví (proces EIA) probíhat. K dalším úpravám dochází v důsledku snahy o zjednodušení a zkrácení procesu EIA; jedná se např. o změny institutu posudku, který by měl sloužit především jako podklad pro rozhodování příslušného úřadu, zajišťující odborné a objektivní oponentní posouzení dokumentace EIA, a změny veřejného projednání, které bude možno nařídit pouze v případě nestavebních záměrů (v případě stavebních záměrů lze nařídit veřejné ústní jednání podle stavebního zákona). Výhradním cílem předložené novely je reflektovat změny stavebního zákona a vyřešit další otázky související s integrací. Ačkoli původním cílem bylo provést transpozici směrnice 2014/52/EU, kterou byla revidována směrnice 2011/92/EU (tj. směrnice EIA), v rámci nyní předložené novely, s ohledem na velmi napjatý harmonogram a rozsah ustanovení, která bude třeba transponovat, nebylo možno transpozici v daném čase připravit. Dalším důvodem pro oddělení obou novelizací byla skutečnost, že zatímco předložená, velmi rozsáhlá novela byla vypracována za účelem zjednodušení a zrychlení povolovacího procesu a její přijetí je vázáno

na vnitrostátně stanovené priority a lhůty, primárním cílem transpoziční novely je zajistit soulad české právní úpravy s evropským právem, a to v pevně dané transpoziční lhůtě. Transpozice revidované směrnice EIA proto bude provedena samostatnou novelou, ve které budou rovněž obsaženy další úpravy reflektující snahu o zjednodušení a zkrácení procesu EIA, původně obsažené v předložené novele (na základě doporučení Legislativní rady vlády byly otázky, které bezprostředně nesouvisí se zavedením integrovaného modelu, přesunuty do transpoziční novely).

K bodu 1 - § 3 písm. g)

Za navazující řízení by měla být považována pouze ta řízení, která naplňují definici § 3 písm. g) ZPV a ve kterých se s konečnou platností rozhoduje o otázkách životního prostředí; pouze v těchto řízeních může objektivně dojít ke změnám, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí. Za účelem předejití jakýmkoli pochybnostem je proto v návrhu výslovně uvedeno, že kolaudační řízení není navazujícím řízením.

K bodu 2 - § 6 odst. 5

V důsledku zavedení územního a společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, do kterých bude proces EIA integrován, bude dokumentace EIA součástí dokumentace pro tato řízení. V případě záměrů, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zákona o ochraně přírody a krajiny mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti (tzv. naturové záměry), je proto nezbytné, aby bylo vždy provedeno zjišťovací řízení, v jehož rámci by bylo možno případně vyhodnotit varianty záměru, vyplývá-li z § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny nezbytnost jejich zpracování. Kromě případů mezistátního posuzování proto nebude ani v těchto případech možné předložit rovnou dokumentaci a bude vždy nutno nejprve provést zjišťovací řízení tak, aby do řízení s posouzením vlivů mohla být předložena již pouze jediná varianta.

K bodu 3 - § 6 odst. 6

Vzhledem ke skutečnosti, že doposud proces EIA předcházel ostatním navazujícím řízením, bylo dle dosavadní úpravy možné řešit otázku tzv. naturových záměrů a případnou povinnost navržení dalších variant jak v rámci zjišťovacího řízení, tak v rámci procesu EIA. V důsledku integrace procesu EIA do územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí a společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je nezbytné, aby byly vlivy na naturová území a případné varianty (pokud jejich zpracování požaduje § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny) vyhodnoceny ještě předtím, než bude podána žádost o vydání rozhodnutí v těchto řízeních, tzn. v rámci zjišťovacího řízení. Vzhledem k tomu, že stavební záměry tvoří převážnou většinu posuzovaných záměrů, je tento postup zakotven obecně, tedy i pro záměry, pro něž je proces EIA veden před zahájením ostatních navazujících řízení. Pokud stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 45i ZOPK nevyloučí významný vliv na naturová území, je oznamovatel povinen opatřit posouzení provedené osobou se zvláštní autorizací a přiložit jej k oznámení. Pokud z požadavků § 45i odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny vyplývá povinnost zpracování variant, je nezbytné, aby i tyto varianty byly autorizovanou osobou posouzeny ještě před zahájením zjišťovacího řízení a závěry tohoto posouzení byly zapracovány do oznámení.

K bodu 4 - § 6 odst. 7

Jedná se o formální změny v návaznosti na změny § 6 odst. 6 a § 16 ZPV.

K bodu 5 - § 7 odst. 2

Jedná se o změnu formálního charakteru, kterou dochází k uvedení použité formulace do souladu se zákonem o ochraně přírody a krajiny.

K bodu 6 - § 7 odst. 4

Vzhledem k tomu, že ve zjišťovacím řízení mohou být řešeny i poměrně složité nebo rozsáhlé záměry, zákon připouští překročení lhůty, nejdéle však o 25 dnů (celková 70-denní lhůta je rovněž v souladu s revidovanou směrnicí EIA, která připouští maximální lhůtu 90 dnů s možností jejího prodloužení za stanovených podmínek). Pro případy posuzování jednodušších záměrů zůstává zachována lhůta 45 dnů. Oproti stávající úpravě dochází dále k formální změně (upřesnění názvosloví). Vzhledem ke skutečnosti, že závěr zjišťovacího řízení má dvě formy (odůvodněný písemný závěr/rozhodnutí), je nutné jej v tomto ustanovení označovat obecným (společným) názvem.

K bodu 7 - § 7 odst. 7 a 8

Pokud posouzení autorizované osoby vyloučí významný negativní vliv záměru na naturové území, není již nezbytné, aby bylo toto posouzení součástí dokumentace EIA. Je však žádoucí výslovně do zákona zakotvit oprávnění příslušného úřadu požadovat, aby toto posouzení součástí dokumentace bylo, a to zejména v případech, kdy byly v rámci zjišťovacího řízení k otázkám problematiky vlivů na naturová území vzneseny závažné výhrady ze strany připomínkových míst. Případné přetrvávající pochybnosti o správnosti a objektivitě posouzení provedeného autorizovanou osobou tak mohou být odstraněny (či případně potvrzeny) oponentním posouzením zajištěným příslušným úřadem na základě ustanovení § 9 ZPV (posudek).

Oznamovatel předkládá záměr ve variantách, pokud to uzná za vhodné, nebo pokud mu to ukládá zákon (§ 6 odst. 6 ZPV + § 45i ZOPK). Cílem zjišťovacího řízení je posoudit všechny předložené varianty v souladu s § 7 odst. 1 až 3 ZPV a vyhodnotit, které varianty jsou z hlediska vlivů na životní prostředí přijatelné (jinými otázkami, např. ekonomickými hledisky, otázkami potřebnosti záměru či převahy veřejného zájmu, se příslušný úřad nezabývá). Příslušný úřad stanoví pořadí jednotlivých variant, případně stanoví, které z variant nepodléhají procesu EIA, neboť nemohou mít významný vliv na životní prostředí, a které naopak provedení procesu EIA vyžadují, či které varianty jsou rovnocenné. Je samozřejmě na volbě investora, kterou variantu se rozhodne realizovat. Již po provedeném zjišťovacím řízení však bude mít informaci o tom, která ze zvažovaných variant je z pohledu životního prostředí přijatelná a tedy i potenciálně bezproblémová, pokud jde o povolení záměru v navazujících řízeních. Pokud je vyžadován proces EIA pro všechny varianty, výběr varianty uvedené v závěru zjišťovacího řízení na prvním místě přirozeně neznamena následné vydání souhlasného stanoviska EIA.

K bodu 8 - § 8 odst. 1 a 2

Jedná se především o formální úpravy související se změnou pojmů a zveřejňováním dokumentů dle § 16 ZPV. S ohledem na rozvoj techniky se v současné době zpracovává dokumentace EIA vždy primárně v elektronické podobě. Na rozdíl od dokumentace pro jiná řízení (např. stavební), kde část dokumentace může být v určitých případech vypracována pouze v listinné podobě (zejména její výkresová část), zde již v praxi nedochází k situacím, kdy by dokumentaci EIA nebylo možno předkládat též v elektronické podobě. Zároveň je nezbytné do zákona výslovně zakotvit povinnost příslušného úřadu informovat o vrácení dokumentace k doplnění nebo přepracování dotčené územní samosprávné celky, které následně zajistí vyvěšení této informace na svých úředních deskách podle § 16 odst. 2 ZPV.

K bodu 9 - § 8 odst. 6

K vypuštění poslední věty ustanovení § 8 odst. 6 ZPV dochází s ohledem na změny ustanovení § 9, v důsledku kterých již nebude posudek samostatně zveřejňován a odpadne možnost se k němu vyjadřovat. Rovněž věta druhá, dle které je dokumentace neprodleně předána zpracovateli posudku, je nadbytečná, neboť tato povinnost je již obsažena v ustanovení odstavce 2.

K bodu 10 - § 9 odst. 2

Oznámení slouží jako prvotní informace ze strany oznamovatele o tom, že hodlá realizovat záměr. V případech, kdy je požadováno provedení procesu EIA, jsou veškeré údaje uvedené v oznámení podrobněji rozpracovány v dokumentaci EIA, která je vypracována pro účely provedení procesu EIA. Vzhledem ke skutečnosti, že proces EIA je veden k záměru popsanému v dokumentaci EIA, je rozhodujícím výchozím dokumentem pro zpracování posudku dokumentace EIA, nikoli oznámení, neboť některé aspekty záměru v něm uvedené mohly být změněny na základě požadavků závěru zjišťovacího řízení a záměr popsaný v dokumentaci EIA se tak může od záměru popsaného v oznámení značně lišit. Oznámení, které se tímto stává překonaným a dále nevyužitelným, nelze proto pro účely zpracování posudku považovat za relevantní podklad.

K bodu 11 - § 9 odst. 7

Účelem institutu posudku je objektivně a odborně posoudit dokumentaci a poskytnout tak příslušnému orgánu podklad pro vydání stanoviska EIA. Vzhledem ke skutečnosti, že posudek je určen příslušnému úřadu, bylo v souladu se zásadami rychlosti a hospodárnosti vypuštěno ustanovení o možnosti podávání připomínek ze strany dalších subjektů, v důsledku čehož dojde ke zkrácení procesu EIA. Posudek bude i nadále zveřejňován v IS EIA na základě ustanovení § 16 ZPV.

K bodu 12 - § 9 odst. 8 až 10

K vypuštění těchto ustanovení dochází v důsledku úpravy veřejného projednání a vypuštění možnosti podávat připomínky k posudku.

K bodům 13a 14 - § 9a odst. 1 a 2

Jedná se o formální úpravy související se změnami ustanovení § 9, § 16 a § 17 ZPV.

K bodům 15 a 16 - § 9a odst. 3 a 4

V důsledku integrace procesu EIA do územního řízení a společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí nebude možno v těchto řízeních předkládat stanovisko EIA v žádosti o vydání rozhodnutí. V případě postupu podle ustanovení § 10 ZPV, který upravuje specifika procesu EIA vedeného v rámci těchto řízení, se proto tento požadavek zákona neuplatní. Vyloučení aplikace ustanovení věty druhé odst. 3 se vztahuje pouze na řízení, do kterých je proces EIA integrován (tj. územní nebo společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí), nikoli i na ostatní navazující řízení, která jsou nebo budou k danému záměru vedena – v těchto případech je oznamovatel povinen stanovisko EIA přiložit k žádosti o vydání rozhodnutí.

K bodům 17 a 18 - § 9b odst. 1 písm. a) a c)

Navrhovaná obecná formulace reflektuje skutečnost, že v případě integrace procesu EIA do územního nebo společného řízení s posouzením vlivů nebude v době zahájení řízení záměr ještě posouzen v procesu EIA.

K bodu 19 - § 9e

Dochází k upřesnění požadavků na podporující podpisovou listinu, kterou prokazuje dotčená veřejnost splnění podmínky podpory nejméně 200 osob podle § 3 písm. i) bodu 2 ZPV.

K bodu 20 - obecně k § 10

Nová ustanovení § 10 ZPV upravují postup v případě, že se jedná o záměr, který podléhá povolení podle stavebního zákona (tzv. „stavební záměr“). Aplikace § 10 ZPV je proto odvislá od úpravy stavebního zákona, který stanoví, kdy se vede územní nebo společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí – do těchto řízení bude proces EIA integrován. Na rozdíl od ostatních, nestavebních záměrů (např. těžebních), kde bude nejprve třeba provést proces EIA a pak zahájit povolovací proces, bude zde proces EIA proveden až po zahájení územního nebo společného řízení s posouzením vlivů.

Ačkoli budou tato řízení zahájena ještě před provedením procesu EIA, jedná se o navazující řízení ve smyslu ustanovení § 3 písm. g) ZPV, neboť naplňují definici v něm obsaženou (je v nich vydáno rozhodnutí podle zvláštních předpisů, které povoluje umístění nebo provedení záměru posouzeného v procesu EIA). Byť tedy řízení s posouzením vlivů na životní prostředí časově navazovat na proces EIA nebudou, rozhodnutí v nich vydaná již ano. Předkladatel si je vědom skutečnosti, že pojem navazující řízení může být v tomto případě do jisté míry zavádějící, neboť vzbuzuje dojem časové návaznosti, nicméně se jedná o zažitý pojem. Z definice navíc žádná časová posloupnost navazujícího řízení nevyplývá (lze ji dovodit pouze ve vztahu k rozhodnutí jako výsledku navazujícího řízení, které musí být vydáno na podkladě stanoviska EIA, tedy logicky až poté, co je stanovisko EIA vydáno). Územní nebo společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je tudíž navazujícím řízením ve smyslu ustanovení § 3 písm. g) ZPV a pokud zvláštní úprava § 10 ZPV nestanoví jinak, vztahují se na něj příslušná ustanovení ZPV (§ 9b – 9d). Vzhledem ke skutečnosti, že v důsledku integrace bude dokumentace pro řízení s posouzením vlivů předkládána souběžně s dokumentací EIA, nemůže dojít ke změnám záměru mezi záměrem, který byl posouzen, a záměrem, který je v daném řízení povolován. Z tohoto důvodu odpadá nutnost ověření změn záměru a je proto vyloučena i aplikace ustanovení § 9a odst. 4 a 5 ZPV.

Pro úplnost je třeba uvést, že předkladatel uvažoval i změnu pojmu „navazující řízení“ na „povolovací řízení“ (obecnější pojem, neindikuje časovou návaznost, je rovněž používán ve směrnici EIA), nicméně z důvodu možných výkladových a aplikačních nejasností, nutnosti formulace přechodných ustanovení atd. nebyla tato úprava provedena.

K bodu 20 - § 10 odst. 1

Nový § 10 ZPV je aplikován v případě, kdy je proces EIA integrován do územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí. Jedná se tedy pouze o případy stavebních záměrů, které jsou povolovány v těchto řízeních. Proces EIA je v rámci těchto řízení veden paralelně s tím, že příslušný úřad postupuje podle § 10 ZPV a ostatních ustanovení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jejichž aplikaci § 10 ZPV nevylučuje (tam, kde jsou ostatní ustanovení ZPV výslovně vyloučena, obsahují ustanovení § 10 vlastní úpravu). Ustanovení § 10 ZPV zohledňují specifika vyplývající z výše uvedené integrace a zakotvují odchylky oproti standardnímu postupu. Při provádění procesu EIA k těmto záměrům proto postupuje příslušný úřad v součinnosti se stavebním úřadem, který některé z výše uvedených řízení vede.

K bodu 20 - § 10 odst. 2

Dle požadavků unijního práva je nezbytné, aby byl záměr posouzen v celém rozsahu; jeho rozdrobování na menší části (tzv. salámování), jež by ve svém důsledku mohlo znamenat i absenci posouzení záměru, je nepřípustné. Z tohoto důvodu je nutné výslovně do zákona zakotvit, že záměr je třeba posoudit jako celek i tehdy, kdy jej investor hodná realizovat po částech nebo etapách. Proto v případě, že je do územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí předložena pouze část nebo etapa záměru, který jako celek naplňuje některý z bodů přílohy č. 1 k zákonu, je nutné zpracovat dokumentaci EIA (nikoliv kompletní dokumentaci pro řízení s posouzením vlivů na životní prostředí) k celému záměru.

K bodu 20 - § 10 odst. 3

Ustanovení § 10 odst. 3 spolu s odst. 4 ZPV vylučuje aplikaci obecných ustanovení § 8 ZPV a samostatně upravuje požadavky na dokumentaci EIA, která se zpracovává v případech integrace procesu EIA do územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí; dokumentace EIA zde tvoří součást dokumentace pro tato řízení. Ve fyzické podobě bude dokumentace EIA tvořit nedílnou součást dokumentace pro řízení s posouzením vlivů na

životní prostředí, v elektronické podobě bude předkládána jako samostatný soubor, neboť pouze dokumentace EIA bude zveřejňována v informačním systému EIA.

K bodu 20 - § 10 odst. 4

Ustanovení zachovává možnost příslušného úřadu vrátit dokumentaci EIA k přepracování, pokud nesplňuje náležitosti stanovené zákonem. Dokumentaci EIA stavební úřad zasílá příslušnému úřadu k posouzení ještě před zahájením územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí; v případě, že dokumentace EIA nesplňuje požadované náležitosti, příslušný úřad tuto skutečnost sdělí stavebnímu úřadu a oznamovateli ve lhůtě 10 pracovních dnů. Oznamovatel má v takovém případě možnost obrátit se přímo na příslušný úřad a konzultovat s ním potřebné úpravy dokumentace EIA. Pokud má dokumentace pro územní nebo společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí veškeré náležitosti stanovené jak ZPV, tak stavebním zákonem, sdělí příslušný úřad stavebnímu úřadu okruh dotčených správních úřadů a dotčených územních samosprávných celků podle ZPV a stavební úřad oznámí zahájení řízení podle stavebního zákona.

K bodu 20 - § 10 odst. 5

Na základě oznámení o zahájení územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí příslušný úřad zveřejní dokumentaci EIA podle ustanovení § 16 ZPV a zašle ji zpracovateli posudku. Zpracovatel posudku se účastní veřejného ústního jednání podle stavebního zákona, bylo-li nařízeno. V případě, že příslušný úřad dojde k závěru, že s ohledem na charakter záměru není účast zpracovatele posudku na veřejném ústním jednání nutná, může od tohoto požadavku upustit. Vzhledem ke skutečnosti, že žádost se podává u stavebního úřadu, jsou připomínky veřejnosti rovněž adresovány tomuto úřadu, a to ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení, která v souladu s požadavky ZPV a unijního práva činí minimálně 30 dnů. Poté, co uplyne lhůta pro podání připomínek a námitek podle stavebního zákona, předá stavební úřad výsledky projednání příslušnému úřadu, který je do 5 dnů předá zpracovateli posudku.

K bodu 20 - § 10 odst. 6

V případě integrace procesu EIA do územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je rovněž nutno zachovat požadavky mezistátního posuzování záměrů, jež mohou mít přeshraniční vlivy. Vzhledem ke skutečnosti, že mezistátní konzultace mohou trvat různě dlouhou dobu, neboť úprava lhůt v sousedních státech může být odlišná a provedení mezistátních konzultací závisí z převážné části i na domluvě mezi jednotlivými státy, nelze vždy odhadnout délku jejich trvání a stanovit maximální dobu pro jejich provedení. Mezistátní konzultace budou proto zahájeny příslušným úřadem ihned po zahájení řízení. Po obdržení žádosti zašle stavební úřad příslušnému úřadu žádost a dokumentaci EIA; v případě, že záměr podléhá mezistátnímu procesu EIA, sdělí příslušný úřad tuto skutečnost stavebnímu úřadu ve stejné lhůtě, ve které posuzuje splnění náležitostí dokumentace EIA, a zahájí postup podle § 13 odst. 3 a 4 ZPV.

K bodu 20 - § 10 odst. 7

§ 10 odst. 7 ZPV vylučuje aplikaci obecných ustanovení § 9 odst. 2 a 3 ZPV a samostatně upravuje požadavky na posudek. Doba pro zpracování posudku (obdobně jako v případě standardního procesu EIA) počíná běžet v okamžiku, kdy jsou zpracovateli posudku doručeny připomínky dotčených orgánů a veřejnosti, které příslušnému orgánu zašle stavební úřad a které se označují jako výsledky projednání podle stavebního zákona, a vyjádření dotčeného státu při mezistátním posuzování (jedná-li se o záměr s přeshraničními vlivy). Obdobně jako v případě obecné úpravy v § 9 odst. 3 ZPV připouští zákon o posuzování vlivů na životní prostředí překročení této lhůty ve vyjmenovaných případech.

K bodu 20 - § 10 odst. 8

§ 10 odst. 8 ZPV vylučuje aplikaci obecných ustanovení § 9a odst. 1 a 2 ZPV a samostatně upravuje požadavky na stanovisko EIA. Stanovisko EIA zasílá příslušný úřad stavebnímu úřadu, dotčeným správních úřadům, dotčeným územním samosprávným celkům a oznamovateli a zveřejní jej podle § 16 ZPV. Ustanovení rovněž vylučuje použití § 9a odst. 4 ZPV (*coherence stamp*), neboť v případě, kdy bude proces EIA integrován do územního nebo společného řízení, nemůže ke změnám záměru docházet (dokumentace pro navazující řízení zde bude předkládána zároveň s dokumentací EIA, tj. záměr, který bude posouzen, bude zároveň předmětem navazujícího řízení). Ke změnám záměru může samozřejmě dojít v případě, že investor zvolí cestu odděleného územního a stavebního řízení; ustanovení § 10 odst. 8 ZPV však vylučuje aplikaci *coherence stamp* pouze v tom řízení, do kterého je proces EIA integrován (tj. územní nebo společné), nikoli v ostatních navazujících řízeních – ve stavebním řízení a případných dalších navazujících řízeních proto budou ustanovení § 9a odst. 4 a 5 ZPV aplikována.

K bodu 20 - § 10 odst. 9

Ustanovení navazuje na § 10 odst. 2 ZPV, který předpokládá, že v případě, že je předmětem územního nebo společného řízení pouze část nebo etapa stavebního záměru, dokumentace se zpracovává k celému stavebnímu záměru. Stanovisko EIA tak bude vydáno k celému stavebnímu záměru a stane se podkladem pro navazující řízení ke všem jeho částem nebo etapám (pro ostatní části nebo etapy tak již nebude vedeno územní nebo společné řízení s posouzením vlivů, neboť stanovisko EIA již bylo vydáno, nýbrž standardní územní, stavební, nebo společné řízení, které budou navazujícími řízeními ve smyslu ustanovení § 3 písm. g) ZPV.

K bodu 20 - § 10 odst. 10

Vzhledem ke skutečnosti, že může dojít ke změně příslušného úřadu, je nezbytné, aby byl stavební úřad, jenž vede územní nebo společné řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, o této skutečnosti informován.

K bodu 21 - § 10c odst. 2

V důsledku vypuštění § 6 odst. 6 ZPV je nezbytné zavést legislativní zkratku v § 10c odst. 2 ZPV.

K bodu 22 - § 16

Změna zohledňuje dosavadní praxi, kdy jsou veškeré dokumenty pořizované v rámci procesu EIA a SEA předkládány v elektronické podobě a kompletně zveřejňovány v IS EIA. § 16 odst. 1 ZPV vyjmenovává informace a dokumenty, které zveřejňuje příslušný úřad. Tyto informace a dokumenty jsou na základě příslušných ustanovení ZPV zasílány dotčeným územním samosprávným celkům, které jsou povinny o nich informovat veřejnost prostřednictvím svých úředních desek, neprodleně poté, co jsou jim doručeny; i nadále tedy nejsou povinny vyvěšovat kompletní znění všech zaslaných dokumentů, jež by bylo s ohledem na jejich rozsah technicky neproveditelné, a pouze zveřejnit požadované informace s uvedením, kde a kdy je možno do nich nahlížet.

K bodům 23 a 24 - § 17

Ke zrušení obligatorního veřejného projednání dochází na základě vyhodnocení dosavadní praxe, dle které není konání veřejného projednání vždy nezbytné, neboť v mnoha případech se osoby z řad veřejnosti vůbec nedostaví nebo nevznáší žádné připomínky. Veřejné projednání tak v mnoha případech znamená pouze neúměrné vynaložení nákladů na zajištění potřebných pracovníků a prostor pro jeho konání, z něhož nevzejdou poznatky využitelné v procesu EIA. V souladu se zásadou hospodárnosti a efektivit je za účelem snížení administrativní náročnosti proto ustanovení § 17 ZPV upraveno tak, že veřejné projednání se koná pouze v případě záměrů, které nejsou povolovány v nově zavedeném integrovaném modelu (tj. ve

kterém je možno nařídit veřejné ústní jednání podle stavebního zákona), je-li příslušným úřadem nařízeno.

K bodům 25 a 26 - § 18 odst. 1 a 3

Jedná se v zásadě o formální úpravy. V důsledku úprav § 17 a zavedení § 10 odst. 8 ZPV dochází k úpravě potřebných odkazů.

K bodům 27 a 28 - § 21 a 22

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statutem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodům 29 a 30 - k příloze č. 3 a 4

Úprava vychází z připomínkování návrhu a dřívějších dokumentů k problematice úprav stavebního zákona. Účelem je ve vztahu k provozovateli jednoznačně artikulovat základní požadavky nejlepších dostupných technik (BAT) co nejdříve v povolovacím procesu – tj. již v procesu posuzování vlivů na životní prostředí (EIA).

Tímto postupem se neoslabuje proces integrovaného povolování (IPPC), protože stále zbývá nejnáročnější proces překlacení principů BAT do dílčích závazných podmínek provozu a proces případného udělování výjimek. Nicméně již v procesu EIA by mělo být rámcově doloženo, že zařízení v hodnocené podobě má technicky schopnost dosahovat úrovně emisí (a dalších parametrů) spojených s BAT. Případně by mělo být známo, že zařízení tuto schopnost nemá a k provozu je nutné získání příslušných nenárokových výjimek v IPPC.

Požadavek by neměl být chápán jako extenzivní a není předpoklad, že by porovnání zacházelo do detailů srovnatelných s IPPC. Nevzniká tudíž zcela nový požadavek (u významných zařízení je srovnání s BAT zpracováváno už nyní, technické řešení ve vztahu k environmentální legislativě také není novým elementem). Postupem se velmi významně sníží riziko, že v IPPC budou formulovány požadavky, které nebudou konzistentní s výstupem EIA, případně dojde k nesprávnému pochopení požadavků BAT ze strany provozovatele.

Předpokládá se, že k této části povolení se bude vyjadřovat povolovací orgán IPPC jako dotčený orgán s tím, že mu bude při zpracovávání vyjádření na jeho žádost v některých

případech asistovat CENIA, česká informační agentura životního prostředí. Tento způsob odborné podpory státní správy na úseku IPPC a BAT je již nastaven ve stávající podobě zákona o integrované prevenci. V rámci IPPC by mělo zavedení navrhovaného postupu vést k snížení náročnosti posuzování aplikace BAT, protože by byla část již pokryta v procesu EIA. Pokud se týče náročnosti IPPC a EIA jako celku, tak z odborného hlediska (posouzení BAT) je nárůst agendy minimální, pouze může dojít ke zvýšení počtu administrativních kroků souvisejících s vyjadřováním v procesu EIA u povolovacího orgánu IPPC. Nicméně orgán IPPC se k EIA vyjadřuje již nyní, takže tento nárůst bude zanedbatelný.

K bodu 31 - k příloze č. 6

K vypuštění bodu 8 části II. Odůvodnění dochází v důsledku úpravy § 9 ZPV (vypuštění možnosti vyjadřovat se k posudku).

K přechodným ustanovením - obecně

Přechodná ustanovení vycházejí z obecně platných zásad, které dovodila judikatura ústavního soudu, tedy že nové procesní právo (a jeho změny) platí ode dne nabytí účinnosti nové právní úpravy i pro řízení zahájená přede dnem nabytí jeho účinnosti s tím, že právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti nové právní úpravy, zůstávají zachovány. S výjimkou situací, které jsou řešeny v přechodných ustanoveních, se v souladu s těmito zásadami již zahájená zjišťovací řízení a posuzování dokončí podle nové právní úpravy.

K bodu 1

Vzhledem ke skutečnosti, že doposud proces EIA předcházel ostatním navazujícím řízením, bylo dle dosavadní úpravy možné řešit otázku tzv. naturových záměrů a případnou povinnost navržení dalších variant jak v rámci zjišťovacího řízení, tak v rámci procesu EIA. V důsledku integrace procesu EIA do územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je nezbytné, aby byly vlivy na naturová území a případné varianty (pokud jejich zpracování požaduje § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny) vyhodnoceny ještě předtím, než bude podána žádost o vydání rozhodnutí v těchto řízeních, tzn. v rámci zjišťovacího řízení. Novelizované ustanovení § 6 odst. 6 ZPV proto zakotvuje povinnost přiložit k oznámení posouzení oprávněné osoby a zpracovat oznámení ve variantách, pokud z požadavků § 45i odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny vyplývá povinnost jejich zpracování. Varianty jsou následně v souladu s novelizovaným ustanovením § 7 odst. 8 ZPV vyhodnoceny v závěru zjišťovacího řízení.

Přechodná ustanovení jsou formulována pouze ve vztahu ke stavebním záměrům, které jsou povolovány v územním nebo společném řízení s posouzením vlivů na životní prostředí, do kterých se záměr předkládá již pouze v jediné variantě. Zjišťovací řízení ke stavebním záměrům zahájená na podkladě oznámení, na která se vztahují požadavky ustanovení § 6 odst. 6 ZPV a ve kterých tyto požadavky nebyly splněny, bude v souladu s obecnou zásadou uvedenou výše nezbytné doplnit potřebné podklady a opětovně předložit oznámení záměru v souladu s požadavky nového § 6 odst. 6 ZPV (veškeré kroky zjišťovacího řízení, které již byly učiněny, tak bude nutno zopakovat) tak, aby mohla být problematika vlivu na lokality soustavy Natura vyřešena v závěru zjišťovacího řízení a investor mohl jít následně cestou územního nebo společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí.

V případě, že již byl vydán závěr zjišťovacího řízení (avšak ještě nebyl zahájen proces EIA), ve kterém uvedené požadavky nebyly naplněny a nedošlo tedy ani k vyhodnocení variant v závěru zjišťovacího řízení tam, kde je to nezbytné, bude oznamovateli umožněno vést samostatný proces EIA a následně podat žádost o vydání rozhodnutí podle stavebního zákona (ať už územního a stavebního, nebo společného) za předpokladu, že do dvou let od nabytí účinnosti této novely předloží dokumentaci EIA splňující požadavky zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Přechodná ustanovení dopadají na velmi malý okruh záměrů, tj. pouze tzv. naturové záměry, ke kterým již v době nabytí účinnosti novely byl vydán závěr zjišťovacího řízení, avšak dosud nebyl zahájen proces EIA (pokud již byl proces EIA zahájen, varianty budou řešeny v jeho rámci, bez ohledu na to, zda bude dokončen dle dosavadní nebo nové právní úpravy).

V případě absence uvedeného přechodného ustanovení by došlo k praxi velmi obtížně řešitelným situacím, kdy by již mohl být vydán závěr zjišťovacího řízení s požadavkem na zpracování variant. Proces EIA však již bude integrován do územního nebo společného řízení s posouzením vlivů, v důsledku čehož by byl investor nucen opakovat zjišťovací řízení nebo vypracovat kompletní dokumentaci pro územní nebo společné řízení ve variantách, což by bylo velmi nákladné.

Přechodná ustanovení na druhou stranu připouští, aby v případě ostatních (nestavebních) naturových záměrů, které nejsou povolovány podle stavebního zákona, byly varianty řešeny až v rámci procesu EIA.

K bodu 2

V případě zahájených procesů EIA bude aplikace nové právní úpravy záviset na fázi, ve které se proces EIA nachází. S ohledem na změnu právní úpravy posudku a veřejného projednání se proces EIA v případě, že již příslušný úřad obdržel posudek, dokončí dle dosavadní právních předpisů. Použití novelizovaných ustanovení tak bude redukováno na případy posuzování, ve kterých dosud příslušný úřad neobdržel posudek.

K části dvacáté čtvrté – změna lázeňského zákona

K bodu 1 - § § 35 odst. 2

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 2 - § 37

Úprava je prováděna v souvislosti se změnou zákona o integrované prevenci, podle které integrované povolení již není vydáváno před stavebním povolením, ale až před uvedení stavby do užívání.

K bodu 3 - § 43

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části dvacáté páté – změna zákona o odpadech

K bodu 1 - § 14 odst. 5

Důvodem změny daného ustanovení je navrhovaná změna stavebního zákona, podle které bude ve stanovených případech namísto kolaudačního souhlasu vydáváno kolaudační rozhodnutí.

K bodu 2 - § 72

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodům 3 až 5 - § 79 odst. 4 a 5

U vyjádření úřadu obce s rozšířenou působností (ORP) podle § 79 odst. 4 písm. b) se navrhuje změna na formu závazného stanoviska. Vymezení předmětu tohoto závazného stanoviska reflektuje navrhované zavedení společného povolení. Změnou na formu závazného stanoviska dochází k posílení postavení dotčených orgánů na úseku odpadového hospodářství v řízeních podle stavebního zákona. Současně tím dochází ke sjednocení právní úpravy s právní úpravou v zákoně o ochraně ovzduší, kde podle § 11 odst. 3 ORP vydává závazné stanovisko k

územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

K bodu 6 - § 79 odst. 6

Upřesňuje se vymezení ORP místně příslušného k vydání závazného stanoviska a vyjádření podle § 79 odst. 4. Upřesnění bylo vhodné vzhledem k tomu, že ne vždy se závazné stanovisko resp. vyjádření týkají zařízení určeného k nakládání s odpady.

K bodu 7 - § 82 odst. 2

Změny v první větě navazují na navrženou změnu v § 79 odst. 4, spočívající v tom, že vyjádření ORP podle § 79 odst. 4 písm. b) nově bude mít formu závazného stanoviska.

Doplnění věty na konci odstavce souvisí s navrženou změnou zákona o integrované prevenci. Podle navrhované úpravy může být integrované povolení vydáno před i po vydání stavebního povolení či společného povolení, a to podle volby provozovatele zařízení uvedené v žádosti o vydání integrovaného povolení. Současně práva a povinnosti ze stavebního povolení nebo společného povolení nelze začít vykonávat dříve, než integrované povolení nabude právní moci.

K části dvacáté šesté – změna vodního zákona

K bodům 1 a 2 - § 9

V dosavadním průběhu legislativního projednávání návrhu zákona nedošlo v případě souboru staveb, kde stavbou vedlejší je stavba vodního díla, která vyžaduje povolení k nakládání s vodami, ke shodě s připomínkovými místy, jsou proto předkládány dvě varianty.

Varianta I – soubor staveb, kde stavbou vedlejší je stavba vodního díla, která vyžaduje povolení k nakládání s vodami, nelze projednat ve společném řízení, nepočítá se s úpravou § 9 vodního zákona.

Varianta II – soubor staveb, kde stavbou vedlejší je stavba vodního díla, která vyžaduje povolení k nakládání s vodami, lze projednat ve společném řízení a povolení k nakládání s vodami vydané vodoprávním úřadem bude dokládáno v tomto řízení. Tato varianta musí být zohledněna i vodním zákonem, proto je navrhována úprava § 9.

K bodům 3 až 5 - § 15

Navržená úprava § 15 odst. 3 reaguje na návrh novely stavebního zákona, která zrušuje § 120 stavebního zákona. Dále se zrušuje text o ukládání povinnosti předložení povolení k provozování vodoprávním úřadem ve stavebním povolení nebo veřejnoprávní smlouvě. Toto je nahrazeno uložením povinnosti vodním zákonem.

Navržené ustanovení § 15 odst. 4 nahrazuje zrušenou část textu odstavce 3. Povinnost předložit spolu s žádostí o vydání kolaudačního souhlasu ke stavbám vodovodních řadů, vodárenských objektů, úpraven vody, kanalizačních stok včetně kanalizačních objektů nebo čistíren odpadních vod, které jsou součástí vodovodů nebo kanalizací pro veřejnou potřebu, povolení k jejich provozování, nebude ukládat vodoprávní úřad v povolení stavby či veřejnoprávní smlouvě, ale je stanovena vodním zákonem.

K bodu 6 - § 108

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje

povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statutem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodům 7 až 9 - § 115 odst. 2

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení a se zrušením institutu oznámení záměru započít s užíváním stavby.

K bodům 10 a 11 - § 119 odst. 4 písm. h) a k § 125d odst. 4 písm. h)

Navržená úprava odstraňuje chybu, která vznikla v obou pozměňovaných ustanoveních zřejmě nedopatřením při novelizaci vodního zákona zákonem č. 150/2010 Sb. Ve vládním návrhu novely vodního zákona byl v obou případech uveden správný odkaz na § 59 odst. 3.

K bodu 12 - § 126 odst. 5

Doplnění věty na konci odstavce souvisí s navrženou změnou zákona o integrované prevenci. Podle navrhované úpravy může být integrované povolení vydáno před i po vydání stavebního povolení či společného povolení, a to podle volby provozovatele zařízení uvedené v žádosti o vydání integrovaného povolení. Současně práva a povinnosti ze stavebního povolení nebo společného povolení nelze začít vykonávat dříve, než integrované povolení nabude právní moci.

K bodu 13 - § 126 odst. 9

Jedná se o legislativně technickou změnu, která reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části dvacáté sedmé – změna zákona o vodovodech a kanalizacích

K bodu 1 - § 14

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K bodu 2 - § 29

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje

povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statutem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části dvacáté osmé – změna zákona č. 312/2001 Sb., o státních hranicích a o změně zákona č. 200/1990 Sb., přestupcích

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statutem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části dvacáté deváté – změna zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č.

714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části třicáté – změna zákona o integrované prevenci

K bodu 1 - § 4

Navržená úprava souvisí s body 2 a 3. Hlavním cílem navrhované změny ohledně náležitostí žádosti o vydání integrovaného povolení je zajistit, aby správní orgán vydávající integrované povolení měl včas informaci o tom, zda stavební povolení nebo společné povolení bude vydáváno před vydáním nebo po vydání integrovaného povolení, a jaký má tedy být rozsah správních aktů nahrazovaných integrovaným povolením.

K bodům 2 a 3 - § 45

Možnou integraci územního řízení, stavebního řízení a posuzování vlivů na životní prostředí do společného řízení dojde k situaci, kdy při volbě uvedené varianty provozovatelem stávající systémové nastavení těchto procesů ve vztahu k integrovanému povolení přestane být funkční. K analogické situaci dojde v případě, kdy si provozovatel zvolí možnost usilovat o stavební povolení před integrovaným povolením. Je ponechána i možnost postupovat podle dosavadního systémového nastavení.

Navrhuje se, aby měl provozovatel možnost zvolit si takový postup, že může získat stavební povolení/ společné povolení i před integrovaným povolením. Navrhovaná úprava se týká nejen nově budovaných zařízení (§ 45 odst. 1), ale i změn zařízení stávajících (§ 45 odst. 3).

Posun fáze vydání integrovaného povolení ve vztahu k řízením podle stavebního zákona by bez dalšího znamenal určité riziko, že některé realizované stavby integrované povolení jako základní požadavek pro uvedení do provozu nezískají. Tomu lze předejít zvýšeným důrazem na aplikaci nejlepších dostupných technik a zohlednění místních podmínek životního prostředí již v procesu posuzování vlivů na životní prostředí (v tom smyslu je navržena i úprava příslušného zákona) a dále pak odloženou vykonatelností takto vydaného stavebního povolení/ společného povolení. Nejvyšší úroveň jistoty pro provozovatele, nicméně za cenu určitého omezení flexibility, přináší zachovaná možnost postupovat i dosavadním způsobem tj. podat žádost o vydání integrovaného povolení před vydáním stavebního povolení. Výhodou je i vyšší stupeň správní integrace, který vychází ze souvisejících systémových vazeb a časových souvislostí.

V návaznosti na uvedenou úpravu je nutné omezit v jednotlivých složkových předpisech rozsah správních aktů, nahrazovaných integrovaným povolením, aby nedocházelo k systémovým kolizím. Provozovatel se může rozhodnout postupovat dvěma variantami postupu (povolující úřad o zvolené variantě získá informace v žádosti o vydání integrovaného povolení) tj. zda žádá o vydání integrovaného povolení před vydáním nebo po vydání stavebního povolení nebo společného povolení. Od této skutečnosti se odvozuje i rozsah nahrazovaných správních aktů.

Pokud se provozovatel rozhodne požádat o vydání integrovaného povolení po vydání stavebního povolení/ společného povolení, tak dochází k vynětí z integrace do integrovaného povolení u závazného stanoviska krajského úřadu ke stavbě zdroje a její změně podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší, u vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností k územnímu a stavebnímu řízení podle § 79 odst. 4 písm. b) zákona o odpadech (u kterého je nově navrhována změna formy na závazné stanovisko) a rozhodnutí podle 17 odst. 1 vodního zákona.

Lze tedy konstatovat, že v návaznosti na jeden z možných postupů, který je obsažen v navrhované změně zákona o integrované prevenci, dochází k určitému oslabení integrace správních aktů vydávaných podle zvláštních (složkových) právních předpisů do integrovaného povolení.

K části třicáté první – změna zákona o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech

K bodu 1 - § 19

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K bodu 2 - § 19

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části třicáté druhé – změna zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní

K § 101b a přechodnému ustanovení

Tříletá lhůta pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části se v případě opatření obecné povahy vydávaných podle stavebního zákona jeví jako neúměrně dlouhá. Stejného názoru byl v odůvodnění jednoho z rozsudků i Nejvyšší správní soud. Zvláště v případě územně plánovací dokumentace nebo její změny taková lhůta přináší značnou nejistotu při rozhodování o změnách v území, přičemž soudy uvedená opatření obecné povahy ruší po dlouhé době, často i pro bagatelní vady. To se negativně dotýká zejména vlastníků dotčených nemovitostí, investorů, ale i územních samosprávných celků, a dále správních orgánů rozhodujících o změnách v území, především stavebních úřadů. Lhůta 1 roku je optimálním kompromisem mezi zásadou zákonnosti opatření obecné povahy, resp. ochranou práv osob dotčených opatřením obecné povahy, a principem právní jistoty spočívajícím ve vytvoření stabilních mantinelů pro rozhodování o změnách v území.

Pokud uplyne lhůta 3 let pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je opatření již nepřezkoumatelné; pokud uplyne v období kratším než 1 rok, je možné návrh na zrušení opatření obecné povahy podat jen v období do uplynutí tříleté lhůty od vydání opatření obecné povahy; pokud by podle dosavadních předpisů uplynula lhůta pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy za dobu delší než 1 rok od nabytí účinnosti tohoto zákona, zkracuje se lhůta pro podání návrhu na 1 rok od nabytí účinnosti zákona.

K části třicáté třetí - změna zákona 235/2004 Sb. - o dani z přidané hodnoty

K bodu 1 - § 56 odst. 2

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K bodu 2 - § 56 odst. 3

Navržená úprava reaguje na změny v kolaudování staveb ve stavebním zákoně. Po novele stavebního zákona budou stavby kolaudovány kolaudačním souhlasem, popř. kolaudačním rozhodnutím.

K části třicáté čtvrté – změna zákona č. 500/2004 Sb., správní řád

K bodu 1 - § 149 odst. 2

Navrhované doplnění reaguje na současnou neutěšenou praxi s velmi závažnými důsledky, kdy se značná část dotčených orgánů ve svých závazných stanoviscích a stanoviscích k opatřením obecné povahy často odchyluje od zmocnění, které je obsaženo ve zvláštních právních předpisech, požadavky formuluje po zcela volné úvaze a neodůvodňuje je. Vydávaná závazná stanoviska nezohledňují judikaturu, která dovodila, že při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba na základě § 154 správního řádu přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu), viz Sb. NSS č. 2381/2011.

K bodu 2 - § 174 odst. 2 a k přechodnému ustanovení

Obecná tříletá lhůta podle § 174 odst. 2 správního řádu pro vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení, jehož předmětem je opatření obecné povahy, se v případě opatření

obecné povahy vydávaných podle stavebního zákona jeví jako neúměrně dlouhá. Zvláště v případě územně plánovací dokumentace nebo její změny taková lhůta přináší značnou nejistotu při rozhodování o změnách v území. To se dotýká zejména vlastníků dotčených nemovitostí, investorů, ale i územních samosprávných celků, a dále správních orgánů rozhodujících o změnách v území, především stavebních úřadů. Lhůta 1 roku je optimálním kompromisem mezi zásadou zákonnosti opatření obecné povahy, resp. ochranou práv osob dotčených opatřením obecné povahy, a principem právní jistoty spočívajícím ve vytvoření stabilních mantinelů pro rozhodování o změnách v území. Není vyloučeno ani zkrácené přezkumné řízení. Správní řád lhůty pro zkrácené přezkumné řízení neřeší, v rámci soudní judikatury je dovozeno, že pro něj platí stejné lhůty jako pro přezkumné řízení.

Pokud uplyne lhůta 3 let pro vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení opatření obecné povahy vydaného přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je opatření již nepřezkoumatelné; pokud uplyne v období kratším než 1 rok, lze vydat usnesení o zahájení přezkumného řízení jen v období do uplynutí tříleté lhůty od vydání opatření obecné povahy; pokud by podle dosavadních předpisů uplynula lhůta pro vydání usnesení o zahájení přezkumného řízení opatření obecné povahy za dobu delší než 1 rok od nabytí účinnosti tohoto zákona, zkracuje se lhůta na 1 rok od nabytí účinnosti zákona.

K části třicáté páté – změna o správních poplatcích

K bodům 1 a 4 - Osvobození

Navržené osvobození od správního poplatku u staveb pozemních komunikací a veřejně prospěšných staveb realizovaných státem nebo územním samosprávným celkem je důsledkem požadavků aplikační praxe.

K bodu 2 a 6 - Poznámky

Úprava je nezbytná s ohledem na kompetenci obvodních báňských úřadů jako tzv. jiných stavebních úřadů podle § 16 odst. 3 stavebního zákona.

K bodům 3 a 5

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona, na zavedení nového typu řízení - společného řízení.

K části třicáté šesté – změna zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části třicáté sedmé– změna zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statutem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části třicáté osmé– změna zákona o nakládání s těžebním odpadem

K bodu 1 - § 6

Název se mění z důvodu sjednocení terminologie se stavebním zákonem. Kdy pojmy zřizování a provoz je nahrazen termínem stavba a tímto je využita definice stavby dle stavebního zákona. Tato úprava je dále provedena v odstavci 1, v odstavci 3 (nyní odstavec 4) a 5.

Zařazuje se nový odstavec 2. Tímto je upřesněna kompetence obvodního báňského úřadu v souladu se stavebním zákonem, pokud se týká umístění a povolení stavby úložného místa v dobývacím prostoru.

Zařazuje se nově odstavec 3 a tímto je upřesněn postup při umístění a povolení stavby úložného místa mimo dobývací prostor. S tím, že příslušný stavební úřad stavbu úložného místa umístí a povolení jen na základě závazného stanoviska obvodního báňského úřadu. Tímto doplněním je reflektováno na upřesňování procesů umístění a povolení staveb stavebním úřadem na základě závazných stanovisek dotčených orgánů. Tato navrhovaná úprava nastavuje jednoznačné postavení obvodních báňských úřadů jako dotčených orgánů státní správy pro správní řízení, kterými se umisťují a povolují tyto stavby. Nahrazení termínů

„vybudování, řízení a udržování úložného místa“ jednotným termínem „provedení a údržba úložného místa“ je sjednocením terminologie vůči termínům uváděným v rámci stavebního zákona.

K bodu 2 až 4 - § 8

Tímto je upřesněna kompetence obvodního báňského úřadu v souladu se stavebním zákonem, pokud se týká umístění a povolení stavby úložného místa. Je navrženo z důvodu snížení administrativní zátěže vypuštění písmene d) a e), neboť příslušná rozhodnutí má povolující orgán k dispozici v rámci své vlastní evidence případně působnosti jako dotčený orgán státní správy.

Ve stávajícím odstavci 2 písm. f) se vypouští kolaudační rozhodnutí. Jelikož tento požadavek může být vznesen jen pro dokončenou stavbu úložného místa. Tato ovšem bude dokončeno, až po ukončení „povoleného provozu“. Dále se v tomto písmenu nahrazuje slovo „zřízení“ slovem „stavba“ z důvodu již výše uvedených k novelizačnímu bodu § 6.

K bodu 5 - § 17

Tímto je upřesněna kompetence obvodního báňského úřadu v souladu se stavebním zákonem, pokud se týká umístění a povolení stavby úložného místa v dobývacího prostoru.

K bodu 6 - § 20

Vzhledem k výše navrženým úpravám je navrhováno upravit i správní delikty a jejich provázanost na nově navrhovaný text.

K bodu 7 - § 22

Vzhledem k výše navrženým úpravám je navrhováno upravit i společná ustanovení v odstavci 1 a jejich provázanost na nově navrhovaný text.

K části třicáté deváté – změna zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury

Obecně

I.

Potřeba změn zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů je vyvolána návrhem novely stavebního zákona, a současně nutností upravit v právním řádu výkon působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu, založené podle § 16 písm. o) novelizovaného energetického zákona, ke koordinaci procesů povolování projektů společného zájmu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. 4. 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009 (dále jen „Nařízení“).

Novela stavebního zákona navrhuje zavedení tzv. společného řízení ukončeného společným povolením, kterým bude stavba umístěna a zároveň bude povolena její realizace. V této souvislosti se ruší možnost společného územního a stavebního řízení, které využívá platné ustanovení § 2 zákona o urychlení stavby, neboť toto je nahrazeno společným řízením. V rámci společného řízení bude možné posoudit i vliv provedení záměru na životní prostředí. V souvislosti s tím se navrhuje mimo jiné zásadní změna působnosti MPO jakožto jiného

stavebního úřadu (§ 16 odst. 2 písm. d) stavebního zákona) tak, že má mít pravomoc také k rozhodování o umístění vybraných energetických staveb, nejen k povolení jejich provedení jako dosud. K umístění stavby bude vydávat závazné stanovisko úřad územního plánování a obecný stavební úřad bude plnit funkci dotčeného orgánu a vydávat jako podklad pro společné řízení závazné stanovisko pro povolení stavby v jeho působnosti. Obdobný princip je uplatňován také u souboru staveb, jehož povolení přísluší speciálním stavebním úřadům nebo jinému stavebnímu úřadu (MPO). Navrhovaná novela stavebního zákona přináší další úpravy procesu povolování staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury, kterými naplňuje smysl ustanovení § 2 zákona č. 416/2009 Sb. Navržené změny zákona navazují na úpravy stavebního zákona pro společné řízení, což si vyžaduje zvýšenou pozornost v legislativním procesu, kdy bude nutno zajistit vzájemnou koordinaci a případné změny v zákoně č. 416/2009 Sb. Navržené změny v zákoně představují úlevy v požadavcích na dokládání žádosti o společné povolení vybraných energetických staveb a zejména upravují společné jednání s dotčenými orgány pro zajištění koncentrace a koordinace jejich závazných stanovisek v jednom místě a v jednom čase. Řeší tak jeden ze základních problémů přípravy a povolování staveb ve vztahu k dotčeným orgánům. Souběžně s novelou stavebního zákona je navržena novelizace příslušných zvláštních zákonů, které upravují součinnost dotčených orgánů při povolování staveb a rovněž v potřebné míře navrhuje změnu samostatných správních rozhodnutí na závazná stanoviska, která podle navržené změny zákona č. 416/2009 Sb. bude možné uplatňovat přímo ve společném řízení.

Současně s novelou stavebního zákona se navrhuje upravit výkon působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu, aby mohlo plnit úkoly podle shora uvedeného Nařízení, které je přímo použitelným právním předpisem, jehož cíl je obdobný jako u novely stavebního zákona, tj. zjednodušit a urychlit přípravu a povolování staveb. Procesy, které mají zabezpečit zkrácení lhůt pro realizaci projektu společného zájmu a úkoly koordinujícího orgánu, jsou vesměs upraveny přímo Nařízením. Povolovací proces se skládá ze dvou etap (částí), a to postupů před podáním žádosti (v terminologii současného českého právního řádu podáním žádosti o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení), po jejímž ukončení následuje zákonný povolovací postup.

Nařízení upravuje postupy při povolování projektů společného zájmu, avšak nemůže upravit věcnou působnost a pravomoc orgánu veřejné správy (veřejné moci) České republiky. Podle čl. 79 odst. 1 Ústavy České republiky ministerstva a jiné správní úřady lze zřídit a jejich působnost stanovit pouze zákonem. Tomuto požadavku Ústavy je vyhověno jednak novelou energetického zákona, a to doplněním § 16 písm. o), jednak touto navrhovanou úpravou zákona č. 416/2009 Sb. v ustanoveních § 5a až § 5d, která jsou věnována projektům společného zájmu.

Nařízení jako přímo použitelný předpis identifikuje dvanáct strategických prioritních koridorů a zeměpisných oblastí energetické infrastruktury s transevropským/přeshraničním rozměrem a upravuje proces zavedení unijních seznamů „projektů společného zájmu“, které mají přispět k rozvoji sítí v jednotlivých koridorech. Unijní seznam projektů společného zájmu pro současné období obsahuje příloha č. VII doplněná do Nařízení a aktualizovaná nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2016/89 ze dne 18. 11. 2015, publikovaným v Úředním věstníku Evropské unie, přičemž obdobně mohou být stanoveny další projekty pro následující období. Těmto projektům společného zájmu přiznává Nařízení „prioritní status“ a deklaruje jejich nezbytnost z hlediska energetické politiky, bez ohledu na přesné umístění, trasu či technologii. V České republice jde o následující projekty, které mají být realizovány v uvedených prioritních koridorech:

3. Prioritní koridor - severojižní propojení elektrických sítí ve střední, východní a jihovýchodní Evropě

3.11 Seskupení projektů v České republice – vnitřní vedení za účelem zvýšení kapacity na severozápadních a jižních hranicích obsahující následující projekty společného zájmu:

3.11.1 Vnitřní vedení mezi místy Vernéřov a Vítkov

3.11.2 Vnitřní vedení mezi místy Vítkov a Přeštice

3.11.3 Vnitřní vedení mezi místy Přeštice a Kočín

3.11.4 Vnitřní vedení mezi místy Kočín a Mírovka

3.11.5 Vnitřní vedení mezi místy Mírovka a Čebín

6. Prioritní koridor – severojižní propojení plynárenských sítí ve střední, východní a jihovýchodní Evropě obsahuje

6.1 Seskupení projektů České republiky - Polsko – modernizace, propojení a související vnitřní posílení v západním Polsku obsahuje projekty společného zájmu

6.1.1. Propojení Polsko – Česká republika [v současné době označované jako STORK II] mezi místy Libhošť-Hať (CZ/PL) - Kedzierzyn (PL); *další projekty pouze na území Polska*

6.4. Obousměrné propojení mezi Rakouskem a Českou republikou, a to v místech Baumgarten (AT) a Reinthal (ČR/AT) – Břeclav (ČR)

6.1.12. Projekt společného zájmu - Plynovod Tvrdonice – Libhošť, včetně modernizace kompresorové stanice Břeclav (CZ)

9. Prioritní koridor – propojení dodávek ropy ve střední a východní Evropě obsahuje

9.4 Projekt společného zájmu. Ropovod Litvínov (ČR) – Spergau (Německo) : projekt na rozšíření ropovodu Družba vedoucího surovou ropu do rafinérie TRM Spergau.

První etapa „před podáním žádosti“ nemá v našem právním řádu ekvivalentní úpravu, *(součinnost investora a dotčených orgánů z hlediska přípravy projektu a úplnosti podkladů pro podání žádosti koordinaci této přípravy a požadavků na dokumentaci předkládanou do „povolovacího řízení tak, aby byl předpoklad jeho hladkého průběhu)*, proto bylo nezbytné odpovídající ustanovení přijmout. Jako nejvhodnější pro tento záměr byl shledán zákon, který se zabývá mimo jiné také urychlením výstavby energetické infrastruktury. Postup ministerstva a dalších odpovědných správních orgánů nebude správním řízením, proto se výslovně vylučuje použití příslušných ustanovení správního řádu.

Nařízení je přímo použitelným předpisem, proto se i v navrhované právní úpravě, která je doplňuje, zachovávají pojmy, které jsou v něm užity (například projekt společného zájmu“ není nahrazován pojmem „stavba“ nebo „stavební záměr“, „předkladatel projektu“, nikoli „stavebník“, posouzení „zralosti“ projektu namísto posouzení „úplnosti podání“).

Vzhledem k významu projektů společného zájmu nejen pro Českou republiku, ale i z hlediska zájmů členských států EU, je navrhováno, aby v první fázi podle čl. 10 odst. 1 písm. a) Nařízení působnost dotčených orgánů, se kterými bude Ministerstvo průmyslu a obchodu komunikovat, plnila příslušná ministerstva, popřípadě jeden jimi určený správní orgán a příslušný orgán územního plánování. V rámci této fáze povolovacího procesu mají být podle citovaného ustanovení Nařízení vypracovány veškeré zprávy o stavu životního prostředí, které má předkladatel vypracovat, resp. předložit. Proto je nezastupitelná úloha Ministerstva životního prostředí, což je v navrhované právní úpravě zajištěno.

Nezbytné bylo upravit také obsah oznámení a jeho příloh, které má předkladatel projektu zaslat Ministerstvu průmyslu a obchodu, protože Nařízení obsah tohoto podání dostatečně neupravuje. Oznámení má charakter podání podle § 37 správního řádu, kterým však není zahájeno správní řízení a o výsledku jeho posouzení, ať je kladný či záporný, se nevydává správní rozhodnutí podle § 67 správního řádu, ale sdělení, které je úkonem podle části čtvrté správního řádu.

K jednotlivým bodům

K bodu 1 - § 1 odst. 1

V předmětu úpravy zákona se v souladu s požadavkem legislativních pravidel vlády vyjadřuje, že se navrhované změny upravují také v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie. Jde o projekty společného zájmu podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. 4. 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, pro které je nezbytné stanovit zrychlený postup při jejich přípravě a povolování.

K bodu 2 - § 1 odst. 4

V definici energetické infrastruktury se doplňují stavby ropovodů a produktovodů, které jsou zařazeny rovněž do projektů společného zájmu na základě nařízení Evropské komise v přenesené pravomoci (EU)č. 1391/2013 ze dne 14. 10. 2013. Definice energetické infrastruktury je doplněna o vymezení vybraných staveb, kterými jsou projekty společného zájmu, a pro které bude aplikováno společné řízení podle novely stavebního zákona s tím, že příslušné k vydání společného povolení je Ministerstvo průmyslu a obchodu.

K bodu 3 - § 2 odst. 1 až 4

Dosavadní znění ustanovení odstavců 1 až 4 se zrušuje, protože spojené územní a stavební řízení se v novele stavebního zákona nahrazuje společným řízením a společným řízením s posouzením vlivů na životní prostředí, jež bude uplatňováno při urychlení výstavby dopravní infrastruktury a u vybraných staveb energetické infrastruktury.

K bodu 4 - § 2 odst. 2

Doplňuje se ustanovení o pozastavení platnosti povolení staveb dopravní, vodní a energetické infrastruktury po dobu vyvlastňovacích řízení k zajištění příslušných oprávnění potřebných k provedení stavby. Vzhledem k tomu, že tato oprávnění nebudou opatřována před podáním žádosti o povolení v návaznosti na oddělené uplatňování soukromého a veřejného práva a doba platnosti ze zákona (dva roky) je pro tato případy krátká, což by si vynucovalo i opakované prodlužování platnosti.

K bodu 5 - § 2b a 2c

Ustanovení upravuje odchylky od právní úpravy společného řízení podle stavebního zákona pro vybrané stavby energetické infrastruktury, které mají zajistit zrychlený postup při společném řízení a koncentrované projednávání předmětné stavby s dotčenými orgány

v rámci společného řízení. Ustanovení je doplněno o předběžnou informaci o podkladech a podmínkách pro vydání společného povolení navazující na § 139 správního řádu.

K racionálnímu postupu při projednávání staveb s dotčenými orgány ve společném řízení se upouští od absolutního požadavku předložit všechna závazná stanoviska k žádosti o společné povolení stavby; budou se vyžadovat pouze rozhodnutí vyžadovaná zvláštními právními předpisy, jejichž okruh má být redukován v souvislosti s novelou stavebního zákona. Tím však není popřena povinnost projektantů podle § 159 odst. 1 stavebního zákona postupovat v součinnosti s příslušnými orgány územního plánování a dotčenými orgány. Ke koncentrovanému a společnému jednání s dotčenými orgány bude sloužit institut společného jednání s dotčenými orgány, u nichž bude provedena změna věcné příslušnosti tak, aby za příslušnou oblast státní správy vystupoval u vymezeného okruhu vybraných staveb vždy ústřední orgán státní správy na daném úseku nebo jím určený jeden věcně příslušný správní orgán. V případě posuzování vlivů na životní prostředí bude tímto dotčeným orgánem vždy Ministerstvo životního prostředí. Institut společného jednání má zajistit jednoznačný a bezrozporový podklad pro další řízení. K předcházení důsledku nečinnosti dotčených orgánů jsou zavedeny náhradní lhůty.

K bodu 6 - § 3a

Upřesňuje se založení práva na vrácení převedených práv smlouvou (nikoli návrhem smlouvy) a doplňuje se její uplatnění i pro energetickou infrastrukturu

K bodu 7 - § 3b

Ustanovení § 3b se u energetické infrastruktury vzhledem k povaze věci nepoužije.

K bodu 8 - § 3c

Prodloužená lhůta pro uskutečnění účelu vyvlastnění se rozšiřuje i na energetickou infrastrukturu.

K bodu 9 - část druhá § 5a až 5d

K § 5a

Ustanovení upravující postup při přípravě a povolování projektů společného zájmu navazuje na přímo použitelné Nařízení, které rozlišuje podle článku 10 odst. 1 dvě fáze, tj. postup před podáním žádosti a zákonný povolovací postup. Nařízení neupravuje všechny podrobnosti a jednotlivé kroky příslušného úřadu, tj. Ministerstva průmyslu a obchodu v první fázi. Proto se stanoví základní náležitosti oznámení projektu společného zájmu a postup při posuzování jeho zralosti a stanovení požadavků na příslušnou dokumentaci pro povolovací řízení na základě projednání s dotčenými orgány, včetně Ministerstva životního prostředí jako příslušného úřadu k posuzování vlivů na životní prostředí.

Oznámení bude mít náležitosti a přílohy stanovené zákonem, nebude projednáváno ve správním řízení a sdělení ministerstva o jeho zralosti projektu a stanovení požadavků na další obsah dokumentace bude úkonem podle části čtvrté správního řádu.

K § 5b

K projednání oznámení projektu společného zájmu se upravuje společné jednání s dotčenými orgány k posouzení jeho zralosti a stanovení požadavků na další obsah dokumentace k žádosti o jeho povolení. Vzhledem k charakteru vybraných energetických staveb jako dotčené orgány budou působit příslušné ústřední orgány státní správy na daném úseku podle zvláštních právních předpisů při umisťování a povolování staveb a využívání území nebo jimi určený jeden věcně příslušný správní orgán.. Dotčeným orgánem na úseku posuzování vlivů na životní prostředí bude vždy Ministerstvo životního prostředí. Zákon upravuje podmínky pro uplatňování stanovisek dotčených orgánů, včetně opatření proti jejich nečinnosti včetně fikce konkludentního souhlasu s oznámením projektu, přičemž ministerstvo je povinno přihlížet k požadavkům příslušných zvláštních předpisů.

Zákon upravuje v návaznosti na článek 10 odstavec 4 Nařízení sdělení o zralosti projektu s tím, že v něm koncentruje rovněž požadavky na obsah další dokumentace k žádosti o jeho povolení a rovněž harmonogram dalšího povolovacího postupu. Pro další postup ministerstva a předkladatele při kontrole projektu nebo při mezistátních konzultacích se uplatní přímo příslušná ustanovení Nařízení.

K § 5c

Novela stavebního zákona upravuje zkrácený postup při aktualizaci zásad územního rozvoje nebo změně územního plánu. Tyto postupy se použijí i tehdy, vyžaduje-li projekt společného zájmu vymezení nové plochy nebo koridoru v zásadách územního rozvoje nebo v územním plánu nebo úpravu existujících ploch a koridorů, pokud není vyžadováno variantní řešení. Za variantu se nepovažuje tzv. nulová varianta (současný stav). Oproti zkráceným postupům aktualizace zásad územního rozvoje a změny územního plánu se připouští, že návrh aktualizace nebo změny může předložit přímo oprávněný investor. Projednávání návrhu, uplatňování práv a vydávání dokumentace tím není dotčeno.

K § 5d

Nařízení stanoví lhůtu pro zákonný povolovací postup, která nemá překročit jeden rok a šest měsíců, přičemž trvání obou postupů, tj. postupu před podáním žádosti a zákonného povolovacího postupu, nemá překročit dohromady dobu tří let a šesti měsíců. Vzhledem k tomu se stanoví povinné projednávání staveb projektu společného zájmu ve společném řízení, resp. ve společném řízení s posuzováním vlivů na životní prostředí podle stavebního zákona.

K Čl. XLV - Přechodná ustanovení

Příprava projektů společného zájmu v České republice je v současné době v různých stádiích a přechodné ustanovení vylučuje aplikaci ustanovení zákona pro projekty společného zájmu energetické infrastruktury v těch případech, kdy již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí a kdy již opatření k urychlení přípravy a povolování jsou tedy bezpředmětná.

Navrhuje se, aby zákon nabyl účinnosti dnem, kterým nabude účinnosti novela stavebního zákona, která zavádí institut společného řízení, na niž tento zákon navazuje a se kterou přímo souvisí.

K části čtyřicáté – změna zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K části čtyřicáté první – změna zákona o ochraně ovzduší

K bodu 1 - § 12 odst. 6

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona spočívající v zavedení společného povolení.

K bodu 2 - § 27 odst. 4

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 3 - § 40 odst. 2

Navrhuje se doplnění závazného stanoviska k provedení a užívání stavby podle § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší mezi správní akty nahrazované integrovaným povolením. V případech, kdy jsou stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší součástí zařízení v režimu zákona o integrované prevenci, tedy již nebude samostatně vydáváno závazné stanovisko, a dojde tak ke snížení administrativní zátěže provozovatelů zařízení.

Doplnění věty na konci odstavce souvisí s navrženou změnou zákona o integrované prevenci. Podle navrhované úpravy může být integrované povolení vydáno před i po vydání stavebního povolení či společného povolení, a to podle volby provozovatele zařízení uvedené v žádosti o vydání integrovaného povolení. Současně práva a povinnosti ze stavebního povolení nebo společného povolení nelze začít vykonávat dříve, než integrované povolení nabude právní moci.

K části čtyřicáté druhé – změna zákona o Státním pozemkovém úřadu

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části čtyřicáté třetí – změna katastrálního zákona

Do katastrálního zákona se promítá navržená změna stavebního zákona se zavedením společného povolení a doplněny další formy územního rozhodnutí včetně schválení navrhovaného záměru stavebním úřadem při dělení a scelování pozemků.

K části čtyřicáté čtvrté – změna zákona o prevenci závažných havárií

K bodu 1 - § 47 odst. 1

Upravuje se působnost dotčených orgánů vzhledem k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry transevropské sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, které je přímo použitelným předpisem. Toto nařízení upravuje povolovací postup pro projekty společného zájmu, což jsou projekty s prioritním statusem. Povolovací postup je rozdělen do dvou fází, a to postup před podáním žádosti a zákonný povolovací proces. Postup před podáním žádosti (1. fáze) je legislativně ukotven změnou zákona č. 416/2009 Sb. předkládanou v souvislosti s novelou stavebního zákona. V této fázi již vystupují dotčené orgány, kdy se vyjadřují k posouzení zralosti projektu, stanovují podrobnosti informací, což jsou požadavky na dokumentaci, která bude předložena pro zákonný povolovací proces (2. fáze). Z tohoto důvodu je zapotřebí zřídit působnost v postupu před podáním žádosti a příslušným úřadům dát postavení dotčeného orgánu. Zřízení

působnosti správních úřadů zákonným předpisem je plně v souladu s Ústavou České republiky.

Pro projekty společného zájmu je společné řízení zaváděné novelou stavebního zákona povinné. MPO jako příslušný vnitrostátní orgán je zodpovědné za usnadnění a koordinaci celého povolovacího postupu vč. dodržení lhůt stanovených nařízením. Z tohoto důvodu je zapotřebí, aby za jednu oblast veřejného zájmu chráněného zvláštním právním předpisem vystupoval vždy jeden dotčený orgán. Vzhledem k nejvyšší prioritě těchto projektů je nutné, aby tyto orgány byly na ústřední úrovni, pokud ústřední orgány již tuto působnost nemají dle dosavadní právní úpravy. V opačném případě by MPO nemohlo řádně plnit funkci koordinátora a naplňovat tak příslušné požadavky přímo účinného nařízení.

K bodu 2 - § 53

Navržená úprava reaguje na změnu stavebního zákona se zavedením společného povolení.

K části čtyřicáté páté – účinnost

S ohledem na rozsáhlost novely a výrazné koncepční změny se navrhuje odpovídající legisvakance.